

Sió

la revista d'Agramunt
i de la Ribera

www.revistasio.cat · redaccio@revistasio.cat

Núm. 689 · Any LVIII · Juliol 2021

Tornen els actes habituals per la diada de Sant Joan

Setena edició del curs
Art i Territori

Reportatge sobre disputes
entre Agramunt i pobles veïns

De tu a tu amb Eduard Canalias,
amo del castell de les Puelles

Entrevista a Àngels Ribalta,
una jove agramuntina que
es dedica al doblatge

PORTADA:

Dediquem la portada d'aquest mes a la nova edició del curs Art i Territori celebrada entre els dies 1 i 3 de juliol. Aquesta setena edició la va cloure un taller de creació a partir d'objectes trobats descontextualitzats, manipulats i relacionats per obtenir combinacions casuals que donen altres significats a les peces trobades, i que va anar a càrrec de la nostra col·laboradora de Sió, Serafina Balasch, i la seva parella, Gerardo García.

(Foto: Josep Rovira)

Editorial..... 3

ACTUALITAT

Fets del mes

- Sant Joan..... 5
- Curs Art i Territori 7
- El fons documental Josep M. Benet de Cal Segarrenc 9
- 3r Cicle (Inter) Brots. Echoes, Big Band Agramunt i Gaya 9
- XXXè Aplec de la Sardana..... 10
- Enderroquen cal Balagué..... 11
- Necròpolis preibèrica d'Almenara..... 11
- Shopping Night..... 12
- Exposició a Lo Pardal 12
- Benedicció de Sant Cristòfol..... 13
- Campanya *Urgell Friendly*..... 13
- Arranjament de la teulada de l'Obrador del Sabó i la Cosmètica natural de Montgai..... 13

Instagram 15

DE TU A TU

Eduard Canalías Ferreras

- Amo del castell de les Puelles..... 17

ENTITATS

- Aula d'Extensió Universitària..... 20

OPINIÓ

La botera

- El tribunal de contes..... 23

Escudella barrejada

- Els cargols 25

Els lectors escriuen

- Sardanes de km0 27
- Poesia: El meu amor..... 29
- Les igualtats..... 29
- Recepta per a la salut emocional d'infants i joves: anar de campaments! . 30

ENTREVISTA

Àngels Ribalta i Pedrol

- La màgia del doblatge..... 33

REPORTATGE

D'Agramunt i de la Ribera

- Disputes entre Agramunt i pobles veïns..... 39

COL-LABORACIONS LITERÀRIES

El conte

- Una rosa..... 47

ENSENYAMENT

Finestra educativa

- Valoració del curs escolar 49
- Final de curs a l'Era..... 57

ESPORTS

- Club Futbol Agramunt..... 58
- Futbol Sala 60
- Bàsquet Agramunt Club..... 62
- Escatxics..... 64

GRUPS POLÍTIQS MUNICIPALS

- Indults, pandèmia i contractacions d'obres i serveis 67
- El POUM, una realitat ben aviat..... 68

L'AJUNTAMENT INFORMA 70

ALMANAC 73

LLEURE

- Amenitats..... 75

L'OBJECTIU DEL ROBERT 77

LA CALAISERA 77

L'ÀLBUM 79

sumari

5

Actes de Sant Joan, Diada dels Països Catalans, que enguany van tornar a la normalitat després que l'any passat s'haguessin de suspendre a causa de la Covid-19.

Entrevista a una altra jove agramuntina, Àngels Ribalta, l'única de les terres de Lleida que es dedica al doblatge de sèries, pel·lícules i personatges animats.

33 a 37

El botellot

Després de més d'un any de pandèmia és comprensible que la gent jove tingui ganes de sortir de gresca. S'ha dit que el tancament a casa ha afectat psíquicament moltes persones i, d'una manera especial, joves i adolescents. De manera que, quan es va donar permís per sortir i anar a bars i restaurants, la jovenalla va sortir en tromba. Aquí, a Barcelona i a Sevilla...

Les vigílies dels festius molts es troben amb colles, si pot ser a altes hores de la nit. Llavors beuen productes barrejats amb alcohol i fumen tabac o altres substàncies, mentre xerren de les seves coses. Com que els bars tenen un horari de tancament, al nostre poble sovint s'ajunten en zones perifèriques com al polígon industrial, als Dipòsits del raval de Sant Francesc o en altres llocs marginals. El joves (molts d'ells menors) hi van equipats amb grans quantitats d'ampolles de begudes diverses i gots de plàstic que han adquirit prèviament en botigues i super-

mercats. Compra que els surt molt més econòmica i que a alguns no els serviren en establiments de restauració.

Aquesta actuació, que fa temps que s'ha estès per tota la península i que és coneix com fer el "botellot", sembla no tenir aturador. Amb la pandèmia encara s'ha accentuat més. És una pena

que els joves, quan es troben, hagin agafat tan endins l'hàbit de beure alcohol i fumar per passar-s'ho bé. Alguna cosa els pares, els educadors i tota la societat no hem fet com cal. Tant predicar-los sobre el perill del tabac i l'alcohol perquè després ells responguin majoritàriament d'aquesta manera. Per si això fos poc, embruten l'espai on passen l'estona abandonant-hi tots els envasos i plàstics que porten com si la lluita per aconseguir un món més net i sostenible no anés per a ells.

Com a societat hauríem de plantejar-nos la resolució d'aquest assumpte. Perquè és un problema social i estructural greu que va a més. Alguna cosa falla. Revertir la situació per aturar el costum de fer botellots comença a ser una necessitat de tots. Potser seria hora que comencéssim per buscar-hi alternatives. És pel bé de la futura societat.

CRÈDITS

Redactor en cap: Joan Puig. **Redactors:** Ramon Bernaus, Anna Bertran, Josep Bertran Mitjavila, Vítor M. Cabral, Margaret Palou, Joan Pijuan, Antoni Ponsa, Josep Rovira, Anna Santacreu i Rosa Maria Sera. **Col·laboradors:** Serafina Balasch, Ricard Bertran, Ramon Coll, Virginia Costafreda, Jaume Cots i Robert Penella. **Responsable pàgina web:** Ramon Bernaus Vila.

Edita: Col·lectiu de Redactors d'Agramunt

Amb la col·laboració de:

Membre de:

**Premi Humbert Torres d'Òmnium Cultural 1988 ■ Premi "Tassis-Torrent" Dip. de Barcelona 1989 ■ Torronaire d'Honor 2004
Pregoner Festa Major d'Agramunt 2007 ■ Premi Culturalia 2007 ■ Premi Victorina Vila 2018**

Imprimeix: Impremta Barnola, SL - Dipòsit Legal: L-138-1964

Redacció i Administració: C/ Ensenyament, 17 - Apartat de Correus, 10 - 25310 Agramunt (Urgell)

Subscripció anual: 45 € - Número solt: 4,20 €

Per a subscripcions i anuncis: Vítor M. Cabral. Tel. 672 68 47 19

La redacció, manifesta la no obligació d'acceptar totes i cadascuna de les col·laboracions rebudes.

Per altra banda, la publicació dels articles signats, no significa l'acceptació implícita del seu contingut per part de l'equip redactor.

Es recorda que els treballs que envien els col·laboradors a SIÓ, han d'estar escrits a màquina, signats, amb l'adreça i el D.N.I.; si bé, es publicaran amb pseudònim, sempre que els autors ho vulguin. Es prega també, que no passin de foli i mig.

Els escrits que arriben a SIÓ, perquè puguin sortir publicats en el mes de la data de la revista, han d'ésser presentats a la redacció (Apartat 10) fins el dia 6 del mes en curs.

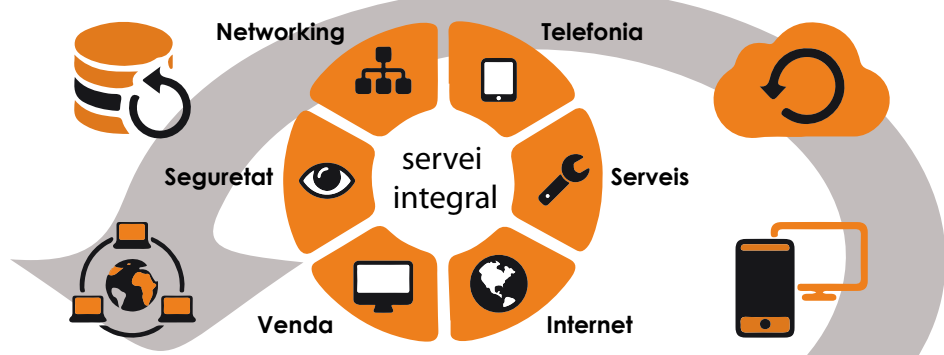

Lidia Martorell Soldevila
Núm. Col. 4483

Horari:
de dilluns a dijous, de 9 a 13 i de 16 a 20
divendres, de 9 a 13
dissabtes, a convenir

Oferim els tractaments d'oclusió i articulació, estàtica i cosmètica dental, cirurgia bucal i implants dentals, odontologia conservadora i preventiva, odontopediatria, ortodòncia, pròtesis dental i periodòncia.

Av. d'Agustí Ros, 5, 1r, 2a - Tel./Fax 973 39 01 40 - AGRAMUNT
clinariberadelsio@infomed.es www.centresodontologiaintegrada.com

72dpi :: C/Clos, 21 - 25310 - Agramunt - Lleida :: Tel.: 973 390 660 :: Email: info@72dpi.cat

Sant Joan

JOSEP ROVIRA

Aspecte general de la plaça. A baix, encesa del peveter i lectura del Manifest dels Països Catalans.

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

Aquest any Agramunt va tornar a celebrar la festivitat de Sant Joan amb diversos actes, després que l'any passat els actes s'haguessin de suspendre o modificar a causa de la pandèmia. A les 8 de la tarda del dia 23 feia entrada a la plaça de l'Església la Flama del Canigó portada en relleus des de Ponts per joves atletes del Club d'Atletisme Escatxics. Després de l'encesa del peveter i la lectura del Manifest dels Països Catalans, el grup de Tabalers de l'Espetec va oferir una actuació a la mateixa plaça. L'acte va aplegar força gent. A mitja nit les dues ▶

JOSEP ROVIRA

Actuació dels Tabalers de l'Espetec.

A la nit, la colla de Diables de l'Espetec va oferir un espectacle de foc i llum a la plaça Fondandana.

JOAN PUJAN

A la dreta, taules i cadires al passeig d'alguns que es van animar a quedar-s'hi per menjar-se l'arròs.

JOSEP ROVIRA

A baix, grup de cuineres i cuiners que van elaborar les dues paelles.

JOSEP ROVIRA

colles de Diables van realitzar a la plaça de la Fondandana un espectacle de música, llum i foc. Per segon any no hi va haver foguera popular, però sí els tradicionals petards.

L'endemà, Sant Joan, se celebrà al passeig Josep Brufau la 37a edició de la paellada popular que, per cinquè any consecutiu, va tenir un vessant solidari, ja que un euro de cada tiquet es va destinar enguany a l'Associació Dilper. La recaptació va ser de 670 euros. Dilper és una associació sense ànim de lucre creada amb l'objectiu de difondre la paraplegia espàstica i recaptar fons per a la investigació d'aquesta malaltia.

JOAN PUJAN

JOAN PUJAN

Dues imatges de la primera sessió d'Art i Territori amb Joanpere Massana.

Curs Art i Territori

Els dies 1, 2 i 3 de juliol es va celebrar la 7a edició del Curs Art i Territori organitzat per l'Ajuntament d'Agramunt amb la col·laboració de les Fundacions Espai Guinovart i Guillem Viladot, en el marc dels cursos d'estiu de la Universitat de Lleida. Hi va haver canvis respecte edicions passades. Per una banda es va decidir de fer una de les

jornades en cap de setmana i, per l'altra, oferir la possibilitat de poder assistir al curs un sol dia. El curs va comptar amb una quinzena d'inscrits.

A més a més per poder captar el públic més jove es va posar en marxa, del 22 al 28 de juny, un concurs per Instagram on s'havia de compartir la fotografia d'un objecte trobat etiquetant el curs d'art

i territori. El premi era una matrícula gratuïta per a dues persones.

Aquest any la temàtica del curs va ser l'objecte trobat i el seu poder d'evolució, provocació i reflexió.

El primer dia els alumnes, guiats per Joanpere Massana, van treballar l'embolcall del torró des de l'art objectual, creant tres grans escultures a partir de desenes de caps de torrons: un grup treballà l'olfacte i els gust; un altre el concepte de la portalada de l'església de Santa Maria i el tercer, el concepte d'instal·lació en un espai simbòlic com és l'Ajuntament que recordava un mur de pedra seca. A la tarda van tenir sessió amb Pau Minguet, després de fer un repàs històric al voltant del concepte objecte trobat en el món de l'art des de principis del segle XX van veure en un recorregut per l'espai urbà com la mirada pot canviar la percepció dels objectes.

En la segona jornada els alumnes treballaren l'objecte trobat des del punt de vista

Sessió amb Glòria Jové en la qual cada participant havia de triar algun dels objectes trobats presents en l'obra de Josep Guinovart i de Guillem Viladot.

JOSEP ROVIRA

FONT: AJUNTAMENT D'AGRAMUNT

FONT: MARIA CODORNIU

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

D'esquerra a dreta i de dalt a baix: Sessió amb Nil Nebot en una de les peixeres del riu Sió. Vista dels participants amb el logo de l'edició. Taller de creació a partir d'objectes trobats amb Serafina Balasch i Gerardo García.

arqueològic amb els arqueòlegs Òscar Escala i Andreu Moya, experimentaren en una peixera del riu Sió l'art rupestre contemporani amb Nil

Nebot i amb la pedagoga Glòria Jové establiren un diàleg entre un objecte trobat i els objectes de les obres de Josep Guinovat i Guillem Viladot.

En la tercera jornada van realitzar un taller de creació a partir d'objectes de rebuig de la mà de Serafina Balasch i Gerardo García.

cafeteria · pastisseria · restaurant · pizzeria · gelateria

batist

C/ Sant Pol, 13 - 25210 GUISSONA
Tel. 973 55 16 98

L'Espiga
llibreria - papereria

Plaça del Pou, 2
Tel. Fax: 973 39 04 25
Tel. Part: 973 39 24 72
25310 AGRAMUNT
llibrerialespiga@gmail.com
www.libreriaespiga.com
www.facebook.es/llibreria.lespiga

FONT: URGELL.TV

El fons Josep M. Benet de Cal Segarrenc de Mafet ingressa a l'Arxiu Comarcal de l'Urgell.

Aquest fons documental produït i recollit per Josep M. Benet, té un volum d'11,3 metres i més de 200 pergamins, amb un abast cronològic entre 1196 i el 1969.

Espectacle de teatre-dansa al pavelló firal.

A la dreta, actuació d'Heura Gaya al Parc de Riella.

El fons documental Josep M. Benet de Cal Segarrenc

El dia 10 de juny va ingressar a l'Arxiu Comarcal de l'Urgell el fons documental Josep M. Benet de Cal Segarrenc de Mafet. Aquesta entrada és el resultat de la signatura, el passat 10 de març, del contracte de cessió en règim de comodat del Josep M. Benet de Cal Segarrenc de Mafet, entre el Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, el Consell Comarcal de l'Urgell i Reinald Benet de Caparà, propietari de la documentació.

Aquest fons documental

produït i recollit per Josep M. Benet, té un volum d'11,3 metres i més de 200 pergamins, amb un abast cronològic entre 1196 i el 1969. Aquest conjunt documental està constituït bàsicament per quatre grans procedències documentals: En primer lloc, i la més nombrosa, la documentació sobre genealogia i heràldica reunida directament per Josep Mª Benet, com la rebuda per donació d'Enric Mitjana de las Doblas; en segon lloc la documentació relacionada amb la seva vinculació amb l'excursionisme i l'escoltisme català; seguidament la documentació relacionada amb el

1r Regiment Pirinenc i la seva activitat durant la Guerra Civil espanyola; i finalment un recull de 215 pergamins molts d'ells de la confraria del Sant Esperit d'Agramunt.

El contingut d'aquest fons personal serà instal·lat, descrit i classificat en els propers mesos per poder-lo difondre i facilitar-ne l'accés.

3r Cicle (Inter) Brots. Echoes, Big Band Agramunt i Gaya

La programació del 3r cicle d'Arts Escèniques i Musicals (Inter) Brots va continuar el dissabte 19 de juny amb l'espectacle de dansa *Echoes* de la companyia Moveo. L'espectacle estava programat de fer a la pista esportiva del Parc Mercè Ros, però la previsió meteorològica prevista per aquell dissabte va obligar a canviar la seva ubicació al pavelló firal.

La companyia Moveo especialitzada en espectacles de teatre-dansa porta als escenaris un treball de creació que explora les possibilitats

JOAN PIJUAN

JOAN PIJUAN

JOAN PUJAN

Actuació de la Big Band de l'Escola Municipal de Música d'Agramunt a la plaça de l'Església.

narratives del cos i la riquesa expressiva del moviment. La peça *Echoes* tanca una trilogia dedicada a la relació entre realitat i ficció, després de *Tu vas tombar!* (2015) i *Conseqüències* (2017). L'obra evoca de manera lúdica i irònica el desig d'individualitat i les connexions o interdependències que existeixen entre nosaltres, des d'un llenguatge propi profundament físic que

barreja el teatre, la dansa i l'acrobàcia, creant una experiència col·lectiva.

Aquesta obra va ser creada en col·laboració amb el programa Suport a la Creació de Fira Tàrraga.

El dimecres 30 de juny es va realitzar a la plaça de l'Església el sisè espectacle del cicle que va anar a càrrec de la Big Band de l'Escola Municipal de Música d'Agra-

mont. La formació musical va oferir el seu primer concert a la vila des de la seva presentació l'any 2019. Sota la direcció del professor i saxofonista Jaume Sanchís van interpretar algunes de les cançons més destacades del jazz del segle XX amb temes de Duke Ellington, Count Basie, entre altres.

Seguint amb la programació, el divendres 2 de juliol va tenir lloc al Parc de Riella el concert d'Heura Gaya. Heura Gaya, cantant i grallera de les Garrigues presentà *Gaya*, un cançoner personal basat en composicions pròpies i algunes versions especials, on la veu, la cançó i la melodia hi són protagonistes. La proposta va ser finalista a la darrera edició del Concurs Sons de la Mediterrània.

Al seu particular cançoner hi podem trobar cançons que busquen estats emocionals a través de la natura, un "pop trist" que versiona un lied de Franz Schubert, unes tradicionals Cobletes de la canya que canten un poema de J.V. Foix, una cançó delicada que parla de l'amor a través de la pell, la versió d'una cançó d'Eduard Toldrà amb text de Josep Maria de Sagarra que s'amalgama amb una tonada de feina de Mallorca, una cançó de bres i una de bressol de Maria-Mercè Marçal, unes cançons de pandero que es converteixen en un cant a la dona en to alegre i rebel.

XXXè Aplec de la Sardana

L'Agrupació Sardanista Barretina va organitzar el dissabte 26 de juny, a la plaça

JOSEP ROVIRA

Sessió de tarda amenitzada per la Cobla Jovenívola de Sabadell.

JOSEP ROVIRA

JOSEP ROVIRA

Dues imatges de l'enderroc de l'edifici de cal Balagué a la plaça del Pou.

del Mercadal, el 30è Aplec de la Sardana amb les actuacions de la Cobla Jovenívola de Sabadell i la Cobla Tàrrega. En aquestes tres dècades d'aplec, aquest ha estat el primer aplec que no hi han participat cap de les cobles de casa. En tots els anteriors aplecs sempre hi havia actuat una cobla o altra.

Després de l'aplec, l'Agrupació Sardanista Barretina ha iniciat les audicions i ballades de sardanes a la plaça del Mercadal els diumenges a les

8 del vespre, que s'estendran fins al 26 de setembre, amb les cobles locals: Vent de Riella i Jovenívola d'Agramunt, que van alternant amb altres cobles com la Cobla 11 de Setembre, Cobla lo Castell, Cobla Lluïsos, Cobla Tàrrega, Bellpuig Cobla i Principal del Llobregat.

La celebració d'aquests actes està sotmès al compliment de les mesures Covid-19, com la inscripció prèvia per ballar i un màxim de 12 balladors per rotllana.

Enderroquen cal Balagué

A finals de juny es va començar a enderrocar la casa coneguda com cal Balagué a la plaça del Pou. L'edifici s'havia construït a mitjan segle XIX envoltat d'un esplèndid jardí i encerclat d'una tanca que, de moment, encara ha quedat dempeus. Feia molts anys que no s'habitava i tampoc no s'hi havia realitzat cap tipus de reforma motiu pel qual l'immoble es trobava en una situació molt precària.

Excavacions a la necròpolis preibèrica d'Almenara.

FONT: URGELL.TV

Necròpolis preibèrica d'Almenara

El passat mes de juny arqueòlegs d'Iltirta Arqueologia i estudiants en pràctiques de la Universitat Autònoma de Barcelona van realitzar una nova intervenció a la necròpolis preibèrica d'Almenara. Els treballs es van centrar en la restauració de diverses estructures funeràries i de l'espai entre túmuls del sector ja restaurat en les campanyes anteriors. L'actuació va consistir en rebaixar la terra per evitar un creixement biològic més agressiu. En aquesta nova intervenció els arqueòlegs han descobert un nou túmul i una petita urna funerària. ▶

Nova sessió de Shopping Night organitzada per la Unió de Botiguers i Indústries d'Agramunt.

JOAN PUJAN

La necròpolis preibèrica d'Almenara és una necròpolis tumularia d'incineració de la primera edat del ferro dataada entre els segles VII – VII aC. El jaciment fou descobert de forma fortuïta als anys 71 del segle passat per Josep Balcells arran d'uns treballs

L'artista lleidatana Olga Olivera-Tabeni exposa *Portland del Ebro* a Lo Pardal.

JOAN PUJAN

agrícoles a la zona. En les successives campanyes d'excavació realitzades des del 2015, l'equip d'arqueòlegs hi han descobert una trentena d'estructures.

Shopping Night

La Unió de Botiguers i Indústries d'Agramunt va organitzar el divendres 2 de juliol una nova jornada de Shopping Night on la gent va poder fer compres fins a mitja nit als comerços i establiments participants. L'oferta comercial es completà amb sessions de contacontes, promocions i ofertes, entre les iniciatives pensades pels diferents comerços. A més a més a tots els compradors se'ls convidà a un gelat i galetes. La jornada va estar amenitzada pels Tabalers de l'Espetec.

Exposició a Lo Pardal

La Fundació Privada Gui-

llem Viladot va inaugurar el dissabte 10 de juliol l'exposició de l'artista lleidatana Olga Olivera-Tabeni, *Portland del Ebro*, que es podrà visitar fins al 2 d'octubre. Degut al muntatge de la mostra i seguint les mesures de prevenció de la Covid-19, la presentació es va fer al carrer.

Portland del Ebro s'origina des del llibre de l'artista *Una acció de comprar accions*, que en principi tractava de la compra i venda d'accions a través de portals d'internet de l'antiga cimetiera abandonada d'Almatret, que resta avui parcialment submergida dins de l'embassament de Ribarroja. La mostra és una crítica al sistema capitalista.

L'exposició explica els inicis del projecte i també les diferents idees que la fàbrica ha generat posteriorment. La mostra incorpora des de fotografies sobre diferents suports a llibres d'artista, una videoinstal·lació on l'artista intenta representar aquesta gran estructura monumental a nivell visual, i els audiovisuals de tres històries de gent: la d'un antic banquer que genera beneficis de la venda de les accions, malgrat que les mateixes hagin deixat de cotitzar en borsa; la de l'Ígor, un argentí que compra i ven accions de fàbriques d'arreu del món que estan en ruïna, a qui compra una acció de *Portland del Ebro* i en fa el seguiment de tot el procés fins que arriba a les seves mans; i la de Feliu Izard, que l'artista considera *l'home de la cimetiera*, perquè té un profund coneixement i admiració per aquesta estructura industrial.

FONT: LA PARRÒQUIA

Mn. Jaume Majoral realitzant la benedicció dels vehicles davant la capella del Sió.

Els espais municipals i els establiments comercials de la vila (foto de la dreta) exhibeixen l'adhesiu de la campanya *Urgell Friendly* que els identifica com espais lliures de LGTBIfòbia.

Amb aquesta exposició Olivera-Tabeni vol fer una reivindicació del territori lleidatà, des de l'oblit i el silenci, generats des dels residus del capitalisme, però que ara en desús, allunyats dels moviments financers i les borses, en permeten que els considerem com noves terres ignotes des d'on poder començar a experimentar i crear.

Benedicció de Sant Cristòfol a Agramunt

El dissabte 10 de juliol, festa de Sant Cristòfol, es va fer la tradicional benedicció de vehicles davant de la Capella del Sió. La celebració va

JOAN PUJAN

començar amb una missa a la capella tot recordant les víctimes dels accidents de trànsit de les nostres vies i carreteres. A l'acabar es va fer la pregària a Sant Cristòfol i tot seguit a l'exterior va tenir lloc la benedicció dels vehicles que a més de rebre l'aspersió de l'aigua beneïda, se'ls va oferir un punt de llibre amb una oració al sant patró dels conductors i els vianants. Les almoines que van oferir els conductors i conductores es destinaran als projectes solidaris que duu a terme Càritas.

Campanya *Urgell Friendly*

Agramunt s'ha sumat a la campanya *Urgell Friendly* promoguda pel Servei d'Atenció Integral de l'Urgell. Aquesta campanya té la voluntat de donar suport a totes les persones i famílies LGTBIQ+ del nostre territori i demostrar que la comarca està en contra de qualsevol tipus de discriminació per raó d'orientació sexual, identitat i/o expressió de gènere.

Els locals i comerços de la vila, així com tots els espais municipals, han enganxat en un lloc visible del seu establiment l'adhesiu de la campanya que els defineix com a

espais lliures de LGTBIfòbia.

Arranjament de la teulada de l'Obrador del Sabó i la Cosmètica natural de Montgai

Ajuntament de Montgai ha arranjat la teulada de l'edifici de l'antic consultori mèdic, on actualment té la seu l'Obrador del Sabó i la Cosmètica Natural, ja que començava a presentar algunes deficiències. S'ha canviat totalment per aconseguir un millor aïllament tèrmic. S'han substituït les teules per planxes aïllants (anomenat sandvitx) amb imitació de la teula clàssica. Les obres han anat a càrrec de l'empresa Espejo de la Sentiu de Sió, amb un cost econòmic de 9.809,35€ que s'han sufragat amb fons municipals.

L'edifici consta de baixos, on s'ubica l'Obrador del Sabó, que agrupa saboneres de tot Catalunya on venen a fer els seus productes per després poder-los comercialitzar. També hi ha dos pisos que actualment funcionen com habitatge social del municipi. Estan ocupats amb famílies que viuen a la població, dins el programa "Cases Buides" que té encetat l'Ajuntament d'aquesta població. ■

Teulada completament arranjada de l'Obrador del Sabó i la Cosmètica natural de Montgai.

FONT: AJUNTAMENT DE MONTGAI

Sílvia Balagueró

CENTRE PODOLÒGIC
Podòloga col. 1170

Fes un pas endavant... cuida els teus peus!

- Atenció primària dels peus
durícies, ungles, ulls de poll, berrugues
- Estudi de la marxa
exploracions biomecàniques
- Plantilles personalitzades, esportives i infantils
- Atenció del peu diabètic
- Servei a domicili

C/ del Clos, 23 A baixos
Tel. 973 392 704
info@podologosagramunt.com
www.podologosagramunt.com
AGRAMUNT

NATURA

Dietètica

Alimentació i complements dietètics,
herbes Medicinals.

Control de pes i dietes a la teva mida,
amb dietista diplomada.

Alimentació
Biològica

Ronda dels Comtes d'Urgell, 18 _ 25310 Agramunt
Tel. 973 392 335 / part. 973 390 865

Camises d'home

Av. Jaume Mestres, 18
Telèfon 973.39.00.09
AGRAMUNT

Xavier Infante Màrquez

PALETA

CONSTRUCCIONS i REFORMES

Raval de Castellnou, 27
Telèfon 973 392 329
Mòbil 606 314 654
PUIGVERD D'AGRAMUNT
(Lleida)

Electromecànica

MUIXI

Josep Anton Muixí

c/ Indústria, 15 - 25310 AGRAMUNT
Tel. 973 390 363 - Mòbil 696 458 713
e-mail electromecanicamuixi@gmail.com

Automoció Joan Carles, S.L.
MAN Truck & Bus Service

Pol. Ind Les peixeres, C/Indústria, 3, 5, 7, 9
Agramunt (25310) Lleida
Telèfon: +34 973 390 322
info@automociojoancarles.com
www.automociojoancarles.com

NEOPLAN MAN

Recull
d'imatges
seleccionades
entre les que
els nostres
lectors han
penjat a
Instagram
amb l'etiqueta
#revistasio

@julibonillo

@materesa7817

@bernatsole

@solanees.photos

@reinald_benet

@siva_ft

@jofiguerafi

@montserrat_munt

TORRONS *Vicens* des de 1775

Des de 1775 Guardem l'Autèntica Tradició del Torró d'Agramunt

Durant més de dos segles, de generació en generació, l'empresa **VICENS** transmet en els seus productes l'herència dels mestres artesans torronaires, avalats per l'ús de les primeres matèries nobles de la nostra terra, l'ametlla, l'avellana, el sucre i la mel s'uneixen per a crear una autèntica obra d'art.

TORRONS VICENS posseeix l'indicació geogràfica protegida, del torró d'Agramunt, certificat europeu que garanteix la qualitat dels nostres torrons.

... I ARA, A AGRAMUNT, TAMBÉ PODEU VISITAR EL NOSTRE MUSEU.

MUSEU
del TORRÓ
i la XOCOLATA

Veniu a descobrir un espai cultural, on podreu conèixer la història del torró i de la xocolata, així com la trajectòria de l'empresa **TORRONS VICENS**.

A l'obrador podreu veure com s'elaboren artesanalment els nostres torrons i, a la botiga, trobareu tots els productes **VICENS**.

Gaudiu d'una visita plena d'experiències i sensacions que no us deixaran indiferents.

HORARIS DE VISITA:

Dimarts a dissabte:
de 10,30 a 13,30h i de 15,00 a 19,00h.

Diumenges i festiu:
de 10 a 15h
museu@vicens.com

OBRAJOR · BOTIGA · MUSEU
Ctra. de Tàrrega, 1 · 25310 Agramunt
Tel. 973 390 607 · torrons@vicens.com

Elaborats amb productes de proximitat

TORRONS VICENS...el Torró, Torró.

www.vicens.com

Amo del castell de les Puelles

Imatge actual de la família, Eduard, Anna i Biel. Juliol 2021.

Em trobo amb Eduard Canalias Farreras la tarda de la vigília de Sant Joan davant de la porta d'accés al castell de les Puelles, l'edifici més emblemàtic de la població i ben aviat un dels més notables del municipi, ja que recentment l'ha comprat i en aquests moments l'està recuperant i restaurant de manera digna i amb molt encert. Mantenim la conversa en una estança austera de

Examinant una peça en un mercat d'antiguitats a la ciutat de Torí (Itàlia). Agost 2018.

la planta baixa a l'entorn d'una taula amb cadires i un gran escó que ens transporten al segle XVII, una de les èpoques més importants del singular edifici.

L'Eduard va néixer el dia de Sant Joan de 1976 a Sabadell. Amb els anys ha anat voltant per diversos indrets fins que va venir a raure a Agramunt amb l'Anna Bertran, la seva parella.

– Com és que vas fer cap a Agramunt?

– Jo, després de viure a Sabadell, vaig passar per diverses poblacions; els últims temps vivia a Banyoles. Estant a les comarques de Girona vaig conèixer l'Anna que treballava de mestra a una escola de Blanes.

– Des de quan ets a la nostra vila?

– Vam venir a viure-hi fa uns deu anys, quan el Biel, el nostre fill, encara no havia fet l'any.

– Explica quina és la teva professió, a que et dediques?

– Abans havia fet una mica de tot: de vigilant, treballador metal·lúrgic i de polièster... i molts altres tipus de feines. Però fa uns deu anys que vaig entrar al món de les antiguitats i des de llavors que m'hi dedico.

– Què és per tu ser antiquari?

– En Santiago Rossinyol, que havia arreglat molts ferros antics treballats i els va posar al Cau Ferrat de Sitges, deia que els antiquaris som els drapaires de la història. Doncs això en el fons és el que fem nosaltres: arreglar i recuperar objectes an-

tics que ja no se'ls dona cap ús, contextualitzar-los i tornar-los a posar a la venda i en circulació.

– On trobes els objectes antics que després poses a la venda?

– Jo els aconsegueixo bàsicament d'altres antiquaris. Molts els troben quan es fan buidatges de pisos, cases i trasters. D'objectes antics, encara que no ho sembli, n'hi ha molts ja que hi ha gent que es desprèn de mobles, cadires i moltes altres coses i, si et mous en el món de les antiguitats, en trobes bastants; però pocs són excepcionals. Per tant de primera mà ho traiem de buidatges de la venda de cases senceres i després dels altres antiquaris.

– Tens un local a Agramunt?

– Tenia un local com a magatzem per guardar-hi coses i també per fer-hi una mica d'exposició, però després només el feia servir com a magatzem.

– Com vens les antiguitats?

– Bàsicament veng els objectes per internet a base de fotografies amb fitxes que hi tinc penjades i per mitjà de subhastes. Un altre sistema que faig servir són les parades, per exemple a Cardedeu que és una de les més importants que es fan a tot Catalunya. També les parades internacionals com les que es fan a Besiers (França). A aquestes fires d'antiguitats hi vaig personalment amb la furgoneta carregada de gènere antic i ens hi trobem centenars de furgonetes amb el mateix objectiu. Per aquests llocs hi passa gent de tot arreu ▶

Netejant una peça en el taller de casa. Juny 2021.

Bàsicament venc els objectes per internet a base de fotografies amb fitxes que hi tinc penjades i per mitjà de subhastes.

A baix a la dreta, vista de la capella del castell.

Entrada del castell.

interessats per les antiguitats com és ara americans, belgues, francesos, italians...

De tota manera, des d'aquí, les vendes les faig sobretot per internet, subhastant-les. Me les compren sobretot també italians, belgues i altres europeus. Des d'aquí els ho portem al seu domicili mitjançant empreses de paqueteria que venen a buscar els objectes.

– Quina diferència hi ha entre un objecte d'antiquari com els que tens tu i un objecte de brocanter?

– Els antiquaris toquem materials més antics, del segle XIX cap en darrere; mentre que els brocanters toquen materials

més moderns, de finals del segle XIX i el XX.

– Com va ser que vas comprar el castell de les Puelles?

– Jo sempre dic que és l'antiguitat més gran que he comprat i que he restaurat. Els antiquaris el que fem és comprar un objecte antic, el restaurem, el contextualitzem buscant-ne la història i el donem a conèixer. Aquest castell també és una mica això, malgrat que jo en un principi tenia la idea de convertir-lo en una casa de turisme rural. També va influir la part d'afició, passió i sensibilitat per recuperar l'edifici i aquest va ser més o menys el concepte de l'actuació. Vaig tenir la sort que l'Anna em va donar molt de suport en aquest projecte.

– Quan fa que el vas comprar?

– No fa gaire, uns quatre anys.

– A qui el vas comprar?

– A un senyor de Barcelona que tenia un projecte per aquest edifici que no va dur a la pràctica; el va vendre a preu raonable, quasi d'alguna manera pel preu de terreny. Llavors vam començar a arreglar-lo. En una

primera fase consolidant-lo i netejant-lo i després ja vindrà una altra fase. De fet hem apostat per un bé patrimonial, ja que en comptes de tenir un dipòsit en un banc o especular en accions, l'hem invertit en aquest edifici. No sé si per la majoria de gent té valor, però jo sí que li'n dono.

– Quines parts de l'edifici heu recuperat?

– En primer lloc tot el que és l'estructura, sobretot de la part de baix. El celler era la part més important a recuperar ja que estava molt ensorrat i ple de terra. També tot el que era la planta baixa, ja que la major part de les parets que ara es veuen no es veien a simple vista perquè estaven tapades per raons pràctiques o per raons de modernització segons les necessitats del segle XX, ja que era un habitatge. Per exemple la porta gòtica en què hi ha un rellotge de sol no es veia, desconeixíem que hi havia la data de 1686; això ha sortit després. Per dins desconeixíem l'estructura de l'edifici ja que estava amagada amb parets divisòries de totxana, perquè havia servit com a corral i altres utilitats... Ho vam netejar tot i va quedar tal com és ara.

Per tant, en primer lloc hem fet el celler i la planta baixa, però també hem arranjat una paret exterior que feia panxa i hem fet un bon repàs als teulats perquè no hi hagin goteres, però sense modificar-los massa. També hem recuperat la torre primitiva medieval posant-hi aquests merlets més moderns de caràcter historicista, ja que els castells sempre començaven com una torre de defensa. Heu de pensar que des de la terrassa d'aquesta torre és te una vista privilegiada sobre el poble de

Visita escolar d'una classe del Macià-Companys al castell. Octubre 2020.

El celler era la part més important a recuperar ja que estava molt ensorrat i ple de terra. També tot el que era la planta baixa, ja que la major part de les parets que ara es veuen no es veien a simple vista perquè estaven tapades per raons pràctiques o per raons de modernització segons les necessitats del segle XX, ja que era un habitatge.

les Puelles i en general sobre el terme municipal d'Agramunt.

– De quan data l'edifici?

– El castell va ser aixecat per ordre dels comtes d'Urgell i durant un temps era de la seva propietat. Els comtes el varen infeudar a diversos senyors al llarg dels anys. No és poca cosa. És un edifici singular que calia protegir, ja que hi havia el risc de perdre'l. De fet, li faltava ben poc per caure.

– Té alguna mena de protecció com a edifici històric?

– De moment, no. Penso que l'Administració hauria d'estar més al cas d'això. En primera instància és a nivell local que cal que s'actuï per no perdre bens immobles. Malauradament se n'han perdut i se n'estan perdent molts a Catalunya. Declarar-lo *Bé d'interès local* està en mans de l'Ajuntament. L'Anna i jo ja hem fet la nostra part.

– A partir de les restauracions i dels elements arquitectònics i escultòrics que hi heu trobat, explica'ns de quines èpoques són les diverses parts de l'edifici.

– Al celler hi ha dos arcs romànics i els murs que són de la mateixa època, la part més antiga de l'edifici, que coincideixen una mica amb l'estructura de la torre primitiva medieval. Al celler també vam trobar el túnel per poder fugir en cas de necessitat, del qual se'n conserva

un bon tros. Després a la planta baixa tenim molts elements del període del renaixement amb les bigues i alguna portalada. Però la part més important és de l'època del barroc a partir del segle XVII. També hem localitzat algunes dates: 1686 en una llinda exterior d'una finestra de l'entrada principal, i 1747 en una altra llinda d'una porta exterior que fins ara estava tapada.

– Quina part us falta restaurar?

– Ens falta encara la primera planta, que era on vivien els últims amos i que té una estructura pròpia d'un habitatge dels anys 60 del segle XX.

– Ara que el teniu restaurat, feu visites guiades al castell?

– Fa uns tres mesos que fem visites guiades, però sempre prèviament concertades. No tenim un horari fix, sinó que els que el volen veure, ens truquen i nosaltres venim a ensenyar-lo.

– Ha vingut molta gent durant aquest temps?

– En ser visites concertades ve menys gent, ja que han de coincidir amb el nostre horari disponible i els possibles visitants no poden improvisar sobre la marxa per venir a conèixer el castell. Han vingut alguns grups d'alumnes de col·legis i també alguns grups d'adults. En total calculo que ha vingut un centenar de persones.

– Una cosa molt important que té la part del castell restaurada és que l'has vestit amb mobiliari i altres objectes d'època. Es nota que ets antiquari.

– He intentant posar-hi un mobiliari i una ornamentació una mica seriosa i més popular, però també amb altres elements nobiliaris com les arques, el palanquí o llitera, el reliquiari de Sant Jordi amb un crani humà, la sella de muntar d'un general francès de l'època de Napoleó, i a baix al celler i presó, instruments de tortura de l'època... La majoria dels entesos que l'han visitat han coincidit que té unes estructures molt pròpies del segle XVII, especialment les ampliacions; per això he procurat que el mobiliari i l'ornamentació siguin adequats a aquesta època, ja que buscar elements medievals més antics o dels segles XIII o XIV és difícil, quasi no se'n troben perquè moltes coses s'han perdut.

– Val la pena visitar el castell de les Puelles?

– A Agramunt i els pobles del municipi la majoria dels vestigis històrics com convents, esglésies i edificis antics van desaparèixer. Per això és una bona idea apropar-se fins al castell de les Puelles, ja que permet recuperar un retall del nostre passat més proper que tenim tan oblidat i que aquí podem observar en els períodes que van des del segle XIV fins al segle XIX.

Moltes gràcies per la teva amabilitat i les teves respostes. També per recuperar i restaurar un edifici singular amb història pròpia i que ha esdevingut patrimoni de tots.

Ramon Bernaus i Santacreu

Cloenda del curs

El dimecres 2 de juny, a les 5 de la tarda, a la Sala del Teatre del Casal d'Agramunt, i com en tot el curs complint rigorosament la normativa sanitària, va tenir lloc l'acte de cloenda del curs 2020/2021.

Va comptar amb la presència del Sr. Joan Busqueta, vicerector de Cultura i Extensió Universitària de Lleida i de la Sra. Sílvia Fernández, alcaldessa d'Agramunt.

La Sra. Anna Martín, presidenta de l'Aula d'Agramunt, després de saludar els presents, va comentar el desenvolupament d'aquest curs tan atípic. Per tal d'adaptar-nos a la flexibilitat de moviment, s'ha optat per una major participació de conferenciants i activitats més properes a la vila que en cursos anteriors, que ha estat tot un èxit perquè s'ha mantingut una assistència regular d'uns 80 alumnes per sessió. Va manifestar el propòsit de la Junta per a programar un nou curs, tot desitjant que sigui normal i que s'hagi acabat les restriccions per culpa de la pandèmia. Ja s'informarà quan s'ha de formalitzar la matrícula per al proper curs. Va demanar als assistents un minut de silenci en record de les víctimes de la Covid-19. A continuació va passar la paraula al Sr. Joan Busqueta, representant de la UdL i a la Sra. Sílvia Fernández, de l'Ajuntament, manifestant l'agraïment pel seu compromís i suport en aquest projecte de l'AEUA.

Ambdós van manifestar la seva satisfacció per l'èxit de la proposta de l'Aula i així contribuir a mantenir viva la vida cultural de la vila, posant de manifest que si es compleixen els requisits, la cultura és segura. Van reafirmar la seva implicació en la continuïtat de l'Aula, i van agrair la constància dels alumnes.

Audició de música en directe

Tot seguit la presidenta va presentar el Sr. Xavier Balcells i en Josep Enric Puig que van oferir un **"Duo a violes"**.

El Sr. **Xavier Balcells Trepal** (Cervera), té el títol Superior de Viola pel Conservatori del Liceu de Barcelona. Formà part de la Jove Orquestra Simfònica de Catalunya i va ser membre de Cambra de Cervera. Ha tocat en diverses orquestres de cambra i simfòniques. Actualment és professor de viola i música de cambra al Conservatori de Cervera. És membre de l'Orquestra Simfònica "Julià Carbonell de les Terres de Lleida".

En **Josep Enric Puig Solanilla** (Agramunt), té un ampli currículum d'estudis musicals: s'inicià a l'EMMA, Grau professional al Conservatori de Cervera, formació de viola a la Càtedra Internacional Emili Pujol. Matrícula d'honor en l'especialitat de viola en el Conservatori de Música de Cervera. Actualment està cursant el tercer curs en el Conservatori

Xavier Balcells i Joan Enric Puig durant la seva actuació.

Superior de Música del Liceu... La seva experiència orquestral va des de l'EMMA d'Agramunt, Conservatori de Música de Cervera, Jove Orquestra Nacional de Catalunya (JONC) Alevins i JONC grans.

Els músics, durant quasi una hora, ens van oferir un ampli repertori de peces de viola, per a duo i solista, de diferents èpoques i corrents des del barroc fins al segle XX, posant de manifest una gran destresa interpretativa i un gran domini de l'instrument. Un magnífic acabament d'aquest curs 2020/2021.

PROGRAMA REALITZAT PER L'AEUA EL CURS ACADÈMIC 2020/2021

Activitats que la Junta de l'Aula d'Extensió Universitària d'Agramunt ha pogut realitzar durant el curs acadèmic 2020-2021, aprofitant la nova flexibilitat de mobilitat de la població, segons l'evolució de la pandèmia. Com podeu comprovar no s'ha pogut seguir el programa del curs que havíem preparat, hem anat organitzant les activitats sobre la marxa i moltes amb professorat de proximitat.

ACTIVITATS PRIMER TRIMESTRE

1. Dimecres 7 d'octubre de 2020

ACTE INAUGURAL DEL NOU CURS a càrrec de JOEL MINGUET. Actor, músic, parlador i pintor de moments.

Tema: "Lorca-Dalí: Amistat i seducció, musical i dramatitzat".

Autoritats i alumnes assistents a la cloenda del curs.

2. Dimecres 14 d'octubre de 2020

Sr. RAMON BERNAUS SANTACREU. Catedràtic d'institut jubilat. Doctor en Història Moderna.

Tema: "Leonardo da Vinci. L'home del Renaixement". (1a part).

3. Dimecres 9 de desembre de 2020

Sr. JOSÉ M. GAY de LIÉBANA. Economista i professor UB. Tema: "Covid i revolució tecnològica: repensar en el futur econòmic". (Video-conferència).

4. Dimecres 16 de desembre de 2020

JORDI GUIXÉ TRIO. Músic, professor de l'EMMA. Concert: "Cançons del record".

REINICI DE LES ACTIVITATS.

NOVES CLASSES CONVIVINT AMB LA COVID

5. Dimecres 10 de febrer de 2021

Sr. JOSEP QUERALT. Professor de la Facultat de Farmàcia de la UB. Doctor en farmàcia.

Tema: "Marihuana: usos recreatius i medicinals". (1a part)

6. Dimecres 17 de febrer de 2021

MAGALÍ ORTIZ MARTÍN. Graduada en Història i Periodisme (Universitat de Navarra)

Tema: "La cuina de la reialesa del segle XVII. Què menjaven i com ho feien".

7. Dimecres 25 de febrer de 2021

Sr. JOSEP QUERALT. Professor de la Facultat de Farmàcia de la UB. Doctor en farmàcia.

Tema: "Cocaïna i altres drogues estimulants: efectes i riscos del seu consum". (2a part)

8. Dimecres 3 de març de 2021

Sr. RAMON BERNAUS SANTACREU. Catedràtic d'institut jubilat. Doctor en Història Moderna.

Tema: "Leonardo da Vinci. L'home del Renaixement". (2a part).

9. Dijous 25 de març de 2021

Sr. JOAN VIVES. Flautista de bec, professor de la música i divulgador musical.

Tema: "La infantesa i joventut de Mozart".

10. Dimecres 7 d'abril de 2021

Sra. ASTRID BALLESTA. Doctora Enginyer Agrònom.

Tema: "Les abelles entre l'art i la ciència".

11. Dimecres 21 d'abril de 2021

Assemblea

GRUP CASSIGALLS

Tema: "El jardí de la Memòria". Mercè Rodoreda.

12. Dimecres 5 de maig de 2021

Sr. RAMON BERNAUS SANTACREU. Catedràtic d'institut jubilat. Doctor en Història Moderna.

Exposició: "La frustració de l'esperança. La Guerra Civil a Agramunt".

13. Dimecres 12 de maig de 2021

Sr. PAU MINGUET. Gerent de la Fundació Privada Guillem Viladot "Lo Pardal" d'Agramunt.

Exposició: "Plàstica i poesia. Cristòfol-Viladot i Nou plast poemes".

14. Dimecres 19 de maig de 2021

Sr. JOAN ALBESA. Enginyer de Telecomunicacions i Doctor en Enginyeria Electrònica per la UPC.

Tema: "El cotxe del futur. Una mobilitat diferent".

15. Dimecres 26 de maig de 2021

Sra. VIRGÍNIA COSTAFREDA. Llicenciada en Biologia i Història per la UB. Catedràtica jublada. Sr. JOAN PUIG. Llicenciatura en Filologia Hispànica (literatura catalana) per la UAB. Catedràtic d'institut jubilat.

Presentació del llibre: "Agramunt, un poble de postal".

16. Dimecres 2 de juny de 2021

CLOENDA DEL CURS. Audició en directe: "Duo a violes". Sr. XAVIER BALCELLS TREPAT. Professor de viola.

Sr. JOSEP ENRIC PUIG I SOLANILLA. Músic de viola.

Al mes de setembre es publicarà a la revista Sió la programació del curs 2021-2022; per tal d'adaptar-nos a la situació canviant de la pandèmia. Per aquesta raó el programa l'anirem confirmant per trimestres. També s'informarà del període i condicions de la matrícula per als alumnes interessats.

Salut i bones vacances d'estiu.

La Junta Directiva

REESTRENA el teu cotxe

Els millors Plans de Manteniment per al teu vehicle

PLA MASTER

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ 20 PUNTS DE CONTROL

PLA EXPERT

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ 30 PUNTS DE CONTROL

PLA INTEGRAL

CANVI OLI
+ FILTRE OLI
+ FILTRE AIRE
+ FILTRE COMBUSTIBLE O BUGIES
+ 40 PUNTS DE CONTROL

I A MÉS A MÉS...

PNEUMÀTICS

MECÀNICA

AMORTIDORS

FRENS

AIRE CONDICIONAT

BATERIA

EIXUGAPARABRISSES

EN MANS D'EXPERTS
euromaster.com

VULCANIZADOS IBARZ

Carretera Tàrrrega, s/n. Agramunt. Tel: 973 390 734

CONSTRUCCIONS
I REFORMES
GARCIA GORRALER

Felipe Garcia Gorraler
mòb. 678974528
T. 973397339
RUA CALABRVA SOC. C. 25-11
- AGRAMUNT 53310
LLEIDA

ESPAI
GUINOVART
AGRAMUNT
L'URGELL - LLEIDA

EXPOSICIÓ A L'ESPAI

Guinovart després de Guinovart
exp. col·lectiva

21 de març 2021 / 12 setembre 2021

EXPOSICIÓ AL PETIT ESPAI

ANNA LLIMÓS
"Territoris domèstics"

18 octubre 2020 / 18 abril 2021

Fes-te Amic de l'Espai per només 30€ l'any

El vostre suport és clau
per preservar l'obra de Guinovart

Protectors Fundació:

Sr. Joan Uriach Marsal

MÉS DE 10 ANYS
ELABORANT GRANS VINS

informació i reserves: 973050018 - info@masblanchijove.com

El tribunal de contes

Mans enlaire al pati del Macià-Companys el dia del referèndum de l'1-0 de 2017.

El país del conte a què ens referim era un mosaic de diferents nacions i regions. Un goig de colors i diversitat. Alguns, però, propugnaven la uniformitat i la indissolubilitat. El monocolor i l'avorriment.

Una vegada hi havia un país que sempre presumia de la seva història i del seu passat gloriós sense adonar-se que tot havia quedat molt enrere en el temps i que la glòria i el famós imperi s'havia esvanit com una boira de tardor en l'instant que el sol l'esquinça. Aquest mateix país presumia de ser un dels més democràtics del món, però tancava a la presó els dissidents i no permetia que es jutgés ni criticés la corrupta corona reial que s'havia enriquit a base de subvencions no declarades i tripijocs financers. També aquest país lluïa de tenir una justícia com déu mana, si bé estava controlada per molts jutges que enyoraven l'anterior règim dictatorial i que el govern controlava pel darrere, segons ells mateixos manifestaven sense vergonya.

El país del conte a què ens referim era un mosaic de diferents nacions i regions. Un goig de colors i diversitat. Alguns, però, propugnaven la uniformitat i la indissolubilitat. El monocolor i l'avorriment. En un racó d'aquella Gàl·lia, hi habitava des de temps immemorials un petit poble que no havia estat reduït per les forces imperials. Al llarg dels segles, el govern del país gran castigava i subjugava el petit amb la intenció de sotmetre'l d'una vegada i per sempre més. Però els gals, no sols resistien els embats, sinó que fins i tot es van atrevir a fer un referèndum perquè la seva gent pogués triar si volia ser una república lliure. Mai ho

haguessin fet! Anatema! I els romans van carregar amb fúria contra el poble indefens que anava a votar amb una simple papereta!

Aquest mateix país tenia un tribunal de contes que era l'organisme, segons la pròpia constitució, encarregat de fiscalitzar la comptabilitat del sector públic. En el tribunal de contes hi treballaven molts funcionaris amb sous brillants atès que tenien el control de les finances públiques, i ja se sap la dita que diu *qui oli remena les mans se n'unta*. Aquest tribunal de rondalles era un bon sistema perquè els que ja hi eren poguessin endollar amics, parents i coneguts, de manera que tots cobressin una bona picossada. A poc a poc, la institució esdevingué un club quasi familiar.

El tribunal de contes manifestava que, com tots els súbdits sabien, tots els ciutadans eren iguals davant la llei i la comptabilitat. Tots? Tots no! Per això, a l'alcaldesa de la capital, que va autoritzar la venda de 5.315 pisos protegits a fons voltors, i que havia estat condemnada a dipositar 22,7 milions, se li va revocar la sentència i se la va perdonar, ja que dos dels tres membres del tribunal (que havien estat posats al tribunal pel mateix marit de l'alcaldesa jutjada quan era el president del país) van considerar que la venda d'habitatges s'havia cenyit a la legalitat.

En canvi, el tribunal de contes, després del referèndum fallit del petit país dissident, va

ensumar la comptabilitat dels gals i va considerar que els dirigents ja feia temps que estaven llençant el diner públic en viatges a altres països i mítings a tercers parlant de la seva terra. I per això es va condemnar 34 càrrecs públics a pagar 5,4 milions d'euros en cosa de quinze dies amb el benentès que si el pagament no es feia efectiu, se'ls embargarien la casa i tots els bens de què disposessin. A l'enemic ni aigua! I perquè no poguessin dir que no es feien les coses com calia, als condemnats a pagar se'ls va donar tres hores perquè es llegissin les 504 pàgines de l'informe en què s'explicava la seva malversació, més 10 minuts afegits perquè poguessin presentar-hi al·legacions. Tot un detall!

En les classes de català, sempre s'explicava que existeix una diferència entre *conte*, *compte* i *comte*. El primer és l'equivalent a les rondalles, el segon correspon a la comptabilitat o, per entendre's, a la gestió dels nombres o números, mentre el tercer fa referència a un títol nobiliari. I a què ve a tomb això? Doncs simplement perquè m'adono que m'he fet un embolic entre *comptes* i *contes*, com el lector haurà pogut comprovar. O potser no? Perquè al cap i a la fi, la condemna del tribunal de comptes als cabdills gals ¿voleu dir que no és un conte, una ficció, que s'han tret de la mànega els maleïts romans? ¿Voleu dir que més que un tribunal de comptes no és un tribunal de contes? ■

cal
Sangra

CORTINATGES - JOGUINES - OBJECTES PER INFANTS
LLISTES DE NAIXEMENTS - LLISTES DE COMUNIO
BOSES - ESPORTS - DISFRESSES

AVD. JAUME MESTRES, 2 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)
973 391 216 / 696 982 824
www.calsangra.cat
sangra@calsangra.cat

JOVE BALASCH
més de 40 anys
CONSTRUÏM EL
FUTUR

XCASA Visita'ns a www.xcasa.cat

CUINES
BANYS
CERÀMICA
PARQUET
PORTES D'INTERIOR

Carrer Capella, 1A - AGRAMUNT - Tel. 600404151

PINTURA DECORATIVA

Ramon Viladevait
Mòbil 666 859 946
Tel. 973 192 063 / 973 390 877

TAXIS AGRAMUNT

24 hores

Vehicles de 4, 6 i 8 places

Demanar per Josep M^a
600 446 600 - 973 390 331
lotaxiagramunt@hotmail.com

PALVI

Fabricació d'equips per a la recollida i transport de residus

Camí Vell de Tàrraga, 27 - Agramunt (Lleida)
Tel. +34 973 391 248 - palvi@palvi.net - www.palvi.net

Reformes
Construcció
Rehabilitació
Interiorisme
Immobilària
Projectes
medioambientals

guaire01
construccions | interiors | ll

Av. Maria Jolorch, 42
AGRAMUNT
973 39 26 10

EROLÉS ESTEVE

Els cargols

Sembla ser que a la nostra zona els cargols de camp estan en plena davallada, causada en bona part per l'efecte perjudicial que causen els insecticides que s'usen en els diversos camps de conreu.

El cargol és un mol·lusc que té el cap proveït de quatre tentacles, els inferiors són petits, i els superiors més llargs i porten dos ulls simples a l'extrem. El peu és de forma allargada i porta una glàndula mucosa que segrega la bava. El pulmó s'obre a l'exterior.

En les èpoques desfavorables (durant l'hivern i en períodes de secada) es fiquen dins la closca i en tapen l'obertura amb una membrana que fabriquen a base de mucus i més o menys carregat de matèria calcària. Són hermafrodites i cap a la primavera o durant l'estiu fan la posta en petites concavitats del sòl i l'abandonen tot seguit. Viuen en ambients humits, i sovint fan grans destrosses a les hortes i als jardins. Hi ha una gran quantitat d'espècies repartides per tot el món, algunes de les quals són comestibles. Als Països Catalans són el cargol sapenc, el cargol jueu, el cargol moro, el cargol de camp i el cargol bover.

La utilització dels cargols com a aliment sembla que data de l'època romana. Els més apreciats gastronòmicament són el cargol sa-

penc i el cargol bover. L'exportació és practica da en gran escala a França i a Itàlia, i s'ha introduït cargols en conserva o en semiconserva.

Hi ha granges especialitzades en la cria i l'engreix. L'alimentació dels cargols es basa en segó i farines.

Abans de cuinar-los cal sotmetre'ls a un dejuni perquè eliminin el contingut intestinal de possibles substàncies tòxiques per a la gent. Després se'ls renta amb aigua salada. En el cas del cargol bover cal treure-li també l'estómac. A continuació s'han de bullir amb aigua i sal, i ja estan al punt per menjar-se'ls acompanyats de salses.

Un altre és el cargol bota marí, amb la conquilla oval i de mida mitjana o grossa, el qual s'alimenta d'equinoderms, les parts calcàries dels quals dissol amb la secreció àcida de les seves glàndules salivals. És freqüent a la Mediterrània.

El cargol cònic és un altre mol·lusc marí amb la conquilla cònica de base ampla i de poca altura i de colors vistosos. Viu en aigües profundes i és comú a les costes de la Península Ibèrica. El cargol de mar, nom donat als mol·luscs que viuen al mar, dels quals n'hi ha nombroses espècies.

Sembla ser que a la nostra zona els cargols de camp estan en plena davallada, causada en bona part per l'efecte perjudicial que causen els insecticides que s'usen en els diversos camps de conreu, no pas perquè hi hagi un excés de persones que es dediquin a buscar-los tant a l'horta com al secà. No obstant això, les granges especialitzades n'asseguren el seu consum a totes les taules particulars i dels restaurants que vulguin servir un plat que sembla que ha perdut molts addictes en poc temps.

No fóra correcte parlar dels cargols sense parlar de les cargolades que es fan en diversos llocs, com per exemple a Lleida, on es fa la gran festa amb la menjada de cargols fets a la graella o a la planxa. Amanits amb sal i pebre o a la vinagreta feta amb ceba, julivert i ou dur, barrejat amb vinagre, oli i sal.

La menjada també és típica del Rosselló, del Vallespir i del Conflent. ■

lloguer de FURGONETA

nou servei

grans volums

transport

paqueteria

trasllats

compres

ferreteria FIRAL

OPTIMUS

C/ Firal, 21 Agramunt

682 876 551

OPTIMUS
SERVEIS DE COMERCIALITZACIÓ
ferreteria FIRAL

Construccions

Reformes

Xavi Lavi

Xavier Junyent Sangrà

Tel. 625 119 990

xavie_reformes@hotmail.com

25310 AGRAMUNT

Av. dels Esports, 8, 2n, 1a

PINTURA I DECORACIÓ

Vladimir Triquell Cases

C/ Estudis Vells, 4, 1r

Tel. 973 392 218

Mòbil 619 810 678

AGRAMUNT

EL TALLER DE VIRGINIAS

AGRAMUNT

TRADICIÓ DES DE 1741

VISITA'NS AL NOSTRE OBRADOR

C/ Agustí Ros, 2 Baixos (Plaça del Pou) 25310 agramunt

www.virginias.es

Sardanes de km0

Amb l'arribada de l'estiu i la flexibilització de les mesures Covid, han tornat les sardanes al Mercadal. D'entrada és una bona notícia per Agramunt, però sobretot pels sardanistes que delíem poder tornar a agafar-nos de les mans per ballar. L'Aplec del dia 26 de juny donava el tret de sortida a la temporada de sardanes a casa nostra. Cada any espero el programa de l'aplec amb candelletes, sobretot per saber quina de les dues cobles agramuntines "obre la temporada" tal com s'ha fet sempre. La primera notícia la vaig tenir a les xarxes socials on vaig poder constatar que s'havien substituït

les cobles d'Agramunt per la cobla Tàrrega. Confesso que vaig quedar molt sorpresa (fins i tot hi havia algun comentari que hi feia referència) i el primer pensament va ser, naturalment, que les dues cobles tenien la data ocupada. Però com que sóc curiosa de mena, em vaig posar en contacte amb els representants de les dues cobles, els quals em confirmaren que la Junta Gestora de la Barretina no s'havia posat en contacte amb cap de les dues per la data de l'aplec. Em semblava molt estrany que després d'un any tan complicat per tothom i amb el sector cultural molt tocat, no s'apostés per les formacions de

casa nostra. No crec que fos per motius de qualitat ja que podem presumir de tenir dues de les millors cobles del panorama actual; tampoc crec que hi hagi mala fe al darrere. En tot cas, si cada dia es parla que hem de consumir productes de km0, perquè no prediquem amb l'exemple i consumim cultura de casa nostra sempre que es pugui?

En aquest aplec les nostres cobles han fet seva la dita que diu: "Ningú no és profeta a la seva terra". Seguirem ballant al Mercadal mentre esperem el proper aplec.

Una sardanista agramuntina

Ona
INFORMÀTICA I COMUNICACIÓ

Plaça del Pou, 20 - 25310 Agramunt (Lleida)
ona@esagramunt.com Tel. 973392741

- Serveis per a empreses, professionals i particulars
- Equipament informàtic
- Software empresarial de gestió ERP
- Videovigilància
- Disseny pàgines web
- Social Media · Màrqueting Digital
- Assessors en RGPD Protecció de Dades
- Control Horari i de Presència

i ara visita la nova botiga virtual:

www.onainformatica.cat

La web tecnològica Online per la compra de proximitat

Distribuidors - Partners

Albert Rúbies i Fontanel

Sinergia Ambiental

www.sinamb.cat - albert@sinamb.com

COE APLIC N 10459

assessorament ambiental

tel.: 667 53 34 98

Pla
 RELLOTGERIA
 JOIERIA
 ARMERIA

Baixada del Mercadal, 11
 Tel. 973 390 308
 AGRAMUNT

Av. Generalitat, 10 • AGRAMUNT • Tel./Fax 973 392 311 • Mòbil 630 053 450

MECANICA *Sim* LABORATORIS

**FORN
 ESMATGES**

C/ Sant Joan, 12
 Tel. 973 39 09 43
 AGRAMUNT

Margarita
 moda

Margarita Martí Gasull
 C/ Sant Joan, 3
 25310 Agramunt (Lleida)
 Tel. 973390242

margarita.marti@hotmail.es

jardinsdesecà

Jordi Lluch Sarnago
 jardiner

- Poda d'arbrat agrícola
- Col·locació sistemes de reg
- Poda d'arbrat urbà i ornamental
- Manteniment de jardins existents
- Aplicació de tractaments fitosanitaris
- Disseny manual i digital

Tel. 658 921 335
 jardinsdesecar@gmail.com

**tendals
 Sangrà**

Tendals tòrcid, Carpes, Pergoles, Tendals ussió,
 Portes ràpides, Corones industrials, Tapissaria, Cortines,
 Persiana, Mosquiteres, Retolació, Impresió gran format.

Gaudir de l'estiu

www.tendalsangra.com

Av. de Sant Joan, 11 25310 Agramunt (Lleida)
 02200 TARRAGONA (Lleida)

FUNERÀRIA i SALES DE VETLLA

J. TORNÉ

SERVEI PERMANENT

973 39 08 62 • 620 90 50 20

jtorne1@hotmail.com

Poesia

El meu amor

Si jo fos un gran poeta,
bonics versos escriuria.
Ho faria amb bona lletra,
així el teu cor captivaria.

I et diria coses belles
tal com fa l'enamorat,
tancant les parpelles
i somniant al teu costat.

Quan de tot cor estimes,
pocs esforços et cal fer;
surten soles les rimes
per aquest amor sincer.

Potser costa d'entendre
aquest noble sentiment:
un amor fidel per sempre
al meu país independent.

Sóc nascut en terra noble,
la meua llengua: el català;
Catalunya és el meu poble.
I mai ningú m'ho canviaria.

Per voler decidir el futur
ha rebut per tot arreu;
he vist l'odi en estat pur
com si fos la ira de Déu.

La meua pàtria és petita
i no la vull veure desfeta.
Altres la veuen proscrita,
Jo la somnio completa.

Sempre amb tu estaré
Terra dolça i estimada.
Jo sempre et defensaré
amb la senyera i l'estelada.

Sé que estic enamorat
i per això miro la Lluna
somnia la llibertat
del meu País... Catalunya!

Joan Tallaví

Les igualtats

El llibre del club de lectura d'aquest estiu es diu *Les lleialtats de Delphine de Vigan*. Va de les dificultats dels adolescents desorientats que tenen dubtes, intuïcions, neguits i frustracions en la societat actual. Un llibre que deixa una esclatxa a l'esperança i que és molt recomanable als que es dediquen a l'ensenyament, els pares i els lectors interessats en la realitat que ens envolta.

Vull fer esment a les igualtats dels nens i nenes que viuen a casa nostra i que tenen accés al sistema públic d'ensenyament obligatori amb les mateixes condicions de sortida en complir l'edat d'incorporació a l'escolarització obligatòria. A mesura que van assolint els cursos de primària es van començant a notar les dificultats dels alumnes en funció de la capacitat individual i del suport familiar a l'hora de resoldre els dubtes dels fills fent deures o preparant exàmens.

Moltes famílies tenen dificultats per arribar al finançament de les sortides i estades en colònies durant el curs escolar. Algunes famílies nombroses estableixen torns anuals per donar la possibilitat de gaudir dels viatges del curs escolar a tots els fills. Cada curs un dels germans es pot apuntar a l'excursió de final de curs, ho saben tots i no es queixen perquè coneixen les dificultats dels pares en el tema econòmic.

Les activitats extraescolars també suposen una línia definitiva per establir les diferències en funció dels que hi poden accedir i els que s'han de quedar a casa. De la mateixa manera que hi ha dificultats per l'aprenentatge de natació i les activitats durant les vacances escolars.

Vivim en una societat en què l'ascensor social ha estat possible durant un període de bonança econòmica i polítiques socials conscients

FONT: TERE ANYÉ

de les diferències que han treballat per reduir-les i darrerament s'ha fet fonèdís arran de les polítiques austericides que s'han imposat a causa de la crisi econòmica.

Malgrat totes les dificultats existents, els nens i nenes de casa nostra tenen la sort de viure en un municipi que sempre ha destacat per la seva capacitat d'acollida i manté el volum de població que fa possible la integració en el teixit social sense grans problemes. Entre tots participem a fer de la convivència un model de bona entesa entre els agramuntins de sempre i els que han vingut després.

Les desigualtats no haurien mai de derivar en les lleialtats de la novel·la francesa a què feia referència en començar aquest pensament que he volgut compartir.

Tere Anyé Ros

Recepta per a la salut emocional d'infants i joves: anar de campaments!

Només era buidar el pap en forma d'article i aprofitar la finestra que ens ofereix la revista agramuntina i sionenca per fer arribar un crit d'atenció cap aquesta franja d'edat afectada per tot el que han hagut de viure.

Aquests dies anava pensant redactar algun article per col·laborar en la nostra revista Sió, i tot llegint a la premsa l'augment de casos, en adolescents i joves, de les actituds depressives i dels suïcidis, vaig pensar en fer una reflexió en veu alta de com tenim el nostre jovent en el que a salut mental es refereix. Ho vull fer des d'una mirada positiva i esperançada.

Per estar ben informat vaig llegir-me: *"Una mirada a la salut mental dels adolescents. Claus per comprendre'ls i acompanyar-los"* (Faros Sant Joan de Déu - 2021), un llibre que recomano a educadors, pares i mares, i tots els que feu activitats amb jovent; també deixeu-me que us recomani: La *"Revista de Estudios de Juventud nº 121*

(2019). Promoción de la salud y bienestar emocional en los adolescentes". Tot pensant que al tornar de Campaments m'hi posaria, tenia el material i una mica d'experiència de treball amb infants i joves, només era buidar el pap en forma d'article i aprofitar la finestra que ens ofereix la revista agramuntina i sionenca per fer arribar un crit d'atenció cap aquesta franja d'edat afectada per tot el que han hagut de viure per la pandèmia i les seves conseqüències en el dia a dia de les seves vides.

Però, del pensament reflexiu, vaig passar a una vivència que feia un any que teníem aturada arreu del país i eren les activitats "normalitzades" en el temps del lleure, especialment les de l'estiu com les colònies

i els campaments. Vaig tenir la sort de poder anar de Campaments acompanyant alguns dies les diferents branques escoltes (grups d'edat) i els caps i quelles (monitors i monitores) de l'Agrupament Escolta i Guia Ivarsenc d'Ivars d'Urgell, com he fet en els darrers 20 anys. En aquest any 2021 amb una tasca que no era gens fàcil de gestionar per part dels caps, ja que a la gestió habitual de cada any, el que em diem la paperassa oficial (programacions, intendència, activitats, materials, documents dels infants,...) s'afegia la gestió de les mesures del Procicat establertes per a sortides amb infants i joves i que duplicaven de manera exponencial la burocràcia habitual i la tasca del dia a dia de la sortida. Pensava: "Pobres caps, a més de fer aquest servei de manera gratuïta i fent servir els vostres dies de vacances, us toca fer aquesta feixuga gestió per poder portar els xavals que puguin compartir i viure uns dies diferents fora del marc habitual del seus pobles, i d'un estiu que moltes vegades es fa massa llarg i monòton".

I, sí, calia fer un esforç afegit, però, i aquí rau el títol de l'article, els campaments poden ajudar els nois i noies a fer sortir i compartir les coses del seu cap i del seu cor; almenys així ho vaig veure i viure. Han estat uns dies plens de vivències que m'han ajudat a créixer com a persona adulta i com a educador. Jo volia ser útil als infants i joves i ells m'han ajudat a mi a poder

Vull agrair la tasca desinteressada, gratuïta, d'uns caps, d'una gent jove que encara aposta per oferir el seu temps, el seu treball no remunerat, les seves vacances per creure i fer possible una educació en el lleure.

veure i creure en un futur ple d'esperança, en una aposta per part seva de canviar el món i de no deixar-se capgirar pel que la pandèmia ha afectat en la seva forma de vida. Vaig quedar molt agraït, ja que a les vacunes que ens han administrat per part del Departament de Salut per la Covid-19 ara tenia la vacuna del compromís i del bon fer dels joves i dels infants, amb qui vam compartir, jocs, taula, reflexions, excursions i també somnis.

I penseu que a cada lloc on teníem infants, de diferents edats, m'he endut més d'una lliçó del que és la vida i com ells volen també lluitar-la i fer-la ben seva. Així a Bastanist, a la Pobla de Claramunt i fent una part de la Ruta del GR-92 vaig poder amarar-me d'uns adolescents i joves

que no volen tirar la tovallola, que agraïen, a la seva manera, la tasca dels adults, però que també volen donar respostes als problemes que vivim en el nostre món, en aquest segle XXI. Han estat moltes les anècdotes que m'han donat veritables bufetades de realitat i que m'han fet treure el barret davant d'ells; moltes queden en la calaixera dels records, que als meus 55 anys ja comença a estar una mica carregada.

Aquells nois i noies amb qui compartíem estones de xerrades en un prat als peus de la Serrallada del Cadí o en un banc sota una arbreda de l'Anoia o tot fent un beure en la turística Sitges. Infants que tu sabies que tenien darrere una situació familiar difícil (pares separats, problemes

de salut, problemes econòmics, situacions de bullying, un materialisme egocèntric,...) i ells amb un somriure o amb un acudit fàcil o amb un "ens en sortirem" o simplement estant al teu costat, et feien aplaudir-los per dins.

Vull dedicar aquest article no només als xavals que encara frueixen dels campaments o a les famílies que encara confien en aquest món del lleure. Vull agrair la tasca desinteressada, gratuïta, d'uns caps, d'una gent jove que encara aposta per oferir el seu temps, el seu treball no remunerat (sense desmerèixer la gent jove que fan de monitors i reben un salari en altres àmbits del temps del lleure), les seves vacances per creure i fer possible una educació en el lleure que vol ser una veritable i eficaç vacuna per afavorir una emocionalitat en positiu per a infants, adolescents i joves.

Gràcies a l'Agrupament d'Ivars, però no vull descuidar-me de felicitar la tasca de l'Agrupament Escolta d'Agramunt i de l'Esplai Sió de casa nostra, que tant bona feina fan durant tot l'any i des de fa temps. Moltes gràcies i molts ànims!

Mossèn Jaume

Roig TORRÓ D'AGRAMUNT XOCOLATA A LA PEDRA

TORRONS ROIG, S.A. - Ctra. L-303, km 19,100 - 25310 AGRAMUNT (Lleida) - tel. 973 39 00 36 - fax 973 39 06 90 - www.torronsroig.com

TORRONS
FELIX
ARTESANS

Torrans que inspiren desitjos

Comtessa Aurembiaix, 5
 25310 Agramunt
 tel.: 973 390 319
 info@torronsfelix.com
 www.torronsfelix.com

Comandes i consultes via whatsapp: 627 69 38 72
 (enviament de comandes a domicili)

OBRES ▶ **128**

OBRES 128 S.A.U.
 Camí vell de Mafet, s/n
 25310 AGRAMUNT (Lleida)
 Tel. 973 392 164 - Fax 973 392 660
 info@obres128.com

el Porquero
Criem Qualitat

La teva Botiga a Agramunt
 Ctra. Cervera km. 19. T: 973 390 801

Central: Agramunt
 Centres de producció i Distribució: Agramunt (Lleida), El Barco de Avila (Àvila), Jabugo (Huelva), Careses (Zamora), El Berceal (Toledo).

Botigues: Agramunt (Lleida), Sarrià (Barcelona), Hospitalet de Llobregat (Barcelona), Tàrraga (Lleida), El Barco de Avila (Àvila).

elporquero.com

Descobriu els avantatges de la nostra targeta client!

La màgia del doblatge

L'Àngels i el seu pare anant a buscar bolets.

És una feina que suposa estar disponible les 24 h del dia per si sorgeix alguna cosa en qualsevol moment. Hi ha dies o temporades en què estàs ocupadíssim i no tens ni un minut, i d'altres en què l'espera d'algun projecte es fa eterna. Acabes aprenent a no frustrar-te ni tornar-te boig; quan t'agrada tant la teva feina no te'n queda cap altra, no conceps una opció B.

Àngels Ribalta i Pedrol és una jove agramuntina que alguns dels lectors recordaran per haver-la vist en actuacions de diverses obres del teatre local. Encara que sembli estrany, l'Àngels es dedica al doblatge. Sí, sí... al doblatge de sèries, pel·lícules, personatges animats... Ella mateixa defineix l'ofici del doblatge com una màgia, un treball en un món màgic. En aquesta conversa l'Àngels ens desgrana mica a mica què ha fet per arribar fins on ha arribat. No ha sigut un camí fàcil. Segons ella, aquesta professió és molt competitiva i cal estar atent al màxim.

– Quins són els teus estudis?

– Jo vaig estudiar la primària al CEIP Macià-Companyns, la secundària i el batxillerat a l'IES Ribera del Sió. Després, quan vaig emprendre el viatge cap a la universitat, ja em rondava pel cap introduir-me

en el món del doblatge, tot i que no ha estat fàcil. Vaig començar a la UdL, vaig canviar de carrera i vaig anar a parar a la UB per estudiar traducció de llengües asiàtiques; quan ja feia uns anys que era a Barcelona, una mica de casualitat i gràcies a un contacte de la meua parella, vaig trobar una manera d'introduir-me a poc a poc en el món del doblatge.

– Com funciona l'aprenentatge d'aquesta professió?

– Generalment el que es fa es anar a una escola especialitzada en doblatge; a Barcelona n'hi ha unes quantes que, si busques a internet, trobaràs fàcilment. És, per desgràcia, com en totes les professions artístiques: un aprenentatge que no és gens assequible econòmicament; per dir que em va costar molt trobar la manera de poder-hi accedir i que no fos tant car com en la majoria d'escoles oficials.

– Què es necessita per entrar-hi a treballar?

– Contactes, un *padrí* i tenir cert talent, és clar. Sense això, si no ets fill, familiar o tens contacte directe amb algun actor conegut dins el sector, no es va enlloc. T'has d'assegurar que a l'escola on n'apreguis hi hagi directors professionals en actiu. Això i l'esforç poden dur-te a les teves primeres experiències com a actor en el món del doblatge.

– On treballes?

– No treballo en un lloc en concret. Generalment em truquen d'un estudi de doblatge (que n'hi ha uns quants) concret un dia i una hora amb la gent de producció de l'estudi i vaig on em diuen.

– No es una feina fixa ni rutinària, doncs?

– Ni una cosa ni l'altra. És una feina que suposa estar disponible les 24 h del dia per si sorgeix alguna cosa en qualsevol moment. Hi ha dies o temporades en què estàs ocupadíssim i no tens ni un minut, i d'altres en què l'espera d'algun projecte es fa eterna. Acabes aprenent a no frustrar-te ni tornar-te boig; quan t'agrada tant la teva feina no te'n queda cap altra, no conceps una opció B.

– Es pot viure del doblatge?

– Se'n pot viure com de qualsevol altra cosa, però no és fàcil. Com deia abans, hi ha gent amb dues feines; encara que, si la feina no està relacionada amb el món artístic, no surt mai bé. Alguns, al final desisteixen. Se'n pot viure, sí, però el doblatge requereix molt esforç i constància.

– Què comporta aquesta professió a nivell laboral?

– Molts desplaçaments, sobretot, i entendre i assimilar que no existeixen ni les baixes ni les vacances. A nivell laboral a vegades et sents molt desemparat. ▶

Amb les amigues en una edició del *dVins* al Passeig del Sió.

– Alguna cosa bona ha de tenir, no?

– I tant que sí, sinó no m'hi dedicaria. El que passa és que normalment a l'actor només se l'ensenyava des de la faceta de l'èxit o èxits laborals, si no s'expliquen les coses difícils acabem tenint la falsa

L'Àngels i la seva parella, Jesús, a Canàries.

sensació que tot és fàcil, i la cosa no funciona així.

– Defineix el doblatge?

– El doblatge és màgia. És l'art d'enganyar l'espectador perquè no arribi a sospitar que hi ha algú que està actuant darrere de la pantalla.

– Per ser actor de doblatge es necessita una bona veu o falta quelcom més?

– No existeixen les "bones veus". Dins d'aquest món es necessita tot tipus de veus. Com a espectador s'acostuma a tenir la falsa sensació que un Constantino Romero, per exemple, és súperactor perquè té una veu gruixuda que dona sensació de magnanimitat, però en realitat per ser un bon actor el que fa falta és molta tècnica, tenir un bon nivell interpretatiu i, sobretot, molta, moltíssima pràctica.

– Acostumeu a saber què fareu o us donen els guions abans per preparar-vos la feina?

– No, la veritat és que això acostuma a xocar a la gent. Semblaria normal que ens preparéssim abans els textos, ja que al teatre o al cinema es fa així. Però en el nostre cas generalment no sabem què anem a fer aquell dia. Arribem a l'estudi en qüestió, entrem a la sala amb el tècnic de so i el director que ens explica al mateix moment de què va la cosa, quin personatge fem i en quina escena apareixem, ho practiquem unes quantes vegades i, quan estem llestos, es grava. És un procés molt ràpid i hem de ser àgils per poder agafar tota la informació a la primera.

– Com us ha afectat la Covid

a nivell laboral?

– Amb menys feina, evidentment. Hi ha hagut moments de tot. Els primers dos o tres mesos de confinament vam estar, literalment, parats a casa. La nostra és una feina que no es pot fer des de casa, que requereix tècnics, instal·lacions professionals i directors. Quan es va acabar el primer confinament va venir tota l'onada de feina encallada durant aquells mesos. Al desembre del 2020, però, la cosa tornava a estar bastant fotuda; però al començar el 2021 tot ha anat cap amunt, perquè entre els audiollibres i altres coses noves que han anat venint, no hem parat.

– A qui doubles tu?

– Això acostuma a ser la "pregunta del milió". La resposta és: a ningú en concret i a tothom. Se'ns acostuma a associar amb alguns actors o actrius famosos de pel·lícules o sèries, però nosaltres moltes vegades posem veu a gent de produccions que no coneix ningú. No totes les feines són sèries o pelis súper conegudes. Però, si em vols associar amb algun personatge, jo soc la Fortu o la Lucky d'*Spirit riding free* que és força coneguda entre els nens; a més, ara estic al cine amb la pel·lícula *Spirit Indomable*. També soc l'Izzy, el Kody, la Dolça, l'April, la Mizuchi, la Litta, la Spleen... En puc fer una llista llarga.

– Hi ha diferència entre doblar dibuixos animats i pel·lícules o sèries amb persones reals?

– Sí, és força diferent i quasi sempre molt més divertit en el cas dels dibuixos animats.

Gravant amb el Marcos de la Calle.

Quan doubles un actor t'has de cenyir molt a l'actor original, encara que a vegades a la tele hi trobem doblatges pèssims. Tenim un marge interpretatiu més limitat. El cas dels dibuixos animats és el mateix, però amb l'avantatge que no doblem un actor real i creem el personatge des de zero; bé no del tot. També són molt més agraïts com a producte final perquè donen un marge increïble per tornar-se una miqueta més boig interpretant; són molt divertits.

– De tots els personatges, quin és el teu preferit?

– El meu preferit és l'Izzy de la sèrie *Un drama total*. És un personatge que dona molt joc perquè està terriblement boja i és divertidíssima d'interpretar; he tingut molts atacs de riure fent-la. D'altra banda, també he de dir que a la Fortu/Lucky li tinc una estima especial; m'ha regalat moments increïbles a nivell personal i professional.

– Quan es tarda a gravar una pel·lícula o una sèrie?

– Depèn, per a l'actor, entre una i tres convocatòries segons la llargada del paper. Fer la pel·lícula sencera uns 15 dies com a molt. Les sèries ja és més difícil de dir, perquè també depèn dels episodis que tinguin; un actor acaba un episodi en un parell d'hores com a molt.

– Graveu amb més d'una persona alhora?

– No, en general gravem sols i moltes vegades amb poc context. Les escenes d'ambients sí que es graven més en grup, però amb tot això del Covid res de grups de gent. En alguna ocasió alguna sèrie sí que l'he gravada amb més d'un company.

– Què n'opines dels famosos que doblen pel·lícules taquilleres?

– No sé per què els hi posen, sincerament. Hi ha casos molt sonats com *“Memorias de Idhún”* o l'arxiconeguda espifiada de Dani Martín a *“Escuela de rock”*, etc. No entenc com les grans companyies poden arribar a pensar que posar algú que no farà una bona feina els farà tenir més èxit de taquilla. No poso en dubte que el “famos” ho farà el més bé que podrà i que segurament li fa moltíssima il·lusió, però jo en el seu lloc per vergonya no acceptaria la feina. En resum, i perdona per l'expressió, però aquests tipus de doblatges sempre acaben sent una cagada.

– Quina és la feina o el personatge més difícil que has fet?

– Doncs la veritat és que no t'ho sé dir. Tots tenen les seves complicacions però potser el més difícil van ser els

primers personatges, aquells primers projectes en què estàs molt tens i molt nerviós i tens por de no fer-ho prou bé. Mira, ara m'ha vingut al cap la pel·lícula *“El horizonte”* que va ser força dura a nivell interpretatiu.

– A part de doblar feu altres coses?

– I tant, va dins del paquet de l'actor. Per un general el 99,9% d'actors de doblatge locutem publicitat i audiolibres, dels quals ara hi ha molta demanda. També es dona el cas que alguns actors, a part de doblar, actuen a la pantalla o al teatre com Ivan Labanda, Roger Pera, Meritxell Anné, etc. En el meu cas vaig estar treballant a producció en un estudi on portava sèries del Club Súper3, pel·lícules i la direcció d'algunes.

– Teniu alguna especial cura amb la veu?

– Això cadascú s'ho fa de la manera que vol. Jo ara faig playback quan vaig a un concert, em faig infusions amb gingebre i porto mitja farmàcia a la motxilla; som com el Doraemon, portem de tot a damunt. L'enemic de l'actor de veu sempre es el constipat; així que acostumem a anar en compte.

– El teu accent natural és el de Lleida, t'han dit mai alguna cosa treballant?

– Ningú no m'ha dit mai res dolent; més aviat els fa gràcia. Conec gent que quan van a estudiar o passen una temporada a Barcelona, màgicament tornen amb un accent forçat o coses per l'estil. Jo no soc capaç de fer això si parlo amb la gent, no em surt, ▶

Una foto dels seus inicis, ja fa uns quants anys, amb un grup d'alumnes a l'estudi “Todo Jingles” de Terrassa.

Aquí en plena tasca a l'estudi de gravació amb el Gerard Núñez.

però sí que he de canviar a l'accent "neutre", tant en català com en castellà, perquè la feina quedi segons els estàndards que demanen. Als directors els fa molta gràcia perquè de seguida noten que tinc molt accent i els encuriosix molt veure com doblo en català. De fet, crec que soc l'única actriu de doblatge de les terres de Lleida; almenys de la meua edat.

– El teatre t'ha empès a ser actriu de doblatge?

– Sí, és clar. Per començar es nota molt, quan n'aprens, si has fet teatre o si tens alguna base. És clar que és diferent el teatre aquí que en un entorn professional on et pots trobar actituds més hostils. Per a mi el teatre del Grup Escènic Agramuntí es com casa meua, és un lloc per gaudir en família fent-lo o veient-lo. Els records més bonics de la meua adolescència són al teatre, veient com s'assajava una obra, fent d'apuntadora o interpretant un paper. Si el meu pare no s'hagués decidit a tornar a fer teatre, potser

Acompanyada de tot el repartiment de la saga "Un drama total".

ara no em dedicaria al que em dedico.

– Quin procés hi ha fins que la pel·lícula arriba al cine?

– El procés comença amb els traductors que són els primers encarregats de passar el guió al nostre idioma; de fet moltes vegades ens pregunten erròniament si nosaltres traduïm les pelis; la resposta, evidentment, és que no, que aquesta feina correspon al traductor. Després la pel·lícula o sèrie passa a l'ajustador que agafa el guió traduït i ajusta i modifica les frases perquè puguin cabre a la boca de l'actor. Tot això ho supervisa un lingüista perquè quedi perfecte. Finalment, abans d'arribar a sala, es pausen les escenes, després passa a l'estudi de doblatge i, finalment, a la sala de mesclades abans que el producte s'envii al client.

– Els videojocs els dobleu vosaltres?

– Sí, de fet no veus res del videojoc quan el doubles. Els videojocs es graven "per ona", és a dir, segurament a Estats Units l'actor diu la seva frase i els desenvolupadors del videojoc adapten la boca del personatge a la frase que s'ha locutat. A nosaltres ens arriba el clip de so en versió original i gravem la nostra frase de manera que sigui igual de llarga que la que ha gravat l'actor original.

– És molt diferent el funcionament del doblatge a altres països com EEUU i aquí?

– No sé molt bé com funciona allà, el que sí sé és que s'estila tot d'una altra manera. Allà quan hi ha una superpro-

ducció d'animació, per exemple, més que doblar posen la veu, després els animadors fan la resta de la feina, com als videojocs. Allà tampoc hi ha tanta cultura del doblatge i no els importa tant quan surt un famós a posar veu a una peli; és un estil molt diferent. Després hi ha altres cultures, com al Japó, on ser un actor de doblatge és ser una celebritat, per no parlar dels que són increïblement bons en el que fan. Tot i que he de dir en defensa pròpia que aquí també ho som.

– Hi ha moltes influències?

– Moltíssimes, i a vegades és un problema, perquè hi ha gent molt bona esperant oportunitats i les donen a persones que no fan prou bé la feina que els toca.

– Creus que és necessari el doblatge o que desapareixerà?

– Jo l'he de defensar, així que evidentment crec que sí. Crec que ja que consumim tanta cultura angloparlant, per què no hem de tenir l'opció d'escoltar-la en el nostre idioma? A mi m'encanta escoltar una cosa sense pensar en traduir-la simultàniament; clar que l'opció de sentir l'original és allà. De fet, jo a vegades també consumeixo contingut en V.O. pel que sigui: perquè no m'agrada com està doblada, perquè prefereixo en aquell cas concret l'original, per practicar un idioma, perquè n'estic fins al carall de sentir gent de la feina... Seria molt trist que una professió tan bonica, tan dedicada i difícil desaparegués; la gent no s'imagina quanta vocació i dedicació hi ha. La màgia que es crea quan es

Amb membres del Grup Escènic Agramuntí quan van teatralitzar diversos personatges durant el Dia del Terme a Agramunt.

dobla un personatge és molt maco.

– Perquè t’hi has volgut dedicar?

– Suposo que d’alguna manera, jo que soc d’aquesta generació que s’ha criat veient Bola de Drac, el detectiu Conan o Doraemon, vaig trobar en això una passió que barrejava totes les coses que

m’agradaven: fer veus, crear personatges per al record de la gent, cantar, interpretar... i aquest punt d’anonimat que et dona, que també és un què.

– Explica’ns alguna anècdota curiosa de la teva feina.

– Uf... no sabria ni per on començar; si és que cada dia n’hi ha una de diferent. No ho sé, des de dirigir en sèries de doblatge a actors que els veus al Polònia, a compartir sala o sèrie amb llegendes d’aquesta professió. Molts moments i atacs de riure fent sèries i pelis molt divertides. Al principi quan començàvem, feia molta il·lusió quan senties les veus de la teva infància a les sales de doblatge; encara ara fa molta il·lusió. Fa molta gràcia també quan els nens fan preguntes; fa poquet vaig anar al cole Mare de Déu del Socors i em va fer molta gràcia que els més petitets ni tan sols es plantejaven que hi havia una persona humana que feia les veus a les sèries, o els més grans una vegada els fe-

ies una veu te’n demanaven cinquanta. Inclús alguna vegada, per internet, m’he topat amb fans d’alguna sèrie que he fet i mare meva, ho viuen amb molta intensitat.

– Algun consell a algú que es vulgui dedicar a això?

– Potser que facis el que facis, sigui això o una altra cosa, si t’agrada esforça-t’hi tot el que puguis i sigues molt conscient de quines són les teves habilitats i de si ho podràs dur a terme. Ara, no has de perdre mai aquella il·lusió que t’ha portat a prendre la teva decisió; t’has de recordar per què has escollit aquell camí, informar-te molt bé abans de fer res i assegurar-te de preguntar a les persones correctes a fi que ningú et dugui per una altra banda. No és per desmotivar ningú, que quedi clar, però les professions artístiques requereixen valor i dedicació; són dures a molts nivells i no sempre surt tot com tu voldries; hi ha moments molt injustos i d’incertesa, però també de molt bonics i al final suposo que sempre t’acabes quedant amb aquests. Si és allò que desitges, endavant.

S’ha acabat la màgia d’aquesta entrevista. Ni la Covid ha impedit que l’Àngels, confinada per haver estat en contacte amb un positiu, hagi pogut explicar-se des de Sant Vicenç dels Horts, que és on resideix amb la seva parella. Hi ha professions curioses, però, segons apunta ella mateixa, la intensitat a l’hora de viure-les dona la força suficient per continuar endavant amb el dia a dia.

Anna Santacreu

Amb la seva mare i la seva tieta anant d’excursió.

L'IEI A LA BUTXACA

Ara sí, amb tu a tot arreu!

Accedeix a l'agenda d'activitats,
a les retransmissions en streaming,
als ajuts, exposicions, publicacions,
fons, serveis...

I personalitza els avisos
i informacions que vols rebre.

Diputació de Lleida

La força dels municipis

Descarrega't l'App

Disputes entre Agramunt i pobles veïns

Vista d'Agramunt de l'any 1904 des de la Fondandana.

Cal recordar que al segle XVI quan es produïren aquests enfrontaments veïnals, Agramunt era cap de la vegueria que portava el seu nom. L'any 1558 la vila havia tornat definitivament al domini del rei, després d'un llarg litigi amb la casa de Cardona que havien estat els senyors.

Els enfrontaments entre els pobles els termes municipals dels quals confronten han estat al llarg dels anys uns fets recurrents i molt habituals. Això provocava que en poblacions veïnes hi hagués mala maror entre els respectius habitants i que en alguns aspectes la tibatòr encara hagi arribat fins a l'actualitat, tot i que el motiu d'aquells enfrontaments veïnals han desaparegut i actualment estan del tot oblidats; però queda encara en la memòria de la gent més gran algun record que de forma oral havia passat de pares a fills des de temps immemorial. Les disputes entre Agramunt i els pobles veïns no han estat pas una excepció i hem pogut documentar dos d'aquestes confrontacions entre els pobles que, en tots dos casos, van arribar fins i tot a un enfrontament armat de grans dimensions.

Cal recordar que al segle XVI quan es produïren

aquests enfrontaments veïnals, Agramunt era cap de la vegueria que portava el seu nom. L'any 1558 la vila havia tornat definitivament al domini del rei, després d'un llarg litigi amb la casa de Cardona que havien estat els senyors. Pel que fa a la demografia, a mitjans de segle, segons el fogatge de 1553, Agramunt tenia un total de 205 focs (dada que equivalia a uns 923 habitants). Mentre que les poblacions veïnes amb les quals mantenia els litigis que veurem, en el mateix fogatge Puigverd tenia 44 focs (uns 198 habitants) i Preixens en tenia 42 (que equivalien a uns 189 habitants).

Com que els dos enfrontaments que comentarem tenen a veure amb l'aprofitament col·lectiu de bens comuns, els emprius, explicarem aquest concepte i la seva evolució.

L'empriu

L'empriu és l'aprofitament

comunal per part dels veïns d'un poble de certs bens rústics com és el cas de les pastures, boscos i aigües. Segons alguns especialistes, els emprius que es donen a Catalunya és com un residu de la primitiva propietat col·lectiva veïnal on es detecta una doble procedència: la romana i també la germànica portada pels visigots que es van establir sobre les propietats hispanoromanes. En els territoris catalans organitzats a partir de la conquesta cristiana de les terres sarraïnes, de bon començament es va sostreure de la possessió individual del sol rural les superfícies de boscos, prats i també les aigües, ja que es consideraven aquest bens com d'aprofitament col·lectiu per part de tots els veïns o conreadors del terme: era l'empriu. A més, aquest ús era limitat per satisfer les necessitats pròpies de cada veí, de la seva casa i dels seus ramats, però mai com

◀ ***Pel que fa a l'aprofitament de l'aigua, als pobles de la Ribera del Sió aquest era un bé molt preuat degut a la seva escassetat i era utilitzada per al regadiu dels veïns i també per a moure els molins fariners que s'anaren construint a partir del segle XIII a cada poble.***

una explotació comercial i lucrativa d'aquests bens a títol individual. Per exemple, un veí podia anar a fer llenya o fusta per a la construcció al bosc comunal per a consum propi, però no per vendre-la. La consolidació dels emprius es feu a les Corts Catalanes de 1283 i es va estendre després per les terres valencianes i mallorquines. La reglamentació de l'empriu seguint els costums consuetudinaris apareix a les ordinacions municipals de la baixa edat mitjana i de l'edat moderna. Les lleis liberals espanyoles de les desamortitzacions del segle XIX afectaren la permanència i la integritat dels emprius i els bens comunals; tot i així, una bona part dels municipis catalans, especialment els de muntanya, han pogut conservar els seus emprius fins avui i les lleis modernes reconeixen l'explotació veïnal de les

pastures i sobretot dels boscos comunals.

Pel que fa a les aigües, es consideraven públics aquells corrents d'aigua que eren perennes, els quals pertanyien a la corona i sense obtenir una llicència o establiment hom no se'n podia servir. A la pràctica, qui volia edificar un molí acudia a la Batllia General de Catalunya a fi d'obtenir un establiment del qual pagava l'entrada i una pensió anual i disposava de l'aigua necessària. La regalia dels corrents d'aigua perenne, generalment estava concedida al senyor jurisdiccional del poble respectiu, el qual podia al seu torn fer-ne concessió a la universitat (ajuntament) o comú i, fins i tot, a un particular.

A les nostres contrades aquests emprius estaven lligats sobretot a l'aprofitament col·lectiu de les pastures pel bestiar i de les aigües, ja que

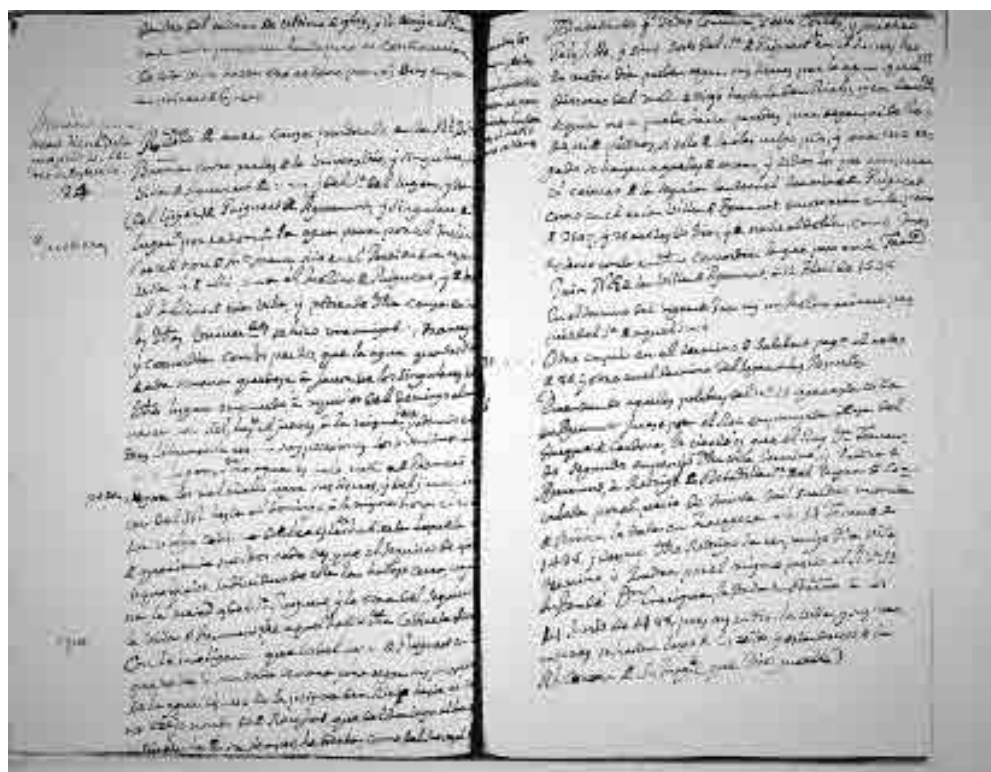
aquestes últimes eren escasses. En general es donava el cas que els comunals per pasturar els ramats eren d'ús exclusiu dels pastors del poble, però moltes vegades hi havia concessions d'empriuar o pasturar als comunals del terme veí. Quan es donava el cas, l'empriu solia ser recíproc ja que els pastors d'un terme podien pasturar als comunals del terme veí, però els de l'altre terme tenien el mateix dret i això ho hem trobat documentat als pobles de la serra del Montsec. Si aquests drets de pastura no estaven molt ben regulats i reglamentats, sovint es produïen abusos per alguna de les parts i l'enfrontament veïnal estava servit.

Pel que fa a l'aprofitament de l'aigua, als pobles de la Ribera del Sió aquest era un bé molt preuat degut a la seva escassetat i era utilitzada per al regadiu dels veïns i també per a moure els molins fariners que s'anaren construint a partir del segle XIII a cada poble. L'aigua per regar era propietat de la universitat de cada poble i el seu ús estava molt reglamentat perquè no es produïssin abusos. La mateixa aigua, que servia per moure els molins fariners, era propietat del senyor de cada poble, com era el cas de la que feia moure el molí de Castellnou i el de Puigverd. A Agramunt l'aigua de la segla Molinal era propietat de la universitat de la vila pel que fa als regadius i també pel que fa al molí fariner.

Els emprius d'Agramunt

Coneixem els emprius que tenia la vila d'Agramunt als termes que hi tocaven, gràcies

Manuscrit de Francisco de Zamora on parla del molí fariner d'Agramunt.

Antic edifici de la població de Preixens, actualment deshabitat.

a les respostes que va retornar l'Ajuntament de la vila el 1788, referents a l'enquesta que els va passar Francisco de Zamora. Es nota que les respostes que es donen han estat extretes dels documents originals que hi havia a l'arxiu municipal, ja que fins i tot se'n transcriu algun tros. Com que les respostes són molt curtes i no queda gens especificat, hem de suposar que fan referència a emprius de pastures, és a dir, que els pastors d'aquí podien anar a pasturar els seus ramats en determinats comunals dels termes veïns que anirem citant. Però enlloc es diu si aquests emprius eren recíprocs i els pastors dels altres pobles podien també entrar a pasturar als comunals d'aquí.

- La vila d'Agramunt tenia un empriu (suposem de pastures) al terme de Puigvert segons constava en una carta en poder del notari Pere Guiu d'Agramunt en data 25 de juny de 1432. Com que aquest empriu ja havia suposat un enfrontament entre els dos pobles, tenien dictada

una sentència arbitral d'obligat compliment per a les dues parts que el ratificava: "(...) *carta en pergamino la que está continuada otra Sentencia Arbitral entre los singulares y moradores de la villa de Agramunt de una y el Sr. jurisdiccional y singulares del lugar de Puigvert de por otra, con que declaran el empriu tienen los singulares y moradores residentes en Agramunt en el término de Puigvert, data fue en el mismo lugar de Osó por Pedro Guiu, notario de Agramunt a 25 de diciembre de 1432.*"

- La vila d'Agramunt i els seus particulars tenien un altre empriu al terme i lloc de Coscó que també constava en una sentència arbitral de 28 de setembre de 1648.

Aquestes dues sentències arbitral són el senyal inequívoc d'un enfrontament entre els dos pobles per l'empriu que va acabar en mans de la justícia. Quan es donava aquest cas, la Reial Audiència nomenava uns arbitres neutrals que tenien el vistiplau de les dues parts en litigi per dictar la sentència que era d'obligat compliment pels dos contendents i no es podia recórrer a instàncies superiors.

- La vila d'Agramunt també tenia un empriu al terme de Preixens i un altre al terme de Pradell. Aquest empriu era de poder pasturar els comunals del terme veí, i es pot assegurar que era així perquè veurem un enfrontament veïnal sobre aquest fet.

- La vila d'Agramunt tenia un altre empriu al terme d'Almenara (Almenara la Baixa) i d'Alardell.

- Per últim, la vila d'Agramunt tenia un altre empriu al

terme de Rocabertí de Sant Salvador (Rocamartí posa en l'enquesta) i al terme d'Oliola. Fan constar a les respostes que el de Rocabertí és en forma d'un compromís.

L'enfrontament entre Agramunt i Preixens per uns emprius (segle XVI)

Aquest enfrontament queda recollit als apunts i comentaris que va fer Ramon de Siscar d'alguns documents que va consultar a l'arxiu municipal de l'Ajuntament d'Agramunt i que Lluís Pons va posar per ordre i comentar al llibre *Episodis de l'Agramunt dels segles XVII i XVIII*. La llàstima és que el Sr. Siscar no entra en detalls de com va anar de veritat l'enfrontament i les diverses circumstàncies que s'hi van donar, cosa que sí que estava registrat al document, i es conforma en la simple notícia i poca cosa més, llevat de les pregàries que van organitzar a Agramunt.

Aquest enfrontament veïnal es va produir en una data indeterminada del segle XVI, ja que Ramon de Siscar va escriure 15...., sense concretar l'any, doncs possiblement al document original estava esborrat. A la segona meitat del segle XVI es van produir més enfrontaments veïnals en què van participar els d'Agramunt, com podem comprovar, i sovint els dos bàndols recorrien a les bandositats dels nyerros i els cadells que hi havia a la nostra comarca. Concretament en aquest de Preixens no queda registrada aquesta participació.

Ens diu Siscar que el veguer d'Agramunt va cridar a sometent i van sortir amb els paers i l'assessor, Cebrià ▶

Segla Molinal d'Agramunt.

Llinda del segle XIX d'un habitatge de Preixens.

Cap al 1590 els conflictes d'aigües entre Agramunt i Puigverd eren greus, però ja s'arrossegaven des de feia força temps; les baralles es remuntaven a la dècada de 1570.

Antiga creu de terme al peu del camí vell de Puigverd.

Benet, contra els de Preixens perquè aquests es resistien a deixar pasturar les herbes dels seus emprius i les de Mitjanell als ramaders d'Agramunt. L'enfrontament, pel que es dona a entendre, va ser molt violent i va acabar a trets. Sembla que no hi va haver desgràcies personals, però un criat del veguer en va sortir nafrat i els d'Agramunt van calar foc a un munt de llenya i al corral del castell de Preixens.

Ramon de Siscar va transcriure literalment part del document original on s'explica de quina manera van actuar les autoritats d'Agramunt,

mentre el sometent se les tenia amb els de Preixens:

Per ser tan gran la injúria i dany que l'altra part deu, i tan terrible la resistència que feu el veguer, se procedí en esta declaració de execució de sometent ab molta més atenció i acord així en lo espiritual com en lo temporal, perquè a instància de dita Universitat i singulars fonch per los Reverents Sacerdots de la Comunitat de Agramunt tret i posat patentment en lo altar major lo Santíssim Sagrament, lo qual estigué de dia patent i tant quant durà dita resistència. I allí tot lo poble de Agramunt, homens, dones, grans, petits, acudien a fer oració a Nostre Senyor en lo Santíssim Sagrament del altar, suplicant-lo fos servit que no seguís ninguna mort ni escàndol en aquell fet. Així que dita Universitat feu fer estas pregàries públiques i de altra part missas i altres oracions segretes, perquè de una part ni altra no seguir dany ni escàndol ni ninguna ofensa a Déu.

Per tant, el veguer i els nostres paers per un costat plantaven cara als de Preixens aixecant el sometent i enviant-hi els homes armats, mentre que per l'altra demanava a la comunitat de religiosos de la parròquia que fessin oracions i pregàries davant el Santíssim Sagrament exposat a l'altar major perquè no es produïssin desgràcies. De fet hi col·laborava tot el poble, per una part els homes amb les armes i per l'altra les dones, la canalla i els vells fent pregàries. Acaba dient Ramon de Siscar que el senyor de Preixens va reclamar justícia sobre aquests fets. Tot i que

no ho hem trobat de moment escrit, aquest és un altre cas que possiblement va acabar amb una sentència arbitral d'obligat compliment per a les dues parts.

Enfrontament de la Universitat d'Agramunt amb el senyor i veïns de Puigverd per l'ús de l'aigua del Sió

Segons diu Xavier Torres i Sans, cap al 1590 els conflictes d'aigües entre Agramunt i Puigverd eren greus, però ja s'arrossegaven des de feia força temps; les baralles es remuntaven a la dècada de 1570 i, amb tota seguretat, la rivalitat venia de molt abans com ara veurem. El problema era el cabal escàs i irregular del Sió, l'únic corrent d'aigua perenne que hi havia a tota la Ribera. En èpoques de cabals molt minsos, els d'Agramunt estaven supeditats a les necessitats del lloc de Puigverd, els habitants del qual sempre al·legaven que tenien dret prioritari sobre les aigües del rec.

Concòrdia entre Agramunt i Puigverd de 1548

Aquesta concòrdia de 1548 entre les dues poblacions, fent un repartiment equitatiu de l'aigua del Sió, ens ve a demostrar que feia temps que durava el litigi i ara semblava que s'hi posava fi. Però no va ser així.

En l'enquesta que l'Ajuntament d'Agramunt va fer arribar a Francisco de Zamora, amb carta de Francesc Benet el 1788, en parlar del molí fariner d'Agramunt transcriu, traduïda al castellà, una concòrdia amistosa que el 1548 havien fet les dues poblacions pel que fa a l'ús de l'aigua del

Creu de terme a l'entrada de Puigverd. Any 1916.

Sió. Està redactat en un castellà bastant catalanitzat pel que fa als topònims i noms propis relatius als recs, però entenedor:

“24. Tiene la villa (Agramunt) molino harinero propio del común de la villa. Restando de haber causa pendiente en la Real Audiencia de Barcelona entre partes de la Universidad y singulares de la villa de Agramunt de una y del Sr. del lugar de Puigvert de Agramunt y singulares de dicho lugar por otra, por razón del agua (que) pasa por el molino de Castellnou de San Juan y de allí pasa al molino de Puigvert y de allí al molino de esta villa. Y pendiente dicha causa entre las dichas Universidades se hizo una amigable transacción y concordia con los pactos que el agua, quatro días cada semana que baje a favor de los singulares de dicho lugar (Agramunt), empezando aquellos del domingo al nacer el sol, hasta el jueves a la misma hora, pudiendo estos días li-

bremente regar sus posesiones los individuos de dicho lugar (...). Y del jueves al nacer del sol hasta el domingo a la misma hora (...) que los del lugar de Puigvert en quatro días tienen cada semana para regar sus posesiones de la agua (que) discurre de la peixera den Rialp hasta el Molino Viejo nombrado del Rocafort, que del domingo al jueves la cadireta ha de ser siempre abierta, como del jueves. Advirtiendo dichos Pedro Comavella, Pedro Corrales y Matheo Palafoxs y cinco señores del Sr. de Puigverd que el jueves hasta el mediodía pueden regar sus tierras por el agua que discurre del Molino Viejo hasta la den Rialp. Y en la dicha sequia no se pueden hacer paradas para regar, ni de lodo ni de piedras, sí solo de tablas vulgo pon, y una vez regado se hayan aquellas de sacar. Y todos los que rompierran el caixero de la sequia, tanto en el término de Puigvert como en el de la Villa de Agramunt concurrirán en la pena de 25 libras y 25 azotes de día, y de noche el doble. Como más extenso consta en dicha concordia, la que pasó ante Francisco Guiu, Notario de la Villa de Agramunt a 12 de abril de 1548.”

Com quedava establert en la concòrdia, als d'Agramunt els tocava l'aigua que baixava per la séquia quatre dies cada setmana, des del diumenge al sortir el sol, fins al dijous a la mateixa hora. Mentre que als de Puigverd els tocava els quatre dies més d'aigua, des del dijous al sortir el sol, fins al diumenge a la mateixa hora. De tota manera veiem que en la concòrdia apareixen

citats tres veïns de Puigverd (Pere Comavella, Pere Corrales i Mateu Palafoxs), que fan constar que el dijous fins al migdia poden regar lliurement, això vol dir que tenien o reclamaven mig dia més d'aigua. De tota manera la concòrdia sembla que anava molt seriosament ja que si algú trencava el caixer de la séquia durant el dia li posaven una sanció de 25 lliures i 25 fuetades; però si ho feia durant la nit aquestes sancions eren dobles.

Però com que Puigverd tenia un molí fariner que agafava l'aigua del Sió i a més els pagesos del poble agafaven l'aigua lliurement durant quatre dies a la setmana i no la tornaven a posar a la séquia fins que tots havien regat, que era el dijous al migdia; això perjudicava molt l'activitat del molí fariner d'Agramunt que moltes vegades havia de parar de moldre per manca d'aigua.

Els agramuntins van intentar repetidament fer una peixera nova amb la corresponent séquia al terme de Puigverd per assegurar-se el proveïment regular de l'aigua, però cada vegada que ho volien fer topaven amb la resistència dels veïns i el senyor de Puigverd, ja que quan els agramuntins es quedaven sense aigua es veien obligats a moldre el seu blat al molí del senyor de Puigverd i això era un bon negoci que ni el senyor ni els particulars de Puigverd volien perdre. Per tot plegat, sembla que aquesta concòrdia va quedar en paper mullat ja que no era respectada per cap de les parts tot i les sancions. Això va por-

Antigues escales de pedra al final d'un carrer de Preixens.

◀ **Les disputes al voltant de les séquies de Puigverd foren reiterades i el batlle del terme capturà en diverses ocasions alguns veïns d'Agramunt quan provaven d'espantillar la peixera anomenada "dels jueus", que menava l'aigua cap a Puigverd, i refer la séquia que els agramuntins havien plantat al seu terme.**

Bassa del molí de Puigverd.
Any 1916.

tar a l'enfrontament tan greu del 1599.

Quan els nyeros i els cadells participen també en les disputes de l'aigua

El senyor de la baronia de Puigverd, Fernando Mexía i Aimeric, ja havia hagut d'enfrontar-se amb la universitat i particulars d'Agramunt defensant els drets que tenien sobre l'aigua del Sió; i la prova és la concòrdia de 1548 que hem comentat. Segons Xavier Torres, les disputes al voltant de les séquies de Puigverd foren reiterades i el batlle del terme capturà en diverses ocasions alguns veïns d'Agramunt quan provaven d'espantillar la peixera anomenada *dels jueus*, que menava l'aigua cap a Puigverd, i refer la séquia que els agramuntins havien plantat al seu terme. Algun cop els d'Agramunt havien amenaçat d'aixecar el sometent "*contra don Fernando i els de Puigverd*" perquè aturaven l'aigua. De tota manera les disputes més greus es van donar en temps de

Lluís d'Alentorn, hereu de Fernando Mexía. Com que Fernando era un cavaller sense grans cabals, solter i sense descendència, havia hagut de recórrer al senyor de Seró, Onofre d'Alentorn parent seu, perquè amb els seus partidaris (els nyeros) l'ajudessin a plantar cara als d'Agramunt. Quan el 1585 va morir sense descendència, després d'innombrables intrigues, va deixar la baronia de Puigverd a Onofre d'Alentorn i aquest la cedí al seu fill Lluís d'Alentorn.

Xavier Torres documenta a partir de l'arribada dels Alentorn a la baronia de Puigverd les disputes més violentes entre les dues poblacions. Se sap que el moliner d'Agramunt va ser capturat una altra vegada pel batlle de Puigverd després d'un seguit de mútues destrosses de les séquies que van forçar la intervenció final del governador de Catalunya i també que, en una data no especificada, un síndic d'Agramunt fou tancat a les presons del castell de Puigverd pel mateix motiu. Cap al final de 1590 les tensions entre els dos pobles eren més fortes que mai ja que al desembre els Alentorn havien fet malbé un altre cop la peixera agramuntina al terme de Puigverd. La presència a Agramunt el dia dels innocents de Jeroni d'Alentorn, fill del senyor de Seró, va desfermar una autèntica revolta popular instigada pels paers i altres homes principals de la vila que forçaren a Jeroni i als seus dos cavallers acompanyants a tancar-se dins una casa la porta de la qual els revoltats volien tirar a terra i calar-hi foc. Hagué d'inter-

venir el veguer d'Agramunt per salvar-los la vida, però foren arrestats tots tres (Jeroni d'Alentorn, Lluís Ortiz, senyor de Concabella, i Climent Castelló, senyor de les Puelles). Els tres cavallers foren empresonats al castell d'Agramunt i el síndic féu instància contra Alentorn davant de la Reial Audiència. A principis de 1591 els presoners foren traslladats a Barcelona on van romandre empresonats prop de quatre mesos. De resultes d'aquests enfrontaments, els seguidors que el senyor de Seró tenia a Agramunt van ser perseguits i hagueren de fugir del poble. A principis de 1591 el baró de Seró amenaçà de prendre represàlies contra Agramunt i grups d'homes armats feien rondes pels carrers de la vila i van haver de reforçar la guàrdia de les muralles per si es produïa un atac. També es va prohibir l'entrada a Agramunt de qualsevol persona de Puigverd, Seró i d'altres pobles que eren partidaris dels Alentorn. Una llarga temporada Agramunt va mantenir els portals tancats tant de dia com de nit per por dels bandolers nyeros, molt vinculats amb els Alentorn. Es té notícia que els partidaris dels Alentorn van arribar més d'una vegada a les portes d'Agramunt, com va passar el dia de Tots Sants de 1591, quan *vingueren la quadrilla de Nierros i tingueren brega ab los de la vila d'Agramunt*. Sembla ser que els d'Agramunt van fer servir diverses vegades els bandolers de la quadrilla contrària (els cadells), tant per defensar-se com per fer valer les seves pretensions en matèria d'aigües.

Peixera d'Agramunt al terme de Puigverd.

El que semblava l'inici d'una guerra comarcal de notables proporcions va ser aturat en sec per l'arribada dels oficials del governador de Catalunya. De moment no tenim notícies del nombre de baixes ni dels ferits que es van produir en les batusses per cap dels dos bàndols. El que sí que va quedar anotat van ser les despeses que va tenir el senyor de Puigverd a causa d'aquests enfrontaments que van durar des del 5 de setembre al 17 de novembre de 1599.

La batalla de Puigverd de 1599

La construcció a Agramunt d'un segon molí fariner va originar la disputa d'aigües de més grans proporcions fins aquell moment. Escriu Xavier Torres que a primers de setembre de 1599, prop de 300 agramuntins, *molts d'ells amb pedrenyals, van entrar altre cop al terme de Puigverd amb carros i altres animals carregats de pedres molt grans, de calç i arena, rompent camps, vinyes, oliveres i altres arbres de les heretats dels dits homens de Puigverd, i arribats a la peixera descarregaren los carros de moltes grans roques y los altres animals de molta calç i arena, i molts mestres pedrapiquers que allí tenien començaren a picar dites roques, i altres ab moltes eixades se posaren a obrir séquies...* Tot seguit els agramuntins per tal de defensar la séquia feren *diverses trinxeres i un fort ab ses travesses i troneres... blasonant que si los senyors de Puigverd i llurs vassalls s'hi acostaven, los matarien.*

El rector i els homes de Puigverd es van adreçar al senyor de Seró demanant

ajuda. Onofre d'Alentorn va mobilitzar tots els seus parents, vassalls i seguidors fins a completar una força de més de 400 homes. Entre els seus seguidors hi figuraven el següents cavallers: Gispert de Pons, senyor de Ribelles i Montsonís (que aportà 10 homes); el seu germà Martí (20); Francesc Villalba, senyor del batlliu de Montmagastre (25); Miquel Sacosta, senyor del poble d'Alentorn (12); Guillem d'Ivorra, carlà de Corbins (10); Lluís Ortiz, senyor de Concabella (10); T Copons, senyor de la Manresana (10) i Miquel de Caldera, senyor de Segur (6). De Tiurana i de les baronies dels Alentorn (Rialb, Seró, la Donzell, Puigverd), arribaren prop de 300 homes.

Reunida aquesta tropa, Onofre d'Alentorn al davant de tots *ab son cavall blanc i amb una llança a la ma*, van marxar plegats cap a Puigverd. La brega va durar uns quants dies, però la séquia dels d'Agramunt va ser arrasada. Les hostilitats, però, no es van acabar i es van allargar fins a primers de novembre ja que els d'Agramunt van rebre l'ajuda d'alguns pobles del

bisbe d'Urgell com Guissona i Sanaüja. Mentre que el senyor de Seró va buscar reforços per terres del ducat de Cardona i de l'abadiat de Solsona.

El que semblava l'inici d'una guerra comarcal de notables proporcions va ser aturat en sec per l'arribada dels oficials del governador de Catalunya. De moment no tenim notícies del nombre de baixes ni dels ferits que es van produir en les batusses per cap dels dos bàndols. El que sí que va quedar anotat van ser les despeses que va tenir el senyor de Puigverd a causa d'aquests enfrontaments que van durar des del 5 de setembre al 17 de novembre de 1599. En total la batalla li van costar 867 lliures, essent la partida més cara la del menjar i les provisions per a les 400 persones que formaven la seva tropa, que va pujar a 610 lliures i 12 sous.

Tot i aquesta batalla, el segon molí fariner d'Agramunt, a la llarga, va tirar endavant ja que segons un capbreu de 1654, la universitat posseïa aleshores dos molins fariners.

* * *

Bibliografia:

- Pons i Serra, Lluís. *Episodis de l'Agramunt dels segles XVII-XVIII*. Edita Revista SIÓ, 2001.
- Puig Ball, Juan. *AGRAMUNT. Ensayo folklórico, histórico y artístico*, 1935.
- Torres i Sans, Xavier. "Disputes d'aigües i lluita de bàndols a la Ribera del Sió". *Butlletí de la Societat Catalana d'Estudis Històrics* [en línia], 1995, p. 81-93.
- Zamora, Francisco de. "*Respuestas de la Villa de Agramunt (1788)*". Real Biblioteca, Patrimonio Nacional. Són les respostes de la vila i el districte d'Agramunt (alcaldia major), amb carta de Francesc Benet del 30-XI-1788. ■

atípica
 Restaurant 687 861 219
 973 391 086

**EXCAVACIONS
 TRANSPORTS**

Avgda. M. Jolonch, 46
 Tels. 973 39 07 35 - 973 39 21 04
AGRAMUNT

pintura i decoració

RS

Roman Serra
 695 558 383

GRUCONSA
 GRUPO CONSIST, S.A.

*Flexible solutions
 for flexible packaging*

A GRUPO CONSIST, S.A.

Ens preparam per a un futur on no deixem de cercar solucions flexibles i adaptades a les necessitats dels clients.

Afrontem aquest futur des de l'optimisme, amb ganes, idees i joventut i també amb experiència, coneixement i cultura empresarial.

Tots som part d'aquesta empresa que ha unit i seguirà unint generacions. Aquest és el major actiu de la cadena de valor.

És moment d'avançar amb una marca que incorpora tots els nostres trets d'identitat i afronta el futur amb ganes de fer i ser.

Benvinguda,

GRUCONSA

Una rosa

Al capvespre, els diumenges d'estiu, la pista de la gasolinera bullia. Hi érem tots, el jovent del poble i molts de fora. I els cantants de moda s'hi abocaven una setmana rere l'altra. Va fer que la pista "El roserar", aquella que travessàvem pel mig per entrar al cine, plegués.

Imatge antiga d'una part del complex Kipps: les piscines i la pista d'estiu al fons.

Al capvespre, els diumenges d'estiu, la pista de la gasolinera bullia. Hi érem tots, el jovent del poble i molts de fora. I els cantants de moda s'hi abocaven una setmana rere l'altra. Va fer que la pista "El roserar", aquella que travessàvem pel mig per entrar al cine, plegués. Signes del temps, desig de canvi d'una joventut inquieta.

A més de nosaltres, adolescents, a la pista també hi feien cap xicotots que ens doblaven l'edat, que passaven de la trentena, solters i sense xicotota, aleshores gairebé amb la llufa de concos penjada. Un d'aquests era el Raül Bruc, un pagès a qui agradava de lluir, una mica pinxo. Tot i la diferència d'edat, a vegades xerràvem.

El diumenge que va venir a cantar Henry Stephen, el Raül Bruc s'estava sol, capcot, assegut en un racó. Quan m'hi

vaig acostar, va alçar el cap i em va fer un senyal amb la mà perquè me n'anés. Vaig adonar-me que li regalimaven les llàgrimes. Henry Stephen cantava: "...cuando llegues mi amor, te diré tantas cosas... o quizá simplemente..."

Uns dies després, el Raül Bruc va confessar-me que no podia sentir aquella cançó sense plorar. Era la seva cançó. La cançó amb què s'havia enamorat de la dona de la seva vida, una noia de Cervera. Però ella, que inicialment havia correspost al seu amor, l'havia plantat al cap de dos mesos. No ho entenia. I el pitjor era que estava convençut que no se la podria treure mai del cap.

El Raül Bruc no va tornar més a la pista. Va abandonar el tros i se'n va anar a treballar a un taller mecànic de Lleida. Més endavant vaig saber que s'havia casat amb la filla de l'amo, tenia un parell de mar-

recs i semblava viure feliç al Segrià.

Quan feia anys que la pista no era el que havia estat i nosaltres ja érem grans, vaig assabentar-me que el Raül Bruc, acabat de jubilar, venia molts diumenges a la tarda al poble i passava estones al bar de la gasolinera. M'hi vaig deixar caure un dia amb ganes de saludar-lo, però no hi era. El cambrer, un xicot molt jove, m'ho va confirmar:

—Avui no, però fa mesos que ve quasi cada tarda de diumenge. Li agrada seure amb gent que coneixia de jove. Solen parlar de quan va engegar la pista, dels cantants que hi venien... Vostè potser ho recorda, jo és clar que no, encara havia de néixer.

Llavors em va venir al cap la cançó que havia fet plorar el Raül Bruc.

—Saps qui és Henry Stephen? —vaig preguntar al cambrer.

—No. Qui?

—Un cantant. Un cantant sud-americà, negre.

—No em sona. Segur que no és cap cantant famós.

—Ho va ser, fa anys, quan el Raül Bruc anava a la pista, i jo també. No has sentit mai una cançó que fa: "...o quizá simplemente te regale una rosa..."

—No —va dir el cambrer, però de seguida va rectificar—: Sí, home. I tant! Com ho sap vostè això? És la cançó que quan està sol al bar cantusseja el Raül Bruc. L'hi puc assegurar perquè m'he adonat que, quan ho fa, se li humitegen els ulls.

Lo navegant del Sió

VIMAT
www.vimatcomercial.com

PACKAGING INTEGRAL

AL SERVEI DEL COMERÇ,
LA RESTAURACIÓ I
LA INDÚSTRIA

973 39 29 10
621 264 406

vimat@vimatcomercial.com

Contacta amb nosaltres i el nostre equip comercial t'assessorarà sense cap compromís

Av. La Canalada, 102
(Pol. Ind. La Canalada)
25300 Torredembarç

Segueix la nostra actualitat

Elaboració Artesanal
Formatges Monber

C/ Les Eres, 18 - Tel. 973 390 316 - Agramunt

LLAGUNES CENTRE MULTIMARCA

NOUS KIM O GERENCIA OCASIO MULTIMARCA

OBRIM Diàmetre

ARTESA DE SEGRE T. 973400148

JOLONCH
XOCOLATA A LA PEDRA
D'AGRAMUNT DES DE 1770

La xocolata de casa, a la tassa.

Av. Marià Jolonch, 5 | 25310 AGRAMUNT - Lleida
Tel. 973 390 113 | Fax 973 39 00 07
info@xocolatajolonch.com

TORRONS VICENS, Tradició Familiar

www.xocolatajolonch.com

Valoració del curs escolar

Al mes de juny de l'any passat, en plena Fase 2 de desescalada, vam demanar als centres docents que ens expliquessin de quina manera es reprenia el curs escolar després del primer llarg confinament. Es va acabar de manera telemàtica i es va arribar a les vacances d'estiu amb tota mena d'incerteses de cara al curs vinent. Ara hem tornat a demanar-los que ens fessin una valoració de com s'ha desenvolupat el nou curs i quins inconvenients han hagut de suportar a causa de la pandèmia que ens ha tocat viure.

ESCOLA MUNICIPAL DE MÚSICA D'AGRAMUNT

E S C O L A
M U N I C I P A L
D E M Ú S I C A
D ' A G R A M U N T

La primera activitat que hem pogut celebrar amb certa normalitat després d'un any ha estat el concert de final de curs.

El curs 2020-2021 de l'EMMA va començar amb la mateixa energia i entusiasme que qualsevol altre curs, però amb el gran repte i la responsabilitat d'afrontar un any complex en tots els sentits i per a tothom: alumnes, familiars i professors/es.

Tenim la satisfacció d'haver pogut assegurar la continuïtat de les classes a l'EMMA durant aquest curs. A l'estiu es va elaborar un pla per no aturar l'activitat musical i adaptar-nos a les noves circumstàncies. D'oc-

tubre a gener vam compaginar períodes de classes presencials i telemàtiques; del febrer al juny l'escola s'ha mantingut oberta en tot moment.

Aprofitem per agrair a totes les famílies l'esforç que han fet. Per l'escola és un orgull comprovar que les ganes i l'entusiasme de fer música perduren, malgrat les circumstàncies.

En un curs "normal" a l'EMMA s'hi realitzen moltes activitats, concerts, trobades, cicles, etc. Enguany hem pogut celebrar el II Concurs Musical

de Santa Cecília. Al desembre, davant la impossibilitat de realitzar el tradicional concert de Nadal, vam fer un muntatge audiovisual amb totes les agrupacions de l'EMMA, que es va publicar a la plataforma Youtube. Pel que fa a les audicions, als dos primers trimestres també es van realitzar a través d'un audiovisual, i al tercer vam poder organitzar-les de manera presencial a l'escola de música.

La primera activitat que hem pogut celebrar amb certa normalitat després d'un any ha estat el concert de final de curs. Aquesta vegada, a diferència d'altres edicions, hem apostat per omplir dos espais emblemàtics del poble, on hem pogut gaudir amb l'actuació de totes les agrupacions de l'EMMA. Volem agrair a tots els alumnes la seva implicació, perquè totes les actuacions han estat excel·lents. I això que tornar a pujar a un escenari al cap d'un any no és gens fàcil.

Un cop més, des de l'equip directiu volem donar les gràcies a tota la gent que forma aquesta gran família que és l'EMMA: alumnes, familiars, AMPA, Ajuntament, professorat.

Continuarem apostant per una escola de música de tots i totes.

Moltes gràcies per la confiança.

PINTORS GERMANS CAPITAN

Antoni i Josep Mª Capitan Gallardo

SERVEI I LLOGUER DE PLATAFORMES

TRACTAMENT DE FAÇANES · COL·LOCACIÓ DE PLADUR
REVESTIMENTS DE FUSTA · ESTUCS D'ALTA DECORACIÓ
INSTAL·LACIÓ DE PARQUET · PINTURES INDUSTRIALS

C. Fontanilles, 17 - AGRAMUNT
Tel. 973 390 403 - Mòb. 667 639 258 - Fax 973 391 124
Mòb. Josep M. 605 851 798

Calçats Mary

des de l'any 2000

Alpe

NeroGiardini

TOMMY HILFIGER

i moltes més

El Àngel Quimerà, 5
Agramunt

973 39 20 55 - 686 27 29 27

PEUra
CLINICA
PODOLOGICA

TERE TORNÉ
PODOLOGA
INFERMERA

NATALIA CAIRÓ
PODOLOGA
INFERMERA

NÚRIA MUIXI
LOGOPEDA

ANNA TORNÉ
INFERMERA
REFLEXÒLOGA PODAL
ACUPUNCTORA
FLORS DE BACH

Ronda Comtes d'Urgell, 4
25310 - AGRAMUNT (LLEIDA)

TEL. 973 392 689

Queviures
L'Estoneta
Bar - Restaurant

Menjars casolans per emportar
Cafeteria - Bar - Restaurant
Pollastres i conills a l'ast, paelles...
Queviures - Càtering

Agramunt (Lleida)
C/ Pau Casals, 20
973.390.468

DARQUITECTURA

Av. Agimil Rov. 52-53 25310 Agramunt Td i Mò 673 386 136 -
25310 www.darquitectura.com www.darquitectura.cat

LLUNA NOVA
PERRUQUERIA

T. 973 39 27 24
LLUNANOVAAGRAMUNT

AV. JAUME MESTRES, 27 - 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

Fisiològics
AGRAMUNT
CENTRE DE FISIOTERÀPIA

Marc Martí Nebert núm 1196
Elma Martorell Solé núm 6294

HORES CONVINQUDES TRUCAR AL 973.39.28.18

Av. Maria Jolionch 19-21 baixos AGRAMUNT

Clínica dental
Dra. ROSER MARTORELL SOLÉ
Llic. 4281

Servis d'Odontologia General, Ortodòncia, Periodòncia,
Odontopediatria, Implantologia i Cirurgia bucal.

TRUCAR AL 973.39.12.27

INSTITUT RIBERA DEL SIÓ

En tot el curs hi ha hagut 150 alumnes confinats/des de manera individual i 16 grups tancats, un total de 450 persones confinades; 50 d'elles, positives. El pic més gran l'hem tingut el mes d'octubre, coincidint amb el brot del municipi.

Aquest curs ha estat excepcional. La pandèmia ens ha fet introduir canvis organitzatius pel que fa al funcionament del centre i superar el curs amb les màximes garanties buscant l'equilibri entre la seguretat, la salut i l'educació de qualitat.

Quant a l'organització pedagògica, s'han creat grups de convivència estables amb ràtios més reduïdes i s'ha plantejat la distribució quadrimestral d'hores setmanals de les matèries, minimitzant així el nombre de professorat entrant en cada curs de l'ESO. A batxillerat i al cicle formatiu de grau mitjà (CFGM) hem mantingut l'estructura organitzativa trimestral.

Tot i la previsió de mantenir la presència durant tot el curs escolar, l'alumnat de batxillerat i CFGM, per ordre del departament, durant el segon quadrimestre ha cursat un dia a la setmana de manera tele-

màtica.

Pel que fa a l'organització del centre, l'ús de mascareta ha estat d'obligatorietat en tots els espais. S'ha pres la temperatura a tots els estudiants de bon matí i que han entrat de manera esglaonada i repartida pels diferents accessos de l'Institut amb l'objectiu que no es produïssin aglomeracions.

A l'entrada de les aules, un dosificador de gel hidroalcohòlic (elaborat per l'alumnat de batxillerat) ha permès la desinfecció de mans i taules a cada canvi de classe.

La distribució de zones a l'esbarjo, la limitació de l'accés a la sala d'estudi i l'eliminació del servei de la cantina, també han estat algunes de les mesures que s'han pres.

S'han augmentat les hores del personal de neteja, netejant els lavabos del centre dues vegades al dia.

Tot i les prevencions es-

mentades, hi ha hagut confinaments tan individuals com tancaments de grup classe. S'ha dut a terme dos dels tres escenaris que ens havíem plantejat a l'inici de curs penjats a la nostra web del centre.

En tot el curs hi ha hagut 150 alumnes confinats/des de manera individual i 16 grups tancats, un total de 450 persones confinades; 50 d'elles, positives. El pic més gran l'hem tingut el mes d'octubre, coincidint amb el brot del municipi. Tot i així, durant el curs, no hi ha hagut més de dos grups confinats a la vegada.

Pel que fa al professorat, cinc han estat confinats, i tres han donat positiu per contactes fora del centre.

Responent a l'actuació de l'escenari 1 "Alumnat confinat individualment" han seguit les totes les hores de classes telemàtiques. Davant del "Tancament total de grup", escenari 2, l'alumnat ha seguit el 50% de les classes de manera telemàtica i la resta, de treball personal des de casa.

De totes aquestes mesures imposades per la Covid-19, després de la valoració rebuda de les famílies i professorat per saber el grau de satisfacció del curs acadèmic, ens quedem amb els aspectes que s'han valorat més positivament. En definitiva, ens quedem amb tot el que hem après d'aquest curs pandèmic. Aprofitem per felicitar l'alumnat i el professorat per l'esforç i la feina feta. Ara ens carregarem d'energia durant l'estiu per afrontar el nou curs 2021-22.

La direcció ▶

FONT: INSTITUT RIBERA DEL SIÓ

ESCOLA MACIÀ-COMPANYS

S'han fet les entrades i sortides de l'alumnat esglaonades i repartides per tots els accessos al centre i a l'edifici, els passadissos s'han senyalitzat amb fletxes fetes de folis de colors enganxades a terra que encara indiquen avui per quin cantó cal passar.

Com la resta de centres educatius ara fa un any, rebíem una darrera l'altra les instruccions i recomanacions del Departament d'Educació i Sanitat per a l'elaboració del Pla d'obertura, i entre mig se'ns comunicava la reducció d'un docent a la plantilla del centre degut a la disminució de ràtio que arribava en un mal moment. Un trencaclosques fou l'elaboració d'aquest pla i un repte la seva implementació; que a hores d'ara podem dir que gràcies a tota la comunitat educativa hem acabat el curs amb cert èxit.

Els grups bombolla, el tutor com a referent, un mestre temporal i pocs recursos personals més, juntament amb l'ús de la mascareta per part dels adults i de l'alumnat de primària, la distància, el rentat de mans, l'ús de gel hidroalcohòlic en tot moment, la ventilació i la neteja han estat els aliats del curs.

Val a dir que els aspectes organitzatius del curs que

acabem de tancar han canviat l'afer habitual pre-pandèmic de l'escola a molts nivells. Per començar per algun lloc, de 18 grups d'alumnes es va passar a 20; desdoblant aquelles classes més nombroses, no totes les que haguéssim desitjat, sinó fins on es va veure que podíem atendre. Docents especialistes passaven a ser tutors, i aquests a les aules o al pati feien la gimnàstica, la música i tot el que pertoca per tal de garantir l'educació i el desenvolupament dels infants. L'objectiu del programa era la protecció de la salut i en cas d'infecció del virus facilitar una traçabilitat ràpida.

I, després d'un trimestre tancats, començàvem el 20-21 amb l'aplicació Google Classroom. Formació per totes bandes, mestres, nens i nenes i famílies apreníem el funcionament d'aquesta eina digital per poder-nos comunicar, organitzar i poder continuar l'escola en la situació que es presentés.

A nivell tutorial les entrevistes amb les famílies passaven a ser online, el centre es tancava amb l'alumnat i el personal habitual, sense permetre l'entrada d'altri, destacar en aquest punt la gran feina que ha fet la nostra conserge. Gràcies a la disminució del risc de contagi durant la primavera aquestes mesures a poc a poc s'anaven revertint.

S'han fet les entrades i sortides de l'alumnat esglaonades i repartides per tots els accessos al centre i a l'edifici, els passadissos s'han senyalitzat amb fletxes fetes de folis de colors enganxades a terra que encara indiquen avui per quin cantó cal passar. Referent al pati, aquest no ha estat el punt de trobada i socialització de costum, s'ha fet l'esbarjo en tres torns i cada grup en un espai ben definit per no barrejar-se amb l'altre. Parlant de barrejar-se, tampoc no hem socialitzat llapis, colors i altres estris, cadascú havia de fer ús del material que tenia l'estoig els grans, i els més petits en una caixeta que també contenia petites joguines i una mica de plastilina.

FONT: ESC. MACIÀ-COMPANYS

FONT: ESC. MACIÀ-COMPANYS

Malgrat la lluita i l'esforç constant, el virus també ha entrat a les aules del Macià-Companys amb un resultat d'11 confinaments de vuit grups diferents, alguns han repetit esdeveniment, afectant 154 alumnes, 10 docents i 1 monitor amb diferents positius confirmats.

I l'AFA, autora del Pla de menjador desenvolupat per un curós treball del personal de cuina i monitores, aquestes últimes més nombroses per a l'ocasió per tal de donar continuïtat a les directrius del Departament i el centre. Un punt, a disgust de tots ha estat el no poder gaudir d'activitats extraescolars a excepció aquest últim tram d'una activitat esportiva dirigida a grups específics. Sí que s'ha pogut dur a terme les aules d'acollida donant servei a les famílies que ho necessitaven més.

Finalment, gràcies a la disminució d'aquest risc de contagi i conseqüentment la

flexibilització de les mesures més restrictives, alumnes i docents hem pogut gaudir de diferents activitats a l'entorn i sortides, sempre mantenint els grups bombolla i seguint tots els protocols.

També, un paper molt important ha tingut el Pla de neteja dissenyat conjuntament amb l'Ajuntament. Durant aquests mesos el treball constant de l'equip de neteja ha estat cabdal, responsable que tot quedés net i desinfectat durant la nostra estada augmentant el nombre d'intervencions.

Per acabar, malgrat la lluita i l'esforç constant, el virus

també ha entrat a les aules del Macià-Companys amb un resultat d'11 confinaments de vuit grups diferents, alguns han repetit esdeveniment, afectant 154 alumnes, 10 docents i 1 monitor amb diferents positius confirmats. Paral·lelament, han estat detectats 10 positius i altres contactes estrets que han complert la seva quarantena sense que la resta del grup bombolla quedés afectat. I destacar que 12 grups han pogut venir cada dia a l'escola.

Un altre curs que ben bé no oblidarem.

La direcció

LLAR D'INFANTS MUNICIPAL "L'ERA"

Tot l'esforç que hem fet ha suposat el poder tenir el centre obert tot el curs.

El curs 2020-2021 va començar amb molta incertesa ja que no sabíem com es comportaria la Covid-19 amb els infants i com podria ser el contagi als centres educatius.

Després d'haver passat tots

aquests mesos podem dir que hem estat de sort i no hem hagut de tancar cap grup. Solament hem tingut el confinament d'una educadora i algun infant per ser contacte estret de positius de fora de la Llar.

Els infants han mostrat, una vegada més, una gran capacitat per adaptar-se a la situació que hem viscut. Han sabut conviure amb el seu grup bombolla i amb la seva educadora amb la que han creat

un vincle més fort. També han hagut d'adaptar-se a no poder gaudir de tot l'espai exterior i en un principi no entenien perquè no podien anar a un lloc o altre del jardí. Aviat ho van assumir i només calia dir l'espai que havien d'anar.

El canvi més fort l'hem notat els adults. A més de canviar el nostre ritme de treball, hem hagut d'adoptar unes mesures de neteja extremes (sobretot als primers mesos), un canvi en la relació entre nosaltres i amb les famílies que han hagut de restringir les seves estades al centre i no han pogut participar de tot el que s'hi ha fet.

Però estem contentes ja que tot l'esforç que hem fet ha suposat el poder tenir el centre obert tot el curs i haver pogut donar el servei a les famílies usuàries de la Llar que han col·laborat en tot moment tant a nivell personal com a nivell d'A.F.A.

FONT: LLAR D'INFANTS L'ERA

COL·LEGI MARE DE DÉU DEL SOCORS

El dimarts 22 de juny, els alumnes d'infantil i primària varen finalitzar el curs 2020/21, marcat per una situació extraordinària a causa de la Covid-19. Aquest context ens va fer establir des de l'inici unes mesures estrictes de prevenció, seguretat i higiene que hem anat seguint en el nostre dia a dia: grups bombolla, ús de màscares, ventilació continuada a l'aula, presa de temperatura, higiene de mans continuada, espais i entrades restringides o horaris d'entrada i sortida adaptats per controlar els fluxos de moviment, menjador adaptat, entre d'altres.

Si bé és cert que no regnava pas l'optimisme quan s'iniciaren les classes, des del col·legi vàrem vetllar perquè el curs es desenvolupés amb la màxima normalitat possible. No van poder-se oferir algunes activitats habituals com ara la ludoteca, l'aula d'estudi o les activitats extraescolars que organitza l'AMPA. Tampoc vàrem celebrar la vetllada de Nadal, anar de colònies o participar del Dia de

la Família. Tot i així, l'esforç ha estat màxim per tal de viure les diverses celebracions del curs i, lògicament, dur a terme el treball que pertocava a cada nivell. Així doncs, el bon temps de les primeres setmanes, les classes i sortides a l'aire lliure es varen anar produint freqüentment, sempre mantenint els grups estables i indrets diferents. Els mesos de fred, però, els vàrem viure amb més dificultats atès que calia mantenir les finestres obertes.

Un dels agents que van incorporar-se com a suport al centre a causa de la crisi sanitària va ser la figura del delegat Covid, un enllaç entre el centre educatiu i el CAP d'Agramunt que guiava i comunicava accions que calia prendre en cas d'un positiu, contacte o confinament d'una persona o grup. Per la seva banda, cal destacar que des del Departament d'Educació també va establir-se una aplicació que permetia fer un seguiment de les incidències que s'anessin produint al llarg del curs. Sortosament,

només hem hagut de fer anar el protocol en quatre ocasions. En aquests confinaments grupals s'ha anat seguint un treball telemàtic previst per l'equip docent a l'inici de curs. Així mateix, bona part dels claustres i coordinacions que s'han dut a terme entre l'escola, les entrevistes amb les famílies o altres organismes implicats en la nostra tasca també han estat mitjançant el canal virtual.

Tot plegat, un ventall gros de mesures que hem hagut de tenir en compte i saber adaptar en funció de l'estat de la pandèmia. Una adaptació que va permetre que els alumnes de 6è gaudissin de la sortida de final d'etapa a Port Aventura i poguéssim celebrar el lliurament d'orles al pati de l'escola. Per posar el punt i final al curs d'una manera divertida i refrescant el darrer dia de curs, els alumnes d'educació infantil van acomiadar-se amb jocs aquàtics mentre que els de primària van realitzar una gimcana per la vila i cantar conjuntament l'"Hora dels adéus".

Des d'aquestes línies volem desitjar-vos un bon estiu i fer un agraïment a tota la comunitat educativa, Ajuntament i CAP d'Agramunt, per la seva empenta, suport, dedicació i sacrifici en un curs tan complex. Fins aviat!

FONT: COL·LEGI M.D. SOCORS

FONT: COL·LEGI M.D. SOCORS

ZER DEL SIÓ

Abans de res, aprofitar l'avinentesa per agrair públicament als nens i a les nenes de la ZER l'actitud assertiva que han mostrat vers les mesures de prevenció personal, de ventilació, de desinfecció i de neteja que figuren als Plans d'organització, que cada centre va haver de dissenyar i adaptar a la normativa de Salut vigent. Agraïments que fem extensius a les famílies i als docents, per la seva implicació. El percentatge d'alumnes i mestres confinats ha estat baix i esgraonat. Ara ja podem dir que hem mantingut obertes les quatre escoles de la ZER, tots els dies lectius! Una fita que a l'inici no veiem gens fàcil d'aconseguir, al ser cada escola un grup bombolla.

Després del confinament del curs anterior tots vàrem iniciar el 2020/2021 amb incertesa, però amb moltes ganes. Sabíem que seria un curs atípic i que calia adaptar-se a la nova realitat el millor possible. Planificàrem el curs tenint en compte aquestes premisses. Des d'un inici posàrem en funcionament l'Entorn Virtual d'Aprenentatge (l'EVA) i el donàrem a conèixer a l'alumnat i a les famílies; un espai que ens permetia continuar amb la tasca educativa en cas d'un nou confinament. Al cartell adjunt hi figuren els trets distintius. Els i les mestres ens hem estat formant en les aplicacions pedagògiques d'aquest entorn i pels nens i les nenes de cicle mitjà i superior ha estat un espai més d'aprenentatge.

Per tots nosaltres, alumnat i docents, el que hem trobar a faltar més, ha estat el poder-nos retrobar presencialment, amb la resta de companys i companyes de la ZER. No va ser possible fins a les acaballes de curs! És per això que la visita de l'escriptora Maite Carranza va tenir una càrrega emotiva extra.

El no poder realitzar sortides conjuntes ens ha esperonat a cercar altres vies. Hem mantingut el contacte fent ús dels mitjans tecnològics. Amb el Meet hem celebrat trobades virtuals per la Castanyada (dites, endevinalles i jocs), el Nadal (actuacions musicals) i el comiat dels alumnes de 6è (Tele-Sió i Padlet col·laboratiu amb missatges de suport). Per aquest mitjà hem realitzat totes les sessions de Claustre i de Consell escolar o les reunions de ZER amb les famílies; així com moltes tutories i la formació dels docents. Al Drive, com en cursos anteriors, hem compartit carpetes.

El NODES de ZER és l'espai web on hem fet visible moltes de les activitats que hem dut a terme al llarg del curs, així com en el núm. 45 de la Revista Zona's magazine.

Si de per si, ja estem vinculats al nostre entorn, al no poder-nos desplaçar en autocar, aquesta vinculació s'ha incrementat. Per Pasqua vàrem realitzar un joc de descoberta i dins del 2n any del projecte d'innovació "Aparinarem els nostres pobles" hem dut a terme un treball d'investigació globalitzat sobre els noms de les cases i els oficis dels nostres pobles, un Free tour, una maqueta en 3D de la localitat, matemàtiques al carrer... Hem preguntat al veïnat, hem fet un treball de camp i aplicacions de la xarxa com el Google Maps, el Mobile History Maps o el Mentimeter, ens hi han ajudat.

Un curs més hem participat en la Setmana Europea de la Mobilitat Sostenible (amb una caminada pels carrers i els afores dels pobles), el Dia de la Pau (vídeo col·laboratiu de la cançó *Bledes dels canons*), la setmana de Carnaval, la Bicicletada (la sortida estrella per l'entorn), el Dia Mundial de l'Activitat Física (una volta original pel pati). També hem pogut finalitzar el projecte d'innovació GEP. Una aposta pel plurilingüisme, amb intercanvis internacionals amb els projectes eTwinning i School to School. I cada escola va rebre una visita, que va suscitar molt d'entusiasme, la del Zoo del Pirineu.

Al finalitzar el curs hem volgut copsar la valoració que en fan alumnes de cicle superior, famílies i mestres, i es va enviar un formulari online a cadascú. Totes les valoracions i comentaris ens ajuden a créixer i seguir millorant. La situació de pandèmia ens ha frenat la mobilitat, però no les ganes de seguir endavant i com diu aquest proverbi africà: *Si vols anar ràpid, vés sol. Si vols arribar lluny, vés acompanyat.*

I fins aquí aquest tastet d'algunes de les activitats que hem realitzat aquest curs atípic, a la ZER El Sió.

Mercè Seyós Solà, Assun Pascual Lasheras, Conxita Montoya López i Marisol Solduga Salse.

Consell de Direcció de la ZER El Sió.

DILLUNS a DIVENDRES
9,30 a 13 i 15,30 a 20,30

DIMARTS
9,30 a 14,30

DOLÇA Sent

MONTSE CORRALES GOMÀ (núm. COL.: 2612)
JORDI FREIXES GIL (núm. COL.: 2792)
TEL. 973 391 749
AV. AGUSTÍ ROS, 2 BX. 25310 AGRAMUNT (LLEIDA)

GESTIÓ INTEGRAL AGRAMUNT
GIA

GIA S.L.
Av. Àngel Guimerà nº 9-11 baixos A
25310 Agramunt (Lleida)
Tel.: 973 39 27 74
Fax: 973 39 28 81
www.gestioiagramunt.com
administracio@gestioiagramunt.com

NETEGES
ECONET
510

NOU
INICI DE
L'INICI

Maria Alguadé Castro
Gerent

628 94 33 47 - 973 39 08 54
Ctra. Torregal, 39 - 25310 AGRAMUNT
neteges@econet510.com
www.econet510.com

artesa **Cal Sera** xarcuter

Carrer Sant Joan, 7 | 973 39 01 85 Agramunt
Carrer Fondadora n.2 | 973 39 27 28 Agramunt

**HOTEL - BAR
RESTAURANT**

CTRA. CERVERA, SN.
TEL/FAX 973 39 12 13 (3 línies)
25310 AGRAMUNT - URGELL - LLEIDA

Serveis:

- . Assessorament
- . Disseny 3D
- . Manteniment de jardins
- . Esporgues i tractaments
- . Educació ambiental
- . Instal·lacions de reg

Marc Roig
Pl. La Muralla, 5 | 25316 PREIXENS (Lleida) | Mòbil 616 03 42 91
www.jardinsroig.com

SEAT
SERVEI OFICIAL

TALLERS BERTRAN, S.L.

Mecànica • Xapa i pintura
Pneumàtics • Pre-ITV
Grua • Assegurances

Av. Catalunya, 15 • 25310 AGRAMUNT (Lleida) • Tel. 973 39 02 86 - Fax 973 39 03 24
www.tallersbertran.seat.es

Final de curs a l'Era

FONT: LLAR D'INFANTS L'ERA

A les acaballes del curs, sempre hi ha les festes de Fi de Curs i els comiatos dels alumnes que acaben etapa.

Enguany l'A.F.A. volia fer una festa presencial amb totes les famílies, però des del Departament d'Educació, en principi, no ho van permetre (després van canviar el criteri). Així que es va decidir fer la festa a nivell de centre i sense famílies acompanyants. La Janira Villalta va organitzar dos tallers: un de pasta de sal per als grans i un altre de manipulació d'elements naturals i de bossetes d'olor per als més petits. Després vam tenir balleruca amb el grup *La Tresca i la Verdesca* que va agradar molt, i sobretot la guerra de confeti que vam fer a l'acabar. Vam passar un matí molt distret i tots els infants

de la Llar en van poder gaudir.

El divendres dia 2 de juliol es van entregar les orles als nens i nenes de Llar 2 que ja han acabat l'etapa i el proper curs inicien un nou camí. Es va fer al porxo de la Llar i es va convidar dos adults per infant. Els acompanyants van poder fer fotos dels infants amb les educadores per així poder guardar un record més del seu pas per l'Era.

Nosaltres encara estarem amb la Llar oberta tot el mes de juliol i us desitgem que gaudiu les vacances i que us encomaneu de la il·lusió i la innocència dels infants.

Bon estiu i fins al setembre!

Educadores Llar d'Infants l'Era

PERSPECTIVA

ARQUITECTURA · INTERIORISME

Fem-ho possible?

XÈNIA PONS

☎ 635 86 30 72
 ✉ hola@perspectivainteriors.com
 📷 @perspectivainteriors

CoTs
 CoTs

- Merceria
- Perfumeria
- Marroquineria
- Articles de viatge

Piça del Mercadal, 4
 Tel: 975 59 01 32
 HGRFWLNT (Vielje)

VINT I VINT TOURS

Marta Joval Solé
 Agent de viatges

Carrer Sió, 23 baixos
 25310 AGRAMUNT
 973 044 150 - 675 052 415
 vintivintours@gmail.com

Premi i resum de la temporada

R. Mendoza

La notícia del mes és que l'himne del club, creat i interpretat pel grup MuntBand, ha guanyat el concurs "Tot Gira" de Catalunya Ràdio. Per aquesta raó entrevistem Marc Xandre, component d'aquesta agrupació.

– Com us arriba la proposta per crear l'himne del CF Agramunt?

– La primavera del 2018, el CF Agramunt Escola Gerard Gatell es posa en contacte amb nosaltres per proposar-nos ser els creadors de l'himne del club. Agafem el projecte amb moltíssima il·lusió i ganes per poder tirar endavant el repte de passar a formar part de la història de l'entitat. El que més ens motivava era poder unir la música i l'esport agramuntí! Ben entrats a l'estiu, ens vam posar a treballar amb la lletra, arranaments, producció, masterització de l'himne. Al setembre del mateix any va ser presentat a la gala de presentació d'equips de la temporada 2018/2019 i va sonar per primera vegada al Municipal d'Agramunt.

– Com ha anat tot això del concurs d'himnes?

– Des de Catalunya Ràdio es posen en contacte amb el club per participar

FONT: PAU FARRÉ

Benjamí-B amb l'equip de l'Atlético de Madrid al Torneig de Lloret de Mar.

en el sisè concurs d'himnes del futbol català dins del programa "Tot Gira". Concretament contacta amb nosaltres i el club, en Jordi Mèlich, fundador del concurs d'himnes i col·laborador dins del programa. També volem aprofitar per mostrar-li el nostre agraïment per la gran tasca feta al llarg del concurs. Aquest concurs va començar a l'octubre del 2020 i fins al 19 de juny del 2021 on es va disputar la gran final en directe als estudis de Catalunya Ràdio.

– Us ha afectat d'alguna manera haver pogut guanyar el concurs?

– El fet d'haver guanyat el concurs, doncs, tant pel CF Agramunt com per part de MuntBand hem pogut tenir una mica més de visibilitat i que la gent ens conegui una mica més, ja que són projectes que sempre hem hagut de picar molta pedra per tirar-los endavant.

– Alguna cosa més afegir?

– També volíem donar les gràcies al club per haver-nos posat les coses tan

fàcils i haver estimat tantíssim aquest himne des que el vam parir! Haver pogut fer tot això i haver arribat fins aquí agafats de la mà, ha sigut tot un honor. Això és de tots.

RESUM TEMPORADA

Un cop acabada aquesta mini temporada farem un petit resum dels equips.

TERCERA CATALANA

En general ha jugat però van fallar els partits decisius, en concret contra la Seu d'Urgell i davant el Vilanovenc. Aquestes dues derrotes ens han col·locat en una insuficient tercera posició.

JUVENIL

Va començar molt irregular però de seguida va millorar i va encadenar set victòries seguides. Ha acabat en tercera posició a un punt del segon i a dos punts del guanyador.

CADET

L'equip va començar bé amb victòries tant a casa com a fora, però potser és l'equip que ha patit més la pandèmia.

FONT: MARC XANDRE

Marc Xandre als estudis de Catalunya Ràdio amb Jordi Mèlich, David Cuplés, Hermenegild Gimbert i Ramon Vilanova.

Benjamí-A i l'equip del Betis al mateix torneig de Lloret.

Amb les nombroses baixes i la viabilitat a l'equip, van arribar els mals resultats i han acabat a la vuitena posició.

INFANTIL

Aquest equip ha tingut una temporada difícil amb el canvi de Futbol-7 a Futbol-11. Els ha costat adaptar-se i

han acabat a la vuitena posició.

ALEVÍ A

L'aleví ha guanyat el campionat d'una brillant manera únicament cedint només un empat.

ALEVÍ B

Gran temporada molt meritòria amb

una segona posició a només dos punts del campió.

ALEVÍ C

Aquest aleví, com els altres, també ha fet una gran temporada. Ha quedat en segona posició i només ha sofert una derrota precisament amb l'equip campió.

BENJAMÍ

El benjamí ha jugat a preferent i ha acabat en sisena posició d'un campionat molt disputat.

PREBENJAMÍ

Aquest equip torna a guanyar el campionat d'una manera incontestable. Tots els partits guanyats.

EQUIP FEMENÍ

Han jugat quatre partits amistosos guanyant-ne un. Aquests partits són preparatoris de cara la temporada que ve on jugaran una lliga. ■

venda
de tes,
infusions
i tisanes

Cr. Sant Joan, 5 / 973 39 02 38
25310 Agramunt (Lleida)

"Estimar és com prendre una
tassa de te, simplement
un mai en té prou"

Final de les competicions

Un cop acabades totes les lligues regulars, és el moment de fer balanç d'aquesta temporada atípica. La situació epidemiològica i les restriccions intermitents han provocat que els equips no poguessin entrenar ni competir amb la regularitat desitjada. Tot i això, tots els equips han pogut gaudir de l'esport quan la situació ho ha permès i és per això que cal fer un agraïment especial a tots els entrenadors i entrenadores del club pel seu compromís i la seva flexibilitat en aquest any tan complicat.

A continuació trobareu una valoració de la temporada de cada equip:

BABYS:

Els més petits del club han completat tota la temporada amb la mateixa il·lusió i amb les mateixes ganes des del principi fins al final. Tot i no poder disputar cap partit, els babys han estat constants amb el seguiment dels entrenaments i amb la motivació al 100% setmana rere setmana. En general, els entrenadors afirmen que han estat uns mesos molt positius i d'un gran aprenentatge.

PREBENJAMÍ:

L'equip prebenjamí va perdre efectius degut a la situació pandèmica del moment i es va decidir no inscriure l'equip a la competició. Tot i això, els entrenaments s'han dut a terme amb regularitat i els jugadors s'han pogut iniciar a la pràctica del futbol sala i han adquirit les nocions bàsiques de l'esport. Esperem poder competir l'any que ve i seguir gaudint d'aquest equip durant molt temps.

BENJAMÍ B

El Benjamí B ha fet una molt bona temporada, només ha caigut amb equips que han quedat per davant seu, i tot i ser de primer any, han aconseguit una molt meritòria quarta posició. De ben segur que l'any vinent seguirem gaudint del gran joc d'aquest equip.

Posició	Punts	Partits	GF	GC
4	18	10	54	26

BENJAMÍ A

El Benjamí A s'ha quedat a les portes d'aconseguir el títol de lliga, ja que

va arribar a l'últim partit amb opcions i jugant-s'ho tot amb el primer classificat en un partit a cara o creu. Al final, l'equip acaba en tercera posició amb els mateixos punts que el segon classificat i amb un regust amarg del que ha estat una temporada que de ben segur que recordarem molt temps.

BALAGUER VEDRUNA CLUB FUTBOL SALA
A 2 - 0 **BENJAMÍ A**

Posició	Punts	Partits	GF	GC
3	25	10	50	25

ALEVÍ

L'equip aleví, tot i no competir, van apostar per continuar treballant i millorant els conceptes iniciats la temporada anterior. Han treballat amb moltes ganes i constància, cosa que els ha servit per anar consolidant coneixements que s'han vist reflectits en els partits amistosos realitzats. L'equip ha evolucionat de manera molt satisfactòria donant una bona imatge de joc, cosa que serveix per a fer un balanç positiu de la temporada. Esperem que l'any que ve segueixin amb les mateixes ganes per seguir millorant.

FONT: FUTBOL SALA

FONT: FUTBOL SALA

Dues imatges del campus d'estiu realitzat durant aquest mes de juliol.

INFANTIL

L'equip infantil ha fet una gran temporada liderant tota la competició menys les dues últimes jornades i s'ha mostrat molt sòlid cedint només una derrota i dos empats. Tot i la momentània decepció per la pèrdua del lideratge, l'equip ha realitzat una gran temporada mostrant sempre un bon joc i portant la iniciativa en tots els partits. L'entrega dels jugadors ha estat un dels punts forts per arribar a aquest nivell tot i les baixes que hi ha hagut durant la temporada.

INFANTIL 5 - 0 ESCOLA FUTB. SALA CERVERA A

Posició	Punts	Partits	GF	GC
2	23	10	38	16

SÈNIOR B

El Sènior B va arrencar la temporada amb molta il·lusió, essent un equip

amb molt compromís i esforç. Tot i les múltiples interrupcions, el bloc no s'ha ensorrat anímicament en cap moment i ha afrontat el tram final de la temporada amb moltes ganes. Les lesions d'alguns jugadors en moments clau d'aquesta recta final va impedir als nostres quedar més amunt en la classificació. Tot i això, l'equip està satisfet per les bones sensacions i l'aprenentatge i consolidació de nous conceptes.

SÈNIOR B 3 - 1 CFS CORBINS A

Posició	Punts	Partits	GF	GC
9	15	12	35	38

SÈNIOR A

La temporada del Sènior A no ha estat positiva i finalment l'equip ha perdut la categoria en una temporada on les interrupcions de la competició han estat un entrebanc difícil de superar. Tot i començar amb una bona plantilla

i un bon treball en els entrenaments, l'equip ha pagat molt car el fet de no tenir la continuïtat necessària per a poder competir en aquesta categoria, i més tenint en compte que al jugar només una volta, l'adaptació de l'equip va arribar al tram final i amb poques opcions a la classificació.

Posició	Punts	Partits	GF	GC
14	9	15	50	68

Com ja fa uns anys, durant el mes de juliol hem realitzat el campus amb una bona afluència d'inscrits. Els participants han aprofitat per realitzar un aprofundiment en la tècnica i la tàctica del futbol sala i han gaudit de diverses activitats de lleure.

Esperem que l'any vinent ens puguem retrobar amb una normalitat gairebé completa i seguir gaudint del que més ens agrada. Us desitgem molta salut. ■

ÀNGEL & Lluch

MENESTRAL TORRONAIRE
AGRAMUNT DES DE 1948

ELABOREM TOTS ELS NOSTRES TORRONS I XOCOLATES DE MANERA ARTESANA.

BIOLluch
TORRONS I XOCOLATES ECOLÒGICS

FABRICACIÓ PRÒPIA VENDA AL DETALL

OBRADOR I BOTIGA:
Cami Vell de Tàrraga, 17-19 - Agramunt (Lleida) - T. 973 39 00 30
info@torronslluch.com - www.torronslluch.com

2 repostatges a la benzinera

PANADÉS
al teu costat

SKYEL
CENTRE DE RENTAT

1 rentat "ALFOMBRETES" GRATUIT

Planificació i activitat esportiva, eixos d'actuació del BAC

La planificació del futur del club i de la composició dels equips per a la temporada 2021-22 així com l'activitat esportiva amb la celebració d'un esdeveniment que ja és tota una tradició al mes de juliol, han estat els eixos sobre els quals ha pivotat l'activitat del BAC en el darrer mes, un cop closes les competicions de la temporada. La celebració de l'assemblea de socis de l'any 2021 en què de manera transparent es va mostrar l'estat de comptes del club, es va fer un balanç positiu de com havia transcorregut la temporada i es van enunciar les línies d'actuació per a la següent i la celebració d'unes jornades formatives al pavelló municipal amb un doble objectiu: formar-se en valors inherents a l'esport i aconseguir que els nens i nenes aprenguin a adaptar-se a les dinàmiques de tecnificació individual, competició i joc col·lectiu, s'impliquin i s'empoderin de totes les seves aptituds i coneixements, han centrat tots els esforços de la nostra entitat.

Ha estat un mes amb força activitat, que ha suposat el punt i final a una temporada engrescadora i en què novament el llistó agramuntí s'ha situat ben amunt tot i la complexitat dels moments de pandèmia que estem vivint. Malgrat estar millor que mesos enrere, encara no podem dir que la situació estigui superada del tot i seguim mantenint els protocols sanitaris de prevenció de la Covid en tot el que anem realitzant: higiene, mascareta, distància social i traçabilitat total dels assistents per minimitzar al màxim l'impacte del virus.

Celebració de l'assemblea de socis per a l'any 2021

Complint amb allò que assenyalen els Estatuts del BAC, el divendres 2

de juliol es va celebrar al Centre Cívic de la nostra vila l'assemblea de socis del club, l'òrgan màxim decisor i que ha d'aprovar entre d'altres l'estat de comptes i rebre les explicacions oportunes dels membres actuals de la junta sobre allò que s'ha realitzat al llarg de la temporada, donar llum verda a la quota de soci per a l'any 2022, saber el cens de socis de l'entitat i poder preguntar sobre qualsevol tema d'actualitat que ens afecti i tingui incidència en el dia a dia del BAC. Tot i que ens hagués agradat que la participació fos major, des de la junta estem contents del *feedback* que es va establir en l'assemblea, la qual va poder escoltar notícies positives com:

-El BAC és una entitat sanejada a nivell econòmic amb un romanent actual equivalent al 50% del seu pressupost ordinari i una temporada en què malgrat totes les dificultats existents ha acabat amb un petit superàvit, tot un exemple de gestió econòmica i d'aprofitament dels recursos existents.

-Actualment el nombre de socis del

club es manté al llindar d'un centenar, del qual es pot desprendre que s'ha sabut entomar el sotrac de la pandèmia, reforçant els valors i treball en equip de l'entitat.

-La temporada anterior a nivell esportiu es va tancar amb una qualificació global de notable, prenent nota d'allò que es va fer malament per millorar en un futur i potenciant els aspectes que es van treballar millor.

-La Junta de l'entitat té en ment un pla d'actuació de cara a la propera temporada amb l'objectiu d'arribar al màxim de persones possibles, fer créixer la base-promoció del club i inculcar des de ben petit l'estimació a uns colors i a un club, que entre tots hem de fer encara més gran.

La IV edició del Summer Basketball BAC, endavant

Les quartes jornades de Tecnificació i Competició del BAC que s'han dut a terme al pavelló municipal d'Agramunt en horari de tarda han servit de nou per millorar en fonaments, tècnica indi-

La tècnica individual com a valor afegit, motor de la millora en fonaments.

FONT: BAC

FONT: BAC

L'empoderament en actituds i aptituds, clau en edats formatives.

vidual, joc col·lectiu i grupal i esperit competitiu a tots els participants. De 4 a 7 de la tarda del 5 al 17 de juliol.

Onze nens i nenes distribuïts per categories i edats de joc han realitzat diferents dinàmiques en les quals han après la metodologia de treball del basquetbol així com s'han introduït en les competicions d'1x1 i 2x2 amb l'objectiu d'inculcar la cultura de l'esforç, el treball en equip, la intensitat en l'acti-

vitat i la interrelació entre ells.

Les edats dels participants han abraçat des dels 5 fins als 13 anys (de babies a preinfants).

Des del club es valora de manera excel·lent l'activitat realitzada, en la qual tothom de l'entitat s'ha involucrat al màxim per fer-la possible. Ha significat la consolidació d'aquestes Jornades que novament s'ha gaudit del patrocini d'una empresa de la nostra

vila, que de manera ferma i decidida ha apostat per aquest esdeveniment. Es tracta de Pretensados Marina, S.A que un any més ha donat suport amb gran determinació al bàsquet formatiu local, fent palès la seva sinergia positiva amb el món esportiu d'Agramunt.

També agrair a tots aquells que l'han fet possible amb el seu treball de coordinació quant a logística, material, publicitat, difusió i imatge i que van permetre que fos una realitat, sempre ho hem dit: quan unim esforços i objectius concrets, defugint del protagonisme individual, som imparables!

Per acabar, emplaçar-vos a tots a seguir donant suport al BAC durant la propera temporada. De ben segur que tots junts tornarem al mes de setembre amb més força i il·lusió que mai. Bon estiu a tothom i ens retrobem de nou ben aviat a les pistes de joc! ■

Tens terres que vols arrendar?

Som una empresa familiar, agrícola i ramadera amb disponibilitat per arrendar terres

Molt bones condicions

Guixé Torres SCP
 Puigverd d'Agramunt
 670238177 - 652460688
guixe.torres@gmail.com

Crònica de les darreres competicions

El Club Atlètic Escatxics d'Agramunt tanca la temporada de competició amb una excel·lent participació i resultats al Campionat de Catalunya.

A banda, membres del club també varen participar en la cursa nocturna Rubinit Trail. I per tancar la temporada, un any més el club va participar en la tradicional Baixada de la Flama del Canigó.

Aquest és el resum de les activitats del Club durant el mes de juny:

Escatxics classificats per participar al Campionat de Catalunya

El dissabte 12 de juny es va realitzar la jornada Prèvia al Campionat de Catalunya individual a Castellar del Vallès SUB10, SUB12, SUB14 on varen participar-hi nou atletes del Club Atlètic Escatxics d'Agramunt: Èric Vila, Gerard Lluch, Lluc Magrinyà, Isolda Porta, Quim Pellicer, Martí Lluch, Guifré Porta, Marina Balagueró i Isaac Vila.

Aquests varen ser els resultats dels atletes dels Escatxics:

Posició	Categoria	Atleta	Marca
60 metres llisos			
4a (Sèrie 2)	SUB10 M	Eric Vila	9.92"
80 metres llisos			
3a (Sèrie 2)	SUB14 M	Biel Vergara	11.72"
1.000 metres llisos			
14a (Semifinal 2)	SUB10 M	Gerard Lluch	4'05.99"
2.000 metres llisos			
13a (Semifinal 2)	SUB12 M	Isaac Vila	8'18.37"
80 metres tanques (0,84)			
4a (Sèrie 2)	SUB14 M	Quim Pellicer	16.66"
220 metres tanques (0,76)			
5a (Sèrie 2)	SUB14 M	Biel Vergara	37.48"
8a (Sèrie 4)	SUB14 M	Quim Pellicer	38.83"
1.000 metres obstacles			
1a (Semifinal 1)	SUB14 M	Marti Lluch	3'14.82"

Marina Balagueró (SUB12), 9a de Catalunya en llançament de pilota.

Alçada			
17a	SUB12 F	Isolda Porta	1.10
13a	SUB14 M	Marti Lluch	1.35
16a	SUB14 M	Guifré Porta	1.30
Pes (2 kg)			
7a	SUB12 F	Isolda Porta	6.49
14a	SUB12 F	Marina Balagueró	5.95
Pes (3 kg)			
9a	SUB14 M	Lluc Magrinyà	8.48
Pilota (400 g)			
11a	SUB12 F	Marina Balagueró	19.39

Martí Lluch (SUB14) bronze en 1.000 m obstacles en el Campionat de Catalunya.

La jornada prèvia al Campionat de Catalunya individual SUB16 es va celebrar el 19 de juny a Ascó, amb la participació de les agramuntines Núria Argelich (amb velocitat) i Queralt Solé (amb salt d'alçada).

Argelich va participar amb la samarreta del CA Terres de Ponent, i va competir en dues modalitats:

100 metres llisos: 4a posició (Sèrie 5), marca 13.04"

300 metres llisos: 3a posició (Sèrie

Èric Vila (SUB10) 12è en 60 m llisos de Catalunya. A la dreta, Núria Argelich (SUB16) bronze en 300 m llisos.

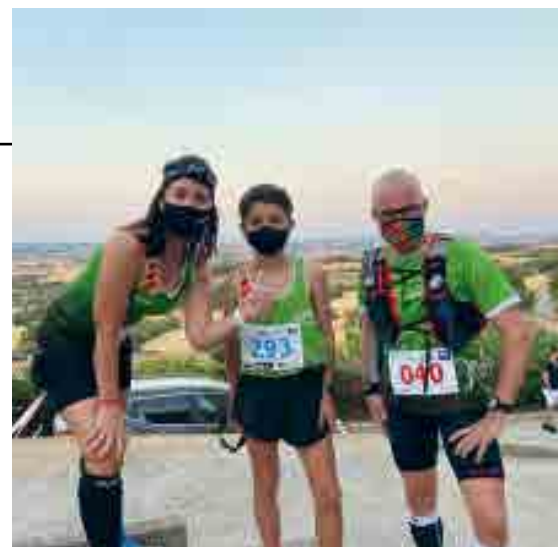

FONT: ESCATXICS

FONT: ESCATXICS

Roger Súria (SUB20), plata de Catalunya als 3.000 metres obstacles. Arribada de la Flama del Canigó. I, a la dreta, Elena Gardenyes, Pol Jou i Albert Martín a la Rubinit Trail.

1), marca 42.38"

Per la seva banda l'atleta Queralt Solé va competir en salt d'alçada, quedant 13a amb una marca d'1.38 m.

El resultat final de les dues jornades prèvies va ser molt positiva, ja que va permetre l'accés al Campionat de Catalunya en totes les categories (SUB10, SUB12, SUB14 i SUB16).

Els atletes classificats varen ser:

- Èric Vila en 60 metres llisos
- Núria Argelich en 100 i 300 m llisos
- Quim Pellicer en 80 metres tanques
- Martí Lluch en 1.000 metres obstacles
- Isolda Porta en pes (2 kg)
- Lluç Magrinyà en pes (3 kg)
- Marina Balagueró en pilota (400 g)

Elena Gardenyes i Pol Jou, 2a i 3r classificats respectivament en la Rubinit Trail

El dissabte 12 de juny, es va celebrar a Rubinat la Rubinit Trail, una cursa de muntanya nocturna de dos recorreguts (8 km i 13 km) on hi varen participar tres atletes del Club Atlètic Escatxics d'Agramunt: Elena Gardenyes (13 km), Pol Jou (8 km) i Albert Martín (13 km).

L'atleta Elena Gardenyes va aconseguir la 2a posició en la categoria general femenina, i la 1a en la Veterana Femenina en la cursa de 13 km, amb un temps total d'1:38:47.

Per la seva banda, Pol Jou, va lluitar la 3a posició en la categoria general masculina, i la 2a en la Infantil masculina en la cursa de 8 km, amb un temps total de 48:27.

Albert Martín, que també va participar en la de 13 km, va assolir la 29a posició en la general masculina, i la 13a en Sènior Masculí, amb un temps d'1:28:07.

Roger Súria, plata de Catalunya als 3.000 metres obstacles

L'atleta agramuntí Roger Súria, membre del Club Atlètic Escatxics d'Agramunt, va fer un grandíssim paper al Campionat de Catalunya SUB20 que es va celebrar a l'estadi Joan Serrahima de Barcelona el diumenge 20 de juny.

Súria, que competia a les files del Club Atlètic Igualada, va aconseguir la medalla de plata en àmbit català en 3.000 metres obstacles, amb una marca de 9'54.40".

Flama del Canigó

El dimecres 23 de juny, i coincidint amb la revetlla de Sant Joan, els Escatxics varen posar el punt final de la temporada amb la Baixada de la Flama del Canigó. Organitzats en relleus amb participació dels més grans i també dels més petits, varen fer possible l'arribada de la flama des de Ponts fins a Agramunt. L'encarregat d'encendre en guany el peveter va ser el Martí Lluch.

Escatxics al Campionat de Catalunya

I finalment van arribar les cites al Campionat de Catalunya SUB10, SUB12, SUB14 i SUB16. Pels atletes SUB10, SUB12 i SUB14 les proves es varen dur a terme a l'Estadi Municipal d'Igualada el 26 de juny, amb la parti-

cipació de sis atletes.

Lluç Magrinyà (SUB14) va ser el primer a disputar la seva prova: llançament de pes (3 kg) amb una marca de 7.81 m, i una 11a posició catalana.

El segon atleta va ser l'Èric Vila (SUB10) als 60 m llisos millorant la seva marca personal en l'any de debut 9.81" i aconseguint una valuosa 12a posició.

El Quim Pellicer (SUB14) va disputar la semifinal dels 80 m tanques, però al no poder millorar marca no va poder disputar la final.

Isolda Porta amb pes (2 kg) (SUB12) va aconseguir la 5a posició millorant la seva marca personal amb un llançament de 7.06 m.

Marina Balagueró (SUB12) assolí el 9è lloc en llançament de pilota (400 g) millorant la seva marca 21.16 m.

Finalment el Martí Lluch (SUB14) en 1.000 m obstacles va aconseguir la medalla de bronze en un esprint als últims metres amb una MMP 3'08:46". Un bon final de temporada per l'atleta qui va tenir l'honor d'encendre el peveter de la Flama del Canigó el dimecres 23 de juny a Agramunt.

I pel que fa a SUB16, l'agramuntina Núria Argelich va aconseguir el bronze en 300 m llisos amb una MMP de 41.59", a l'Estadi Municipal Les Basses de Lleida.

Des del Club Atlètic Escatxics d'Agramunt valorem molt positivament tant les marques i posicions aconseguides pels atletes, com sobretot l'esforç i ganes de superació de tots els participants. Moltes felicitats campions! ■

**FERRETERIA
MOLINET, S.L.**

www.molinet.cat

**Obert 24 hores
Entra, tria, compra
i t'ho portem a casa!**

**Ctra. d'Artesa, 1
AGRAMUNT**

ferreteria@molinet.cat

**Tel. 973 390 458
Fax 973 390 662**

ANTONIO ESCUDÉ FARRÉ

**“LO TONET DE CAL SISTELLER”
“LO TONET DEL COTXE DE LÍNIA”
24 / 4 / 1935 - 17 / 7 / 2020**

Estimat pare i padrí. Ja fa un any que ens vas deixar i et recordem amb tota l'estimació!
Et trobem molt a faltar. Esperem trobar-nos algun dia! Els nens també t'enyoren molt. Fins aviat.

La teva família.

Indults, pandèmia i contractacions d'obres i serveis

Encetem les altes temperatures de l'estiu contents de poder veure els representants polítics fora de la garjola. Un lloc al qual mai no haurien d'haver entrat malgrat que alguns pensin el contrari. Això no vol dir que la repressió hagi afluixat, ja que continua amb més força que mai i se'ns fa difícil albirar un horitzó diferent a l'actual donat l'ofec econòmic i polític del nostre país. Com a prova

tenim una sèrie d'aspectes a tenir en compte:

- Manca d'inversions públiques estatals en infraestructures.
- Balança fiscal deficitària i totalment negativa pels nostres interessos.
- No aposten pel corredor Mediterrani. Centralització de mercaderies.
- Persecució per part dels tribunals a tot aquell que defensa, amb actes pacífics, el dret a decidir d'un poble. Moltes persones estan implicades arrel del procés.
- Empaitar, per part del Tribunal de Comptes, persones escollides a les urnes, que van actuar tal com el poble els demanava.
- Percaçar representants del poble a l'exili.
- Postures immobiliàries sota el paraigua de la famosa Constitució Espanyola del 78. Després de quaranta-tres anys, no creieu que han canviat molt les coses?

...i moltes altres coses que hauríem de tenir en compte.

Canviant de tema, ens veiem immersos una altra vegada sota el flagell de la pandèmia. Siguem responsables dels nostres actes doncs la millor manera de lluitar contra el virus és la cura individual del que fem o deixem de fer. Ens posem

les mans al cap veient les imatges tant a nivell local com de país. Siguem curosos perquè la vida de les persones no té preu i la fatiga del món socio-sanitari està a nivells vermells.

Un tema del que voldríem comentar i que teníem al calaix és el de les adjudicacions de les obres i serveis per part de les administracions locals i nacionals. Les empreses que hi concorren moltes vegades només miren que se'ls adjudiquin les obres amb preus baixos, poca qualitat de material, personal, subcontractacions... Sense perjudicar ningú i amb els mateixos drets per a tothom caldria valorar molt els aspectes no econòmics i de qualitat de servei. Moltes de les obres que es fan i desfan a nivell del poble i de país en pateixen les conseqüències afectant de manera notable la ciutadania que és realment qui les subvenciona. Cada administració contractant hauria de tenir la suficient independència per adjudicar els projectes sense caure en l'amiguisme i que realment l'empresa contractada sigui la que millor faci l'obra o el servei.

A casa nostra ja ens ha passat i ara que ja han adjudicat les obres del Raval de Puigverd esperem que no torni a passar, perquè veient l'empresa que ho ha de fer, que ve de lluny i el preu donat, pot passar de tot. Posem un ciri i creuem els dits. A veure si els sis mesos de l'obra es convertiran en més temps. Al final els perjudicats els de sempre. I parlant d'aquest tema ens fem la següent pregunta: Pot ser que els preus actuals destinats a neteja d'edificis i jardineria del poble siguin inferiors als de tretze anys enrere? Doncs és possible, ara cal veure com es fa ara i es feia abans. Que cada un en tregui les conclusions que consideri millor.

Bon estiu, cuideu-vos molt i paciència amb les obres. ■

Castro Motor

Diagnosi digital, material original, especialistes BMW

Diagnosi digital, material original, especialistes VW

Servei Multimarca: Taller de confiança

Ctra. de Tarrega, 35 - 973 39 24 33

El POUM, una realitat ben aviat

S'ha treballat incansablement en la redacció del POUM per disposar d'una eina de planejament urbanístic a curt, mitjà i llarg termini.

Durant les legislatures que l'Acord d'Esquerra ha estat al capdavant de l'Ajuntament d'Agramunt s'ha treballat incansablement en la redacció del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) per disposar d'una eina de planejament urbanístic a curt, mitjà i llarg termini. Una eina que encara no s'ha pogut fer efectiva, però esperem que ben aviat ja en pugem disposar.

Si mirem endarrere, durant la legislatura 2011-2015 es va treballar intensament en el pla, aprovant-se per unanimitat la

proposta inicial al ple celebrat el 31 de juliol de 2014, gràcies al treball de l'equip redactor, dels representants dels pobles del municipi, (d'entitats, col·lectius i agramuntins) i de tots els grups municipals que conformaven l'Ajuntament del moment. Una aprovació inicial del POUM que partia de la base de les normes subsidiàries de l'any 1982, amb les successives modificacions, i que incorporava tots els documents que actualment preveu la Llei d'Urbanisme i que contribueixen a donar coherència al text final, com ara les memò-

ries econòmica i social, l'informe de sostenibilitat ambiental, els estudis d'inundabilitat i de mobilitat, el catàleg de masies i cases rurals o el mateix catàleg de béns protegits, elaborat en detall gràcies a la col·laboració d'un grup de treball format per persones de diferents àmbits amb l'objectiu d'identificar, valorar i recollir tots aquells béns naturals i patrimonials dignes de ser protegits davant qualsevol possible actuació que els pogués afectar.

Cal tenir en compte que un dels esculls més importants

Un dels esculls més importants del pla era la seva adaptació a la legislació vigent en matèria d'inundabilitat i fer compatibles els usos del sòl amb el fet que bona part del nucli urbà del municipi es troba en zona de flux preferent, amb la complexitat i dificultat de comprensió que això comportava.

del pla era la seva adaptació a la legislació vigent en matèria d'inundabilitat i fer compatibles els usos del sòl amb el fet que bona part del nucli urbà del municipi es troba en zona de flux preferent, amb la complexitat i dificultat de comprensió que això comportava.

Sigui com sigui, després que el pla estigués més de deu anys sobre la taula de successius consistoris, calia desencallar un projecte vital per al creixement planificat del municipi i és per aquest motiu que des de l'any 2011 s'hi van posar tots els esforços perquè tres anys després l'aprovació inicial fos una realitat i es donés tràmit, abans de l'aprovació definitiva, al procés d'exposició pública i a la posterior aprovació per part de la Comissió territorial d'Urbanisme. Malauradament, la rubinada de l'any 2015 va ser un sotrac per a Agramunt, però alhora va ser un punt d'inflexió en la legislació sobre inundabilitat. De fet, l'informe preceptiu pel POUM llargament esperat de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre va arribar, sorprenentment, pocs mesos després de la rubinada, invalidant bona part dels sectors de creixement. Això portava a un tornar a començar en

la redacció del POUM, incorporant la nova legislació que va aprovar la Confederació just després de la rubinada d'Agramunt, molt més restrictiva i que limitava tant el creixement com els usos en sòl urbà en zona inundable.

Des de llavors, l'objectiu de l'Ajuntament ha estat treballar incansablement per tornar a disposar d'un POUM compatible amb les noves restriccions i, després d'un estudi d'inundabilitat profund del municipi i del replantejament de bona part del document, es marcava com a objectiu tenir l'aprovació inicial abans d'acabar el 2021. Paral·lelament, s'ha incorporat nous elements a partir del treball amb organismes com Incasol, altres col·lectius especialment sensibles per la seva activitat econòmica o els mateixos representants dels pobles del municipi.

En aquests moments doncs, s'està treballant en el document definitiu que s'espera que pugui veure la llum ben aviat. El Pla d'Ordenació Urbanística Municipal (POUM) és el document que definirà el creixement urbanístic del municipi dels propers anys; una fotografia de l'Agramunt del futur a partir de

l'Agramunt del present. Un document que, a més de dibuixar el mapa urbanístic d'Agramunt, també preservarà, conservarà i protegirà el nostre patrimoni, ja que continuarà incorporant el Catàleg de béns protegits que havia decaigut en decaure l'anterior POUM.

I en aquest sentit, un dels eixos de l'equip de govern des del 2015 és treballar per resoldre la inundabilitat de tota la zona pròxima al riu Sió. L'última acció que s'ha dut a terme amb aquesta finalitat és l'aprovació per junta de govern de la licitació d'obres al Pont de Ferro. Amb aquesta actuació es rebaixarà la llera del riu Sió al seu pas pel Pont de Ferro, fet que ajudarà a prevenir possibles inundacions i protegirà el mateix pont en cas de rubinada. I no només això, sinó que el projecte també millorarà l'entorn de la futura via verda que ha d'unir tota la Vall del Sió. L'actuació compta amb un pressupost de 278.231,41 euros amb una part subvencionada per l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA). Està previst que les obres comencin a l'octubre d'aquest any.

En definitiva, davant les dificultats, treball, rigor, projecte i solucions. ■

R
Rubèn

Automoció
Rubèn Pedrós Vallès

Taller autoritzat
PEUGEOT - HYUNDAI
per Agramunt i comarca

C. Clos, 1
tel. taller 973 39 25 89
25310 AGRAMUNT (Lleida)

FONT: AJUNTAMENT

CAMP DE TREBALL

Un any més Agramunt acull un dels camps de treball del Departament de Joventut de la Generalitat de Catalunya. Concretament, han estat un grup d'11 noies que han estat a Agramunt del 4 al 18 de juliol.

Aquest any, amb el lema 'Un torró amagat en un racó', les participants han desenvolupat un projecte de cooperació i treball en equip juntament amb el grup de persones de Cal Carreter. Entre tots han creat uns personatges de fusta inspirats en les figures dels torronaires que a més han servit per idear una cursa d'orientació.

RECOLLIDA CÀPSULES CAFÈ

El passat 10 de març es va habilitar quatre punts de recollida de càpsules de cafè usades en diferents punts d'Agramunt. Des de la instal·lació d'aquests cubells per recollir aquest tipus de residu i fins a finals del mes de maig, s'han recollit només a Agramunt gairebé 340 kgs. Concretament s'han recollit 95,5 kg de càpsules d'alumini, i 244 kg de càpsules de plàstic.

A totes les càpsules recollides se'ls fa un tractament per separar els diferents components que la formen. L'alumini i l'acer lleuger es recicla, el plàstic es tracta i de les restes de cafè se'n fa compost.

La correcta separació d'aquestes càpsules contribueix directament en la qualitat del triatge, millorant les dades de reciclatge al municipi. D'aquesta manera s'eviten impropis en altres fraccions, ja que no es consideren envasos o residus orgànics. Només es tiren a l'orgànica aquelles càpsules que són 100% biodegradables.

Recordem que els punts on hi ha col·locats els cubells són les oficines de l'Ajuntament (planta baixa), l'Espai Cívic, la biblioteca i la deixalleria.

CURS ESTIU SISI AGRAMUNT

Del 12 al 16 de juliol s'ha dut a terme el casal d'estiu del SISI a Agramunt. Durant tota la setmana una quinzena de nens i nenes han participat dels tallers i activitats organit-

zades pel Servei d'Intervenció Socioeducativa Itinerant del Consell Comarcal de l'Urgell amb el grup de nens del nostre municipi.

Entre les activitats realitzades, han fet un taller artístic i creatiu amb l'ajuda de l'artista Llukutter i l'associació de creativitats urbanes transformadores. A tots els casals d'estiu que ha organitzat el SISI a la comarca, s'ha pintat un mural amb els diferents valors amb els quals treballa el SISI. Al mural d'Agramunt el valor que s'ha representat és la cooperació. Un valor que identifica molt el grup d'infants del nostre municipi que ha d'aprendre a treballar en equip i que amb les activitats realitzades aquesta setmana s'ha aconseguit.

FONT: AJUNTAMENT

ARRANJAMENT SISTEMA RECOLLIDA D'AIGÜES

L'Ajuntament ha dut a terme un arranjamet del sistema de recollida d'aigües pluvials del carrer Germans de les Escoles Cristianes. Concretament s'ha fet un sanejament de tot el sistema de recollida d'aigües d'aquest vial que estava en molt mal estat i provocava problemes els dies de pluja.

PISCINA NOVA

El passat mes de juny amb l'obertura de les piscines municipals també es van donar per finalitzades les obres de reforma de la piscina petita. Els treballs han consistit en l'ampliació del vas de la piscina que fins ara era circular i amb les obres s'ha fet una piscina rectangular d'11 metres de llargada per 5'50 d'amplada.

Les millores s'han dut a terme ja que l'elevada demanda d'usuaris que registrava aquesta piscina era insuficient. Les obres han tingut un cost de 36.000€.

FONT: AJUNTAMENT

CINQUENA PAELLA SOLIDÀRIA

enguany es va celebrar la 5a Paella Solidària que, com cada any, va tenir lloc el 24 de juny. Aquest any el projecte escollit per destinar l'euro solidari de cada tiquet venut era

FONT: AJUNTAMENT

DADES RECOLLIDA D'ESCOMBRARIES I TRIATGE 2021 EXPRESSADES EN QUILOS								
SISTEMA	ILLES	ILLES	75% MIXT	75% MIXT				
AGRAMUNT	Gener	Febrer	Març	Abril	Maig	Juny	Acumulat any	%
Paper	16.010	15.038	23.571	20.865	18.259	21.422	115.165	14%
Envasos	9.700	10.908	23.666	24.708	26.661	29.551	125.194	15%
Vidre	15.201	5.697	11.839	13.864	14.266	11.483	72.350	8%
Rebuig	111.353	104.652	32.350	15.540	10.900	12.160	286.955	34%
Matèria orgànica	20.560	22.432	53.830	49.640	52.500	53.680	252.642	30%
TOTAL	172.824	158.727	145.256	124.617	122.586	128.296	852.306	100%
% Recollida Selectiva	35,57%	34,07%	77,73%	87,53%	91,11%	90,52	66,33%	

l'Associació solidària Dilper. Dilper és una associació sense ànim de lucre creada amb l'objectiu de difondre la paraplegia espàstica i recaptar fons per a la investigació d'aquesta malaltia. Aquesta associació l'ha creat una família agramuntina el fill de la qual pateix paraplegia espàstica tipus 56.

Des de l'Ajuntament es va fer entrega del taló dels 670€ recaptats als membres de l'entitat. Els diners es destinaran a l'Institut de Recerca de la Fundació Hospital Universitari Vall d'Hebron i concretament als projectes d'investigació del Dr. Macaya de neurologia infantil.

NOU HORARI OFICINA TURISME

Des del dilluns 12 de juliol l'Oficina de Turisme ha canviat i ampliat el seu horari. Ara està oberta els caps de setmana, els dissabtes i els diumenges de deu a dues del migdia. També s'ha ampliat l'horari entre setmana fins a les dues del migdia. El dilluns, però, l'oficina romandrà tancada.

Els dissabtes i els diumenges també s'ofereix una visita guiada a les 12 h del migdia amb punt de sortida des de la mateixa Oficina de Turisme.

LLAR AL MES D'AGOST

La Llar d'Infants Municipal l'Era obrirà aquest any durant el mes d'agost. La decisió s'ha pres per poder oferir aquest servei necessari per a les famílies. Enguany es va ampliar el personal de la llar per poder complir amb les mesures per fer front a la Covid i aquesta ampliació farà possible oferir aquest servei també a l'agost. Està previst que en gaudeixin unes sis famílies. L'horari de funcionament s'acotarà segons les necessitats d'aquestes famílies.

INFORME DE LA RECOLLIDA DE RESIDUS

Aquest quart mes del nou sistema de recollida al municipi d'Agramunt manté uns resultats excel·lents, tot i que el percentatge global retrocedeix lleugerament per sota del 91%. L'acumulat ja el tenim per sobre del 66%, dada que anirà millorant mes a mes.

La causa d'aquest lleuger retrocés es deu bàsicament al vidre, que no sempre reflecteix la realitat del mes en curs. Per veure en perspectiva el canvi que entre tota la ciutadania fem possible, cal comparar els resultats que portem

d'aquests sis primers mesos de 2021 respecte als mateixos sis mesos de 2020:

	Tones 2020	Tones 2021	% Millora
Paper	85,97	115,16	34%
Envasos	59,72	125,19	110%
Vidre	48,64	72,35	49%
Orgànica	115,03	252,54	120%
Resta	598,28	286,95	-52%

El més remarcable, evidentment, és l'increment de tones d'orgànica que hem aconseguit i que estem estabilitzant entre les 50 i 54 tones, segons els dies de recollida del mes.

El que és més important, però, és la reducció del residu RESTA, que més impacta a l'economia i al medi ambient: l'estem reduint a menys de la meitat.

Cal remarcar també l'increment d'envasos, ja que està col·lapsant la capacitat d'algunes ubicacions, i obliga a l'empresa Urgell Net a intensificar el servei els caps de setmana per evitar el col·lapse i evitar que el residu es deixi fora del contenidor.

Els punts que cal millorar són:

-La reducció i progressiva eliminació de bosses que queden a terra en diferents ubicacions per no utilitzar el nou sistema de recollida (s'estan lliurant cada setmana cubells a veïns que encara no s'havien donat d'alta) o per col·lapse dels contenidors (s'intensifica el servei els caps de setmana.)

-Donar resposta a la ciutadania que no pot utilitzar el servei perquè són residents de cap de setmana o només hi resideixen entre setmana: la solució està en marxa, però es tardarà algunes setmanes a implantar-se encara, almenys a Agramunt.

-Donar resposta a necessitats puntuals d'horts de dintre de la zona urbanitzada.

Finalment, des de l'equip de Govern s'agraeix la implicació de tota la ciutadania en aquest nou projecte, una implicació sense la qual els resultats actuals serien impensables i uns resultats que estan cridant l'atenció a altres municipis de comarques gironines i de Barcelona, que demanen informació sobre el nostre sistema i inclús han vingut a veure com ens organitzem. ■

Víctor Martorell i Bragat

4t aniversari - 26 de juliol 2021

Gràcies per tots els bons moments compartits, són l'energia per continuar endavant. Et recordem cada dia. T'estimem molt.

Agramunt, juliol de 2021

AGOST 2021

Mes de 31 dies, vuitè del nostre calendari. Era el sisè mes de l'antic calendari romà, i el Senat de Roma li va canviar el nom en honor al primer emperador, August.

El dia 1 el sol surt a les 6h 44m i es pon a les 21h 11m. El dia 31 el sol surt a les 7h 14m i es pon a les 20h 30m.

El dia 22 el sol entra a la constel·lació de Verge.

DATES ASSENYALADES

L'agost és temps de tronades, i sobretot a la segona quinzena sovintegen les tempestes de llamps i les pedregades. L'origen dels llamps i els trons s'explicava de diferents maneres. Una vella tradició conta que el diable, envejós de la creació de l'home, volgué destruir-lo i posà en joc totes les seves males arts; en veure que no se'n sortia va fer el tro per espantar-lo, ja que el podia fer perdre. Nostre Senyor, davant de la malifeta del dimoni, va crear el llamp per tal de prevenir l'home.

Pel mes d'agost, els temporals a l'entrada de fosc.

Dia 6: La Transfiguració del Senyor (Sant Salvador). Antigament per obtenir el nombre de galls i de gallines que es desitjava en posar una llocada, s'invocava a Sant Salvador i mentre es posaven els ous al ponedor de la lloca s'havia de resar aquesta oració.

Sant Salvador, (tantes) gallines; El dia de Sant Salvador marca l'any venidor. Sant Salvador, (tants) cantadors.

Les fases de la lluna:

- Lluna nova ☺ el dia 8, a les 15:50 h
- Quart creixent ☾ el dia 15, a les 17:19 h
- Lluna plena ○ el dia 22, a les 14:02 h
- Quart minvant ☽ el dia 30, a les 9:13 h

Dia 10: Sant Llorenç. Hom creu que el dia d'avui és el més calorós de l'any, ja que a l'escalfor pròpia del sol en aquest temps se suma encara l'ardència de la foguera on fou cremat el sant màrtir.

Dia 15. L'Assumpció de la Mare de Déu.

Els refugis antiaeris d'Agramunt. Després del primer bombardeig del dia 5 d'abril, es van començar a construir a Agramunt una colla de refugis per tal que la gent s'hi pogués amagar en els moments que es produïssin nous atacs de l'aviació franquista. Per construir els refugis, l'Ajuntament cobrava un impost especial de 50 pessetes per casa. Amb data 21 d'agost de 1938 es conserva un d'aquests rebuts en aquest cas de la *Vda. Lluís Pous Mallol, que li correspon d'acord amb el repartiment veïnal per cobrir el pressupost extraordinari per atenció dels "evacuats" i despeses dels refugis.* De refugis se'n va fer una colla: *El refugi de l'església, el refugi del castell, el Pou de gel* també servia de refugi. Existia alguns refugis particulars com el que hi havia a la plaça de l'Amball. També n'hi havia de construïts pels soldats republicans com el de cal Borges (de comunicacions) i el del camp d'aviació.

Ramon Bernaus i Santacreu

Demografia

(Mes de juny de 2021)

NAIXEMENTS

Karla Mejia Ruiz	dia 3
Carlota Villanueva Biosca	dia 7
Georgia-Amelie Anani	dia 16

DEFUNCIONS

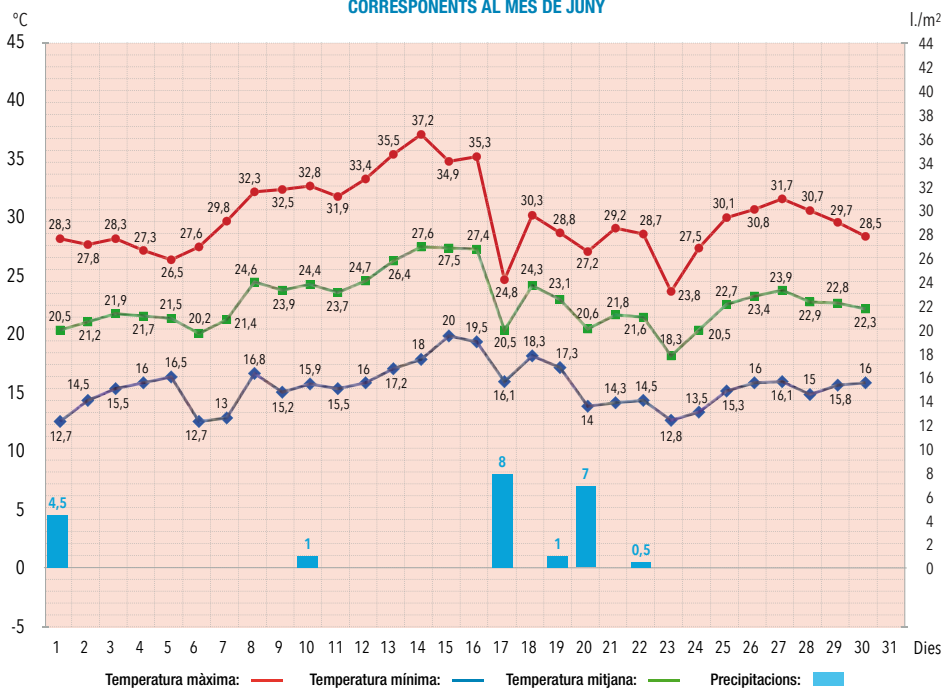
Angela Gabriela Tantar	47 anys, dia 10
Ramona Piqué Pintó	95 anys, dia 13
Matilde Barbé Burgués	93 anys, dia 13
Cecília Esteve Boncompte	91 anys, dia 15
Sagrario Fernández González	57 anys, dia 19
Maria Sola García	93 anys, dia 23
Marcelino Pampalona Peralba	93 anys, dia 27
Cristóbal Morales Alcalde	80 anys, dia 28

Informació facilitada pel Registre Civil amb les dades conveniment autoritzades.

JOSEP ROVIRA

GRÀFICA DE LES TEMPERATURES MÀXIMES I MÍNIMES I DE LES PRECIPITACIONS CORRESPONENTS AL MES DE JUNY

Temps

PLUJA CAIGUDA DURANT EL JUNY

Dia 1	4,5 l/m²
Dia 17	8,0 l/m²
Dia 19	1,0 l/m²
Dia 20	7,0 l/m²
Dia 22	0,5 l/m²
TOTAL	21,0 l/m²

TEMPERATURES EXTREMES DE JUNY

Màxima del mes	37,2°, dia 14
Mínima del mes	12,7°, dies 1 i 6
Oscil·lació extrema mensual	24,5°
Mitjana de les màximes	30,1°
Mitjana de les mínimes	15,7°
Mitjana de les mitjanes	22,9°

L'observador: Ramon Coll (Des de cal Tallador)

Ens costa imaginar-te
absent per sempre,
tants de records de tu
se'ns acumulen,
que ni deixen espai
a la tristesa,
i et visquem intensament
sense tenir-te.

Miquel Martí i Pol

TERCER ANIVERSARI

Joan Romeu Marquilles

que morí cristianament el dia 18 de juliol de 2018, als 65 anys d'edat.

E.P.R.

Els qui t'estimem no t'oblidarem.

Agramunt, juliol de 2021

Les 7 diferències

per Ricard Bertran

Enderroc de cal Balagué, una de les cases més antigues que hi havia a la plaça del Pou i que encara conservava la seva estructura original.

La imatge de l'esquerra és l'original, mentre que a la de la dreta s'han fet set modificacions.

A veure si les trobeu!

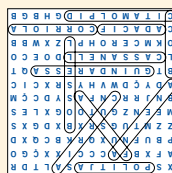
■ Coordina Rosa Maria Sera

SOPA DE LLETRES

Busqueu les següents onze paraules:
 ANTENA, BLOC, BOSSELL, CASSANELL,
 CORRIOLA, CURRIA, DIPLOMATIC,
 FICADA, FUSTA, GUINDARESSA, POLITJA

X	S	P	O	L	I	T	J	A	S	A	L	T	D	R
A	F	X	B	F	A	C	C	C	I	X	X	Ç	G	O
P	B	U	F	N	U	X	Q	R	K	B	C	Q	X	D
Z	Z	M	T	U	G	S	R	X	B	X	D	G	X	S
M	E	E	N	Z	G	U	T	O	O	G	X	L	E	S
B	N	J	R	R	C	N	F	A	S	Y	D	C	Ç	M
A	D	Y	Ç	D	W	H	Y	S	R	X	C	I	C	
B	T	G	U	I	N	D	A	R	E	S	S	A	Q	T
L	C	A	S	S	A	N	E	L	L	D	O	E	C	O
O	K	M	C	E	R	O	H	P	L	Z	X	W	B	B
C	A	D	A	C	I	F	C	O	R	R	I	O	L	A
C	I	T	A	M	O	L	P	I	D	G	H	B	G	B

Solució a la Sopa de Lletres:

Solució a les 7 diferències:

Solució al SUDOKU:

4	6				2		9	
3					5			
	5	2		9			3	
		4			1			
	3		2		9		1	
			7			4		
	4			7		3	2	
				8				6
	7		1				5	4

SUDOKU

Ompliu les caselles buides dels requadres de 9x9 quadrats, amb xifres de l'1 al 9, sense repetir cap número en una mateixa fila, en una mateixa columna, ni en una subquadrícula de 3x3.

4	6				2		9	
3					5			
	5	2		9			3	
		4			1			
	3		2		9		1	
			7			4		
	4			7		3	2	
				8				6
	7		1				5	4

La Vida...

...és una oportunitat, aprofita-la.

...és un somni, fes-lo realitat.

...és un repte, afronta'l.

...és deure, compleix-lo.

...és amor, gaudeix-lo.

...és tristesa, supera-la.

...és un misteri, desvetlla'l.

...és un himne, canta'l.

...és felicitat, mereix-la.

...és la vida, defensa-la.

(Mare Teresa de Calcuta)

Ha pujat a la casa del Pare

Marcelino Pampalona Peralba

(Vidu d'Inés Mora Vicens)

Que morí cristianament el dia 27 de juny de 2021, als 93 anys d'edat,
havent rebut els S.S. i la B.A.

E. P. R.

Els qui l'estimem: fills, Rosa Mari i Salvador, Cristina i Tomàs i Ramon; néts, Ariadna i Lluís, Jennifer i Martí, Marcel i Eduard; besnéts, Manel, Iris, Quim i Jordi, germans, cunyats, nebots, cosins i família tota us agraïm les mostres de condolença rebudes i us preguem el tingueu present en el vostre record.

Volem deixar constància de la professionalitat i amabilitat rebudes de l'hospital Arnau de Vilanova, i en especial donar les gràcies a la Mercè Prat i a la Josefina Mitjavila per la seva dedicació.

Agramunt, juliol de 2021

L'OBJECTIU DEL ROBERT

Aufrany

(*Neophron percnopterus*)

L'Aufrany és el més petit de les quatre espècies de carronyaires que hi ha al nostre país. Ens arriba de l'Àfrica subsahariana on hi passa l'hivern. Té un bec molt prim que utilitza per furgar a les parts toves dels animals morts i, curiosament, també per agafar pedres per llançar-les contra els ous d'estruç fins a trencar la closca. Al seu moment va ser tot un descobriment.

Serra d'Almenara,
juliol 2021

ROBERT FENELLA

LA CALAISERA

per SERAFINA BALASCH PUIG

Com una flor, sempre més
el teu record en nostra vida
hi ha deixat una fragància
que ja no en serà esvaïda.

(Joan Maragall)

Ha pujat a la casa del Pare

Maria Sola García

(Vidua de Josep Morenate Lorente)

Que morí cristianament el dia 23 de juny de 2021, als 93 anys d'edat,
havent rebut els S.S. i la B.A.

E. P. D.

Els qui l'estimem: fills, Maria, Angus, Provi, Lina i More; fills polítics, Rosendo, Pere,
Joan i Xiqui; néts, besnéts, germans, cunyats, nebots, cosins i família tota us preguem
la tingueu present en el vostre record.

*La família vol donar les gràcies a la residència de cal Mas Vell i a totes les persones
que hi treballen: directora, metge, infermeres i treballadores.
Ens han dispensat tota mena de miraments i favors fins als darrers moments.*

Agramunt, juny de 2021

Fa uns quants anys vam publicar en la secció de la contraportada “Imatges d’ahir i d’avui” unes fotografies de la construcció de la “Estación Servicio Agramunt”, més coneguda com la Gasolinera. Ara, a l’Àlbum d’aquest mes, hi posem aquesta de l’agost de 1960 recent inaugurada la instal·lació. Hi podem veure, entre altres, els constructors agramuntins que hi van treballar durant un parell d’anys. Són deu persones, tres de les quals no hem pogut identificar. Com diem sovint, si algú les coneix agraiem que ens ho digui i ho publicariem en propers números de la revista. D’esquerra a dreta: No identificat, Josep Marsà, Josep Bonet (cal Silvestre), Alfredo Raichs, Àngel Villalta, Jaume Marsà, no identificat, no identificat, Josep Pijuan (“Botera” fill) i Salvador Pijuan (“Botera” pare). Recordem que aquesta instal·lació és l’única que encara està en funcionament del gran complex Kipps que es va edificar a la zona, amb la discoteca, el restaurant i l’hotel, les piscines i la pista d’estiu, el qual va comportar que la nostra vila fos un pol d’atracció per molta gent vinguda d’arreu.

FOTO: JOSEP ROVIRA

Poc temps separa una imatge de l'altra. No obstant l'hem volgut publicar aquest mes com a notícia de la supressió, el passat mes de juny, de la històrica marquesina de Cal Mora. No sabem quan es va començar a posar, però sí que recordem que a finals dels anys seixanta del segle passat durant els mesos d'estiu encara es treia i es tornava a col·locar de cara a l'hivern. Al bon temps, giraven el televisor cap a fora perquè la gent el pogués veure des de les taules del carrer. També alguns vaillets el miraven les nits d'estiu asseguts a la paret de la plaça del Mercadal. Així mateix sabem que el seu propietari, Ramon Mora i Solsona, un bon violinista, hi havia fet algun petit concert per als seus clients. No hem pogut esbrinar quan s'hi va deixar de manera definitiva, però segurament devia ser a principis dels anys setanta. Recordem que Cal Mora ha estat tancat gairebé un any seguit, des del 25 de juny de l'any passat fins pocs dies abans de Sant Joan d'aquest any, quan ha tornat a obrir amb nous arrendataris.

FOTO: JOSEP ROVIRA